

HISTORIE OBCE

ČERNÁ V POŠUMAVÍ

po roce 1945

František Záhora 2016

Černá v Pošumaví

úvodem celkově o obci

patřila pod soudní okres Horní Planá a pod správní okres Český Krumlov. Od 1. ledna 1950 došlo ke změně názvu obce z Černé na Šumavě na – Černou v Pošumaví.

V roce 1945 byla ustavena Místní správní komise, jejímž předsedou se stal Karel Hais, poté Adolf Janů a J. Jiříček.

V roce 1946 vznikl MNV, jehož prvním předsedou se stal Jan Fikar. Po něm se postupně vystřídali:

- Jan Vácha / 1949/
- Antonín Rosický / 1949/
- Stanislav Med / 1950 – 1954/
- Alois Ondráček / 1954 – 1960/
- Vladimír Hofírek / 1960 – 1964/
- Jiří Žák / 1964 – 1966 /
- Jaroslav Zimmermann / 1966 – 1988/
- Pavel Molák / 1988 – 1990 /

(10.prosince 1990 končí MNV a vzniká Obecní úřad. Jako první starosta je zvolen Ing. Jan Novák a je ve funkci do roku 2002. Po volbách v tomto roce nastupuje jako starosta Jan Voldřich, který je v březnu 2010 OZ odvolán. Až do voleb na podzim 2010 je zvolena starostkou obce Mgr.Věra Daňová, po volbách se stává starostkou Irena Pekárková.)

V roce 1954 byl zřízen společný MNV pro obce Černá v Pošumaví, Muckov a Plánička, do této doby měly obce Muckov a Plánička samostatnou správu i finanční hospodaření.

12.6 . 1960 připadly k obci dosud samostatné obce Bližná a Mokrá a rovněž osady Žlábek a Jelm z obce Hodňov.

V roce 1964 došlo k novému vyměření hranic mezi Černou v Pošumaví a Horní Planou, osady Žlábek a Jelm byly z katastru obce Černá v Pošumaví vyčleněny 14. 6. 1964 a přičleněny k Horní Plané. Současně byl přičleněn k obci Černá v Pošumaví Kyselov, který od roku 1960 patřil k Horní Plané.

K 14. 6. 1964 spravoval MNV Černá v Pošumaví tyto osady: Černá – Bednáře – Bližná – Dolní Vltavice – Mokrá – Muckov – Plánička a Radslav.

R o k 1 9 4 5

Na základě přidělové listiny Národního památkového fondu při Ministerstvu zemědělství dostali dosídlenci přiděleny jednotlivé usedlosti takto: / podle autentické přidělové listiny, kterou mi zapůjčil Karel Strnad /

Rok dosídlení	Jméno a příjmení	Číslo popisné	Ha přiděl
1945	Rosický Antonín a Jiřina	22	15,8478
"	Rosický Jan a Božena	17	15,1045
"	Vácha Jan a Emílie	23	8,4366
"	Novák Antonín a Julie	3	11,8352

"	Vácha Rudolf a Anna	20	17,2220
"	Papáček B. a Růžena	59	0,3109
1946	Čapek Vojtěch a Marie	55	4,2855
"	Gregarová Marie	13	4,1105
"	Gregar Oldřich a Jana	12	6,3692
"	Hovorka Josef a Marie	64	2,8482
"	Macháček Josef a Kristína	45	2,8344
"	Machka Josef	5	15,8210
"	Rizák Jan	18	14,5438
"	Strnad Jan a Františka	10	15,9380
"	Záškoda Josef a Emilie	8	13,5889
"	Küblbek Ludvík	1	15,1404
"	Pávek František a Marie	6	7,7532
"	Vácha Jan	24	13,1869
"	Tomandl Josef a Ludmila	29	13,9689
"	Vácha Petr a Anna	25	13,5335
"	Vrána Jan	19	16,2304
"	Kvasnička František a Marie	60	0,7205
"	Med Stanislav a Božena	33	3,0226
"	Novotný Jan a Anna	53	0,1451
"	Pokorný Josef a Marie	43	3,6123
"	Rozboud Josef a Marie	48	5,8700
"	Švamberk František a Božena	50	0,7819
1947	Bláha Oldřich	21	18,9263
"	Fikar Josef	15	19,9920
"	Černá Markéta	34	3,1622
1948	Fusek Ladislav a Anna	38	5,3175
1949	Milner Jiří	42	6,2675
"	Mareš Jaroslav a Milada		0,8378

R o k 1 9 4 6

Byl dokončen odsun německých občanů a ke konci šlo i osidlování obce.

V roce 1946 byla v obci založena třetí politická strana a to Československá sociálně demokratická strana. Jejím předsedou se stal občan Bouchal, příslušník bezpečnosti. Podobná situace se vytvářela i v ostatních obcích.

V roce 1946 proběhly první volby do zastupitelských orgánů. Jako nejsilnější politická strana vyšla KSČ, která získala nejvíce hlasů voličů. Na základě voleb byly pak vytvořeny Místní národní výbory / MNV/ a to v Černé v Pošumaví, kde se předsedou stal občan Jan Fikar a na Bližné byl předsedou občan Václav Růžička st. MNV byla vytvořena i v Mokré, Muckově, Dolní Vltavici a Pláničce, ale jména představitelů nejsou známa. Období po volbách až do roku 1948 bylo obdobím tvrdých zkoušek, kdy šlo o to, kdo dokáže získat podporu pro svou politiku a své cíle. Nejvíce se to podařilo KSČ a tak přesvědčivé únorové vítězství pracujícího lidu změnilo významně poměry v celé vlasti, ale i v malé obci Černá v Pošumaví.

Ve všech obcích začaly vznikat Akční výbory Národní fronty, které prověřovaly spolehlivost členů MNV, organizací NF a tyto orgány a organizace očistily od reakčních živlů a zabezpečovaly nastoupenou cestu k výstavbě socialistické společnosti.

Místní akční výbor byl ustaven pouze v Černé v Pošumaví, v ostatních obcích nebyl. Předsedou akčního výboru NF byl občan Josef Macháček.

3.února 1946 se narodilo první dítě v české rodině a to Marie Šimanová, dcera poštovního zaměstnance.

K 1. září bylo do obecné školy v Černé v Pošumaví zapsáno celkem 43 dětí, mimo osad Bližná, Dolní Vltavice, Plánička, Muckov a Mokrá, kde byly samostatné školy.

R o k 1 9 4 7

Putovní kino v obci

Správa státních kin pro zemi Českou a Moravskoslezskou zaslala MNV v Černé na Šumavě dne 24. ledna oznámení, že do obce začne zajíždět putovní kino. První představení bude 14. února a to v 15 hodin pro místní a okolní školy, v 18 hodin pro obyvatele místní i okolních obcí a ve 20 hodin večerní program. Vstupné bude 7 Kčs za osobu.

Vedle zajištění sálu s dostatečným počtem židlí a zatemněnými okny, bylo nutno zajistit nocleh a stravu pro dvě osoby putovního kina.

R o k 1 9 4 8

Lidové milice

V Černé v Pošumaví vznikla pod vedením KSČ jednotka Lidových milic / LM/, která měla 16 členů. Hlavním úkolem jednotky bylo zabezpečit ochranu důležitých objektů v okolí, jako mostů přes Vltavu, objektů závodů, skladu hospodářského družstva v Hůrce, nádraží a jiné objekty. Jednotka úzce spolupracovala s pohraničním útvarem SNB při ochraně státní hranice. Do této pomoci se zapojila většina občanů obce v čele s Františkem Švamberskem.

Byl ustaven Místní akční výbor NF a sloučila se Sociálně demokratická strana s KSČ.

V tomto roce proběhly volby do MNV.

Po Únoru 1948 odešly z obcí některé rodiny, které nezvládly náročnou práci v zemědělství anebo ze strachu, že může dojít k zákeřnému konfliktu. V té době se začaly množit přechody přes státní hranici na západ, což často vyvolávalo přestřelky.

Založení strojní stanice

V hostinci u Tomandla v Černé se 25. února konala schůze k založení strojní stanice, její funkce a určení sídla. K tomu byli pozváni zástupci následujících obcí: Černá na Šumavě, Hůrka, Bližná, Radslav, Hodňov, Horní Planá, Dolní Vltavice, Kyselov, Plánička, Muckov, Slavkovice, Mokrá, Hořice, Mýto a Skláře.

Fonogram z ONV Český Krumlov převzal Jan Fikar za MNV Černá na Šumavě.

V roce 1948 pak byla v Černé v Pošumaví zřízena Strojně traktorová stanice /STS/, která sídlila na Mokré. Pomáhala při sklizni sena, obilí a lnu a zajišťovala kompletní obdělávání půdy „Národního pozemkového fondu“ v Bližší Lhotě, Hodňově, Dolní Vltavici a v části Černé a Hůrce. V zimním období pomáhali traktoristé při přibližování dřeva.

Mechanizační vybavení v roce 1949 bylo následující:

1 ks	-	traktor Zetor 15
8 ks	-	traktor Zetor 25
14 ks	-	traktor Škoda 30
12 ks	-	vlečné vozy
28 ks	-	pluhy 3 – 5 ti radličné
6 ks	-	secí stroje
6 ks	-	nesené lišty na traktor Škoda
3 ks	-	nesené lišty na traktor Zetor
6 souprav	-	hřebových bran
4 ks	-	diskové brány
3 ks	-	smyky

5 ks	-	samovazy 7 snop
12 ks	-	samovazy 6 snop
5 ks	-	mlátičky do 32 snop
1 ks	-	pluh diskový
2 ks	-	lis na slámu stacionární bez vázání.

V roce 1950 však dochází ke zrušení STS a zřizuje se nová V Českém Krumlově

Rok 1949

Výstavba Lipenské přehrady:

Byla zahájena výstavba Lipenské přehrady, což mělo vliv na vysídlení obce a postupnou demolici obce a osad, čímž se změnil i celkový vzhled obce a celé krajiny. Už v poslední dekádě devatenáctého století vedly pravidelně se opakující záplavy k myšlence vybudovat na horním toku Vltavy ochranná vodní díla. V roce 1899 představil zemský stavební rada Jan Jirsík velkorysý plán na vybudování soustavy trojice menších přehrad nad dřevařskou osadou Lipno. Zůstalo však pouze u odvážného plánu, protože majitelé pozemků odmítali svoji půdu vodohospodářům poskytnout. Obyvatelé nedalekého Frymburku dokonce sepsali petici adresovanou vídeňskému místodržitelství, v níž vyslovili obavu, že v souvislosti s výstavbou by přišlo do regionu značné množství "morálně pochybných lidí".

Plány na stavbu vodního díla znovu ožily těsně po skončení druhé světové války. O realizaci vodního díla u obce Lipno rozhodlo ministerstvo techniky v dubnu 1946. Stavba měla doplnit tři již existující přehrady takzvané Vltavské kaskády a kromě ochrany před velkou vodou měla sloužit i k výrobě elektřiny a zajištění vody pro průmysl. Vzápětí po rozhodnutí ministerstva začaly průzkumné práce a v roce 1952 byl schválen projekt stavby. Jeho autor, společnost Hydroprojekt Praha, navrhl postavit dvojici na sebe bezprostředně navazujících nádrží. Obě vodní díla, Lipno I a Lipno II, byla budována paralelně mezi lety 1952 až 1958. Na území, které mělo tvořit dno budoucí nádrže muselo být rozebráno přes 530 objektů, řadu dalších staveb srovnaly se zemí buldozery. Před vodou musely ustoupit nejen domy, ale i několik silničních mostů a na nové místo se přestěhovaly také hřbitovy ve Frymburku a Dolní Vltavici.

Výstavba byla zahájena v roce 1949 a ukončena v roce 1959. Vody Vltavy zatopily oblast o délce 40 km a šířce 12 km. Vybudování vodní nádrže si vyžádalo přeložení silnice, železničních tratí, výstavbu nových vesnic za ty zatopené, ať již zcela nebo částečně. Bylo nutno přerušit těžbu tuhy a vybudovat nové těžební pole u Bližné, zaniklo velké rašeliniště v prostoru podél Vltavy, bylo nutno vykácet a vytěžit několik stovek hektarů lesa. Byly zrušeny hřbitovy v Černé a v Dolní Vltavici a obec Dolní Vltavice prakticky zanikla. Dále zanikla obec Kyselov, různé další samoty v obvodu, částečně byla demolována i samotná Černá, i když hlavní jádro zůstalo zachováno. Obce Bližnou, Mokrou, Muckov a Pláničku zátopa nepostihla.

V době výstavby Lipenské přehrady přišlo do pohraničí v rámci akce „Mládež buduje pohraničí“ několik stovek mladých členů ČSM, kteří byli ubytováni v Dolní Vltavici, Kyselově a Bližné. Po skončení výstavby část těchto mladých chlapců a děvčat zde zůstala a založila své rodiny /manželé Myškoví, Němcovi a jiní/.

Kolem roku 1955 začíná demolice objektů v katastru obce. Jedná se o budovy nejenom v souvislosti s výstavbou Lipenské přehrady, ale demolice probíhá u budov, které nejsou využívány pro zemědělskou nebo jinou činnost a v dalším období především o objekty v blízkosti státní hranice.

Demolice postihly i hospodářské objekty u jednotlivých domů, aby byla zajištěna postupná úprava obce. Na mnoha místech po demolovaných domech byly pak v 60. a 70. létech postaveny nové domy.

Při demolicích zanikly některé celé osady i samoty jako Hubenov, Slavkovice, Lhota, Vyžbohy a další. Podle údajů z kronik zaniklo nebo bylo částečně demolováno celkem 14 obcí v katastru obce Černá v Pošumaví, kde v roce 1930 žilo 2 107 obyvatel.

Kolektivizace zemědělství:

V roce 1949 se konal IX. sjezd KSČ, který vytýčil novou generální linii – výstavbu socialistické společnosti v naší vlasti. Součástí této linie byla i kolektivizace zemědělství a tak od roku 1949 / 50 začala postupně v našich obcích vznikat Jednotná zemědělská družstva I. – III. typu. Bylo to období těžké a náročné pro dosídlence, kterým byla předána půda k obhospodařování a po krátké době se jí měly opět vzdát.

V Černé v Pošumaví vzniklo JZD již v roce 1949. Tehdy bylo jako vzor dáváno družstvo v Perneku, které vedl František Kubiš, otec našeho občana Františka Kubiše.

Zakládajícími členy JZD v Černé byli občané Josef Bláha, Antonín Rosický, Josef Záškoda, Jan Rizák a další. Předsedou byl zvolen Antonín Rosický, po něm tuto funkci převzal Karel Novák z čp.3 a dlouhou dobu pak družstvo vedl Josef Bláha z čp. 21. Vzniklé družstvo bylo tzv. I. typu, po žních v r. 1949 se přešlo na II. typ a v prosinci 1956 na III. typ. V té době družstvo obhospodařovalo celkem 176 ha zemědělské půdy, z toho 52 ha luk, 45 ha pastvin, 5 ha zahrad a 74 ha polí. Celkem JZD chovalo 65 ks skotu, z toho 32 ks krav, 72 ks prasat, 10 ks prasnic, 6 ks koní a dále 105 ks slepic a 16 rojů včel.

Pokud se týče práce JZD v Černé, docházelo během jeho existence k nedostatkům jak organizačního, tak i ekonomického rázu, což se odráželo v hospodářských výsledcích. Byl zde rovněž nedostatek pracovních sil, část členů se odstěhovala do vnitrozemí. Někteří členové své členství zrušili a začali hospodařit soukromě, ale i oni byli nakonec nuceni začlenit se postupně do ČSSS, kam bylo družstvo jako celek převedeno v roce 1960.

R o k 1 9 5 1

Členové JZD

Na základě kopie výplatní listiny bylo možno sestavit seznam členů JZD Černá na Šumavě, seznam je ze dne 9. září 1951.

Antonín Novák; Josef Machka; František Pávek; Josef Záškoda; Josef Fikar; Jan Rosický; Jan Rizák; Jan Vrána; Rudolf Vácha; Jan Vácha/čp. 24/; Josef Bláha; Petr Vácha; Jan Strnad; Ludvík Küblbeck; Jan Vácha /č.p.43/; Ladislav Fusek; Oldřich Gregar; Marie Gregarová; Markéta Černá.

R o k 1 9 5 4

Počty a váha zvířat

Druh zvířat	Počty zvířat v ks	Váha v kg	Umístění
dojnice	53	27320	kravín
prasnice	18	2800	vepřín čp. 4
koně	8		ustájeny u členů
jalovice březí a ostatní	42	12000	teletník u MNV
býčci	12	1560	
telata ssavá	3	130	

krmníci	59	4275	vepřín čp.4
selata	15	150	
slepice	182	364	
kuřata	120	60	
kohouti	1		
včelstva	15		

R o k 1 9 5 8

Výtah z politicko-organizačního zajištění zimní kampaně pro rok 1958 – 1959

I když se jedná o plán na zajištění zemědělských prací, který se v této době zpracovával prakticky na všechny práce a kde bylo určeno, jak vše bude provedeno, do kdy se provede, kdo zodpovídá atd. lze z něho vyčíst mnoho podstatného o tehdejší hospodaření. Půdní evidence, hospodářské stavy dobytka, stavy strojů a podobně, je možno brát jako skutečnost, ostatní se mohlo různě měnit / zejména termíny, výnosy, užitkovost zvířat apod. / - pozn. kronikář F.Z.

Plán hektarových výnosů

žito	-	18 q	pšenice	-	14 q
oves	-	18 q	ječmen	-	19 q
brambory	-	150 q	směsky na zeleno	-	120 q
len	-	30 q	seno z luk	-	20 q
jetelotrávy	-	35 q	kapusta	-	300 q

K vypěstování vlastního klimatizovaného obilí budou zajištěny 2 ha semenářského dílce žita, 3,50 ha pšenice, 3 ha ovesa, 2 ha brambor a 5 ha červeného jetele na semeno.

K zajištění hodnotnějších porostů na pastevních plochách je nutno náležitě odvodnit 10 ha na silně zamokřených a rozbahněných pastvinách.

Do května 1959 bude vybudována prostorná silážní jáma.

Stavy hospodářského zvířectva.

skot	-	150 ks	krávy	-	48 ks
prasnice	-	10 ks			

Plán zástavu hovězího dobytka je možno splnit za předpokladu, že bude postavena nová stáj včetně skladovacích prostorů na seno a slámu. Vše je závislé na řešení a pomoci ONV Český Krumlov.

Užitkovost a plán výroby

Denní přírůstek u hovězího masa	-	0,55 kg/ ks/ den
Celková výroba hovězího masa včetně naroz. telat	-	167 q
Průměrná dojivost na dojnici	-	1 800 l
Celková výroba mléka	-	86 200 l
Denní přírůstek u vepřového masa	-	0,48 kg / ks/ den
Odchov selat od 1 prasnice	-	11,5 ks
Celková výroba selat	-	103 ks
Připuštění jalovic	-	11 ks
Celoroční zástav skotu na žír	-	10 ks
Porážková váha skotu	-	400 kg
Výroba sena	-	1 856 q
Výroba siláže	-	1 500 q
Kompostů bude založeno	-	100 m ³

Pro zlepšení produkce vepřového a drůbežního masa bude postaven vepřín a drůbežárna.

Za splnění všech úkolů zodpovídá celé představenstvo, denní kontrolu jakosti práce bude provádět zootechnik Ondřej Kušnír a nedostatky bude každý týden hlásit představenstvu družstva, které zjedná nápravu.

Za vypracování celoročního výrobního plánu a zpracování závěrky hospodaření JZD zodpovídá předseda JZD Josef Bláha a účetní družstva Rudolf Šmahel.

Vydávání krmiv v družstvu včetně sena bude provádět skladník Josef Pilař.

Dosídlení JZD

Při stávajícím počtu pracovních sil a s přihlédnutím k jejich stáří je nutné, aby bylo ze strany ONV provedeno do jarních prací 1959, dosídlení. S dosídlením je potřeba vyřešit možnosti dalších adaptací, neboť jsou k dispozici pouze dvě bytové jednotky. V družstvu se však jeví potřeba alespoň pěti rodin po dvou pracovních silách. S dosídlením je nutno počítat i proto, že stav hovězího dobytka se zvýší ze 111 ks na 150 ks a tak bude muset být počet pracovníků zvýšen, čímž se zkrátí pracovníci pro rostlinnou výrobu. Nebude-li však dosídlení vyřešeno, musí být za každou cenu zajištěna stálá brigádnická výpomoc v počtu 10 lidí.

R o k 1 9 5 9

Projekt HTÚP JZD Černá v Pošumaví

Tento projekt Hospodářsko-technických úprav / HTÚP/ zpracoval Ing. Josef Zolman z Krajského státního ústavu pro projektování zemědělské a lesnické výroby.

Z něho je možno čerpat dostatek materiálů týkající se tehdejšího JZD.

Hospodářská poloha obce

Obec se nachází v západní části okresu Český Krumlov, od kterého je vzdálena 21 km a prochází jí silnice II. řádu spojující Český Krumlov s Horní Planou. Železniční nádraží je od středu obce dva kilometry, Horní Planá, kde je mlékárna, je vzdálena 7 km. STS je v sousední obci Mokrý.

Obcí vedou autobusové linky Český Krumlov-Horní Planá a Horní Planá-Frymburk. V místě je pošta, škola, ředitelství ČSSS, obchod, hostinec a Výrobna ovocných šťav.

Poměry členů JZD

JZD Černá má 25 členů, průměrné stáří je 48 roků a věkové rozvrstvení je následující:

skupina 16 – 20 roků	-	1 člen	skupina 21 – 30 roků	-	3 členové
31 – 40 roků	-	7 členů	41 – 50 roků	-	5 členů
51 – 60 roků	-	5 členů	61 – 70 roků	-	4 členové

Z celkového počtu 25 členů jsou 4 přestárlí, 3 jsou dlouhodobě nemocní. Mimo účetního všichni funkcionáři manuálně pracují, předseda JZD je placen ONV.

Společné zařízení členů JZD

V hospodářské budově čp. 15 byla provedena adaptace stáje pro 48 ks dojníc, dále jsou zde umístěni koně a odstavená telata. V čp. 4 byla provedena vnitřní úprava stáje pro prasnice se selaty.

Nová výstavba společného zařízení nebyla ještě projektována z důvodů nejisté stability.

Budova čp. 1, kde jsou umístěni vepři na žír, je po zdravotní stránce závadná a nelze ji adaptovat z důvodů starého nízkého klenutí a pro všeobecný špatný stav zdiva a střechy.

Mladý dobytek je ustájen v budově vedle kravína, která byla pro tyto účely vnitřně upravena.

Drůbežárna je vybudována z dřívější kůlny pro hospodářské stroje a je částečně vnitřně upravena.

Skladovací prostory se nacházejí nad jednotlivými stáji a jsou vcelku prostorově postačující pro současný stav hospodářského zvířectva.

JZD vlastní tyto stroje a nářadí:

brány koňské	-	7 ks	secí stroje	-	3 ks
vozy na pneumatikách	-	2 ks	vozy žebřinové	-	6 ks
pluhy koňské	-	4 ks	žací stroje	-	4 ks
obraceče sena	-	4 ks	pohrabovače	-	2 ks
výfuk na seno	-	1 ks	mlátička	-	1 ks
řezačka výfuková	-	1 ks	zrnomet	-	1 ks
	-	2 ks	šrotovník	-	2 ks
vyoravač brambor	-	2 ks	rozmetadlo hnoje	-	2 ks
čistící mlýnek	-	1 ks	plečka koňská	-	1 ks
trier	-	1 ks	decimálka	-	1 ks

Stavy hospodářského zvířectva

Hovězího dobytka bylo celkem 115 ks, z toho dojnice 48 ks, mladý dobytek 38 ks, telata do 3 měsíců 14 ks a telata od 3 do 6 měsíců 15 ks.

Vepřového dobytka celkem 68 ks, z toho prasnice 9 ks, běhouni 38 ks, selata 20 ks a kanec 1 ks.

JZD mělo 8 ks koní a 294 ks drůbeže, z toho 107 ks slepic a 187 ks kuřat.

Výše pracovní jednotky

Je uveden stav z roku 1957, kdy bylo vyplaceno na pracovní jednotku 10 Kčs a dále naturálie, které činily 2, 90 kg zrna a 3 kg brambor na pracovní jednotku.

Přehled půdního fondu

Výměra zemědělské půdy intenzivně obdělávané činí 127, 95 ha, z toho je orné půdy je 105, 23 ha.

Výměra zemědělské půdy extenzivně obdělávané činí 80, 77 ha, veškerá výměra je v lukách a pastvinách.

Na jednu pracovní sílu připadá při současném stavu 7, 10 ha zemědělské půdy, z toho ,85 ha orné půdy, intenzivně obdělávané.

Poměr kultur v % zemědělské půdy

Kultura	Intenzivní půda		Extenzivní půda	
	výměra v ha	%	výměra v ha	%
Orn	105,23	82,24	-	-
Louky	22,72	17,76	51,46	63,71
Pastviny	-	-	29,31	36,29
Celkem	127,95	100	80,77	100

Osevní postup a osev plodin

Je navrhován osmihonný osevní postup o výměře 105, 23 ha orné půdy. Předvorský postup stejně jako obilnářsko-pícninářský se nedoporučují, jelikož převažují pastviny a louky,

kteřé jsou navíc zamokřené a neschopné polního obdělání.

Plodina k osevu, sadbě	výměra plodiny v ha	% z plochy
pšenice	4,76	4,5
žitó	14,55	13,8
ječmen	20,80	19,8
oves	12,59	11,8
směska na zrno	5,68	5,4
obilniny celkem	58,38	55,3
len	4,00	3,9
brambory	12,06	11,4
tuřín	0,50	0,5
jetelotrávy	22,53	21,5
směsky na siláž	7,76	7,4
CELKEM ORNÁ PUDA	105,23	100,0

Přehled živočišné výroby

Druh zvířat	Počet kusů	V D J
Koně	8	10,4
Dojnice	48	48,0
Telata do 3 měsíců	11	2,2
Telata 3 – 6 měsíců	9	3,6
Jalovice 6 – 12 měsíců	10	6,0
Jalovice 1 – 2 roky	26	20,8
Jalovice nad 2 roky	7	6,3
Býčci 6 – 12 měsíců	7	4,2
Býčci přes 1 rok	11	8,8
S o u č e t	129	99,9
Prasnice + kanec	10+1	4,4
Selata do 8 týdnů	20	0,4
Běhouni do 35 kg	10	1,0
Žír do 110 kg	21	3,15
Prasničky k chovu	3	1,80
S o u č e t	65	10,75
Slepice	250	1,25
Kuřata	150	0,37
S o u č e t	400	1,62
Celkem VDJ		122,67

VDJ na 100 ha celkové zemědělské půdy	-	58,9
VDJ na 100 ha intenzivně obdělávané půdy	-	117,0
Kusů hovězího dobytka na 100 ha zem. půd	-	62

Seznam staveb a objektů

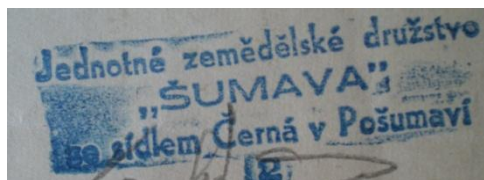
O b e c	čp	název stavby	vystaveno v roce	druh stavby	vybavení
Černá v Pošumaví	15	kravín	1850-1949	kámen cihla	hnojná drážka – do- jící zařízení vodovod
Černá v Pošumaví	15	odchovna ml. dob.	1850-1949	kámen cihla	vodovod
Černá v Pošumaví	15	sýpka	1850-1949	zděná krov dřevo	jednoduchá
Černá v Pošumaví	15	sýpka	1850-1949	zděná krov dřevo	jednoduchá
Černá v Pošumaví	U hřbi- tova	kolna	1900-1949	dřevěná uzavřená bedněná	jednoduchá
Černá v Pošumaví	1	sklad na slámu	1840-1949	bedněný s hliněnou výplní	jednoduchá
Černá v Pošumaví	1	vepřín	1850-1949	bedněný s hliněnou výplní	jednoduchá
Černá v Pošumaví		včelín	1953	dřevěný	14 úlů

Seznam členů JZD v roce 1959

Bláha Josef; Bláhová Marie; Bednář Václav; Bednářová Anežka; Čapková Marie; Dubovský Josef; Kušnir Andrej; Kušnírová Anna; Mahr Rudolf; Mahrová Bohema; Machka Josef; Machková Marie; Macháčková Kristína; Pilař Josef; Pilařová-Brůžková Božena; Podroužek František; Podroužková Jitka; Strnad Jan; Strnadová Františka; Šmahel Rudolf; Šmahelová Eva; Šmahelová Augusta; Vácha Jan; Vácha Petr; Váchová Anna; Váchová Anna; Strnad Jindřich; Rosický Jan; Rosická Božena; Zášková Josef; Zášková Emilie.

Sloučení JZD Mokrý na Šumavě s JZD Černá v Pošumaví

Na členské schůzi dne 30. listopadu 1959 bylo jednáno o sloučení obou JZD, které pak od 1. ledna 1960 společně hospodařilo pod názvem JZD Šumava až do 31. srpna 1960, a od 1. září bylo začleněno do Státního statku, n. p. Černá v Pošumaví.

Funkcionáři nového sloučeného JZD

Na výroční schůzi JZD dne 12. února 1960 byl podán návrh na nové funkcionáře/
návrh je k dispozici pouze neoficiální v tužce, předpokládám, že byl na schůzi schválen – pozn. F.Z./

Předseda JZD	-	Václav Hykyš
Rostlinář	-	Ladislav Ťažký
Živočišář	-	Josef Zášková
Účetní	-	Rudolf Šmahel

Pokladník - Marie Mahrová
 Skupináři - Josef Bláha a František Ondrovič
 Skladníci - Rudolf Mahr a Hedvika Vyletělová
 Revizní komise - Josef Machka, Jan Rosický a Vilém Knotek
Představenstvo JZD tvořili: Václav Hykyš, Josef Bláha, Marie Čapková, Rudolf Mahr,
 Ladislav Ťažký, Josef Zášková a Hedvika Vyletělová.

Inventurní seznam budov převzatých z Mokré

Obec	čp.	název stavby	vystaveno v roce	druh stavby	vybavení a cena v Kčs
Mokrá	11	kravín	1809-1954	kamenný	jednoduché 220 000
Mokrá	11	porodnice dojnic	1809-1955	kamenná	jednoduché 28 600
Mokrá	2	vepřín	1859-1959	kamenný	jednoduché 100 000
Mokrá	2	sklad	1859-1959	kamenný	jednoduché 17 000
Mokrá		drůbežárna	1954	zděná	jednoduché 58 000
Mokrá		silážní jáma	1955	cementová	kámen 2 000

V roce 1960 Jednotné zemědělské družstvo ŠUMAVA zaniklo začleněním do Státního statku Černá v Pošumaví, n. p.

R o k 1 9 5 0

Veřejná obecní knihovna

Knihovna je umístěna v budově MNV na ploše 25 m² a obsahuje celkem 376 svazků. Z toho je beletrie 237 ks, dále je 56 ks politické, 45 ks zemědělské, 23 ks pro mládež a 15 ks odborné literatury. K dispozici bylo i 12 časopisů. Celkem bylo za rok 1950 zaregistrováno 20 čtenářů, kteří si vypůjčili 47 svazků, převážně beletrii.

Matrika

Při MNV byl založen matriční obvod, prvním matrikářem byl občan Štumpf.

R o k 1 9 5 1

Valná hromada hasičského sboru

Dne 19. dubna se konala v hostinci U Fusků valná hromada hasičského sboru v Černé na Šumavě, kde byla na programu zpráva činovníků, t. j. velitele, jednatele, pokladníka, zbrojmistra a byli přijati i noví členové.

Jména členů hasičského sboru: Jan Rosický, Jaroslav Rosický, Jiří Pejša, Oldřich Gregar, Jan Rizák, Jan Vrána, Jan Vácha, Stanislav Med, Josef Novák, Bohumil Marek, Jan Strnad, Vladislav Prášek, Anna Novotná, Jan Novotný, Vojtěch Čapek, Josef Zášková Ludvík, Küblbek, Bedřich Papáček, František Kvasnička, Josef Vačkář, Jaromír Štumpf, Josef Macháček a Josef Rozboud.

R o k 1 9 5 1

Státní statek - 1.1.1951 pak vznikl Státní statek sloučením delimitovaných částí statků Želnavá, Světlík, Frymburk a Český Krumlov s výměrou 6 300 ha. Po svém vzniku byl rozčleněn na tyto provozní jednotky: Dolní Vltavice, Valtrov, Zvonková, Olšov, Jestřábí, Kovářov, Blatná a Světlík.

Na podzim r.1953 převzal Státní statek Černá Jednotné zemědělské družstvo Muckov, celou obec Bližná a osady Plánička, Žlábek a Jelm. Výměra zemědělské půdy se zvýšila na 8 000 ha.

V roce 1956 bylo převzato JZD Bližší Lhota a půda bez hospodářů v oblasti obce Malšín.

V r. 1957 bylo převzato JZD Frymburk a provozovna Slupečná. Vznikem vodního díla Lipno a předáním Valtrova, Zvonkové a Další Lhoty Pastvinářskému sdružení se výměra snížila na 6 662 ha, z toho orné půdy bylo 2 987 ha.

V roce 1959 byl Statek rozdělen na oddělení: Bližná, Muckov, Milná, Frymburk, Světlík. V této době patřila k oddělení Bližná i farma Olšov a k oddělení Frymburk farmy Blatná a Slupečná.

K 1.lednu 1960 došlo k delimitaci státních statků na okrese Český Krumlov. Statek Černá byl zrušen a majetek rozdělen do tří nových statků: hospodářství Bližná a Muckov byla začleněna do nového Statku Černá v Pošumaví, hospodářství Bližná bylo znovu rozděleno na Bližnou a Olšov. Státní statek Černá převzal pak od bývalého Statku Český Krumlov hospodářství Slavkov a Šebanov. Po delimitaci měl tedy Státní statek pět hospodářství s výměrou 2 921 ha.

Dne 1.9.1960 převzal Statek JZD Šumava se sídlem v Černé a farmy Černá a Mokrý a výměra zemědělské půdy se zvýšila na 3 445 ha.

K 1.9.1960 byla tato hospodářství: Bližná, Černá, Muckov, Olšov, Slavkov a Šebanov.

R o k 1 9 5 4

Akční programový plán Místního národního výboru - 22. dubna

- v obci je několik bouraček, které svými sutinami hyzdí vzhled obce a proto budou odstraněny a na jejich místo budou vysázeny vysokokmenné třešně. Rovněž i po jedné straně silnice, kde není elektrické vedení, budou vysázeny třešně, čímž obec touto úpravou získá na vzhledu
- bude provedena adaptace kulturního domu, aby se mohla častěji uskutečňovat filmová a divadelní představení
- protože tělovýchova nebyla celou řadu let v obci podporována, zajistí MNV potřebný pozemek, aby se mohlo vybudovat vyhovující hřiště
- školní dětské hřiště a zahrada, která je u frekventované silnice bude ohrazena drátěným plotem a osázena ovocnými stromy a keři, které poskytnou dětem chlázek a zabrání vnikání prachu na hřiště a zahradu. Současně bude zřízen na školní zahradě altánek
- do školní budovy bude zaveden vodovod a zřízeny splachovací záchody
- budou řádně opravena veřejná světla a místní rozhlas bude rozšířen o tři ampliony
- bude opraven obecní vodovod a kašny na návsi, tak, aby byl zamezen přístup a nedocházelo ke znečišťování; rovněž bude dodělána kanalizace

- bude realizován požadavek matek zdejší obce o zřízení poradny pro matky a děti přímo v obci
- prodejní místnosti zdejší Jednoty nevyhovují po stránce hygienické , bude proto požádáno vedení Jednoty, aby řádně opravilo místnosti a podlahy
- ve všech obecních domech je elektrická instalace udělána povrchově a proto bude zadělána do zdí
- bude řádně opravena škola v Muckově

Nový Místní národní výbor - 26. května konaná schůze - přítomní

Předseda MNV	-	Ondráček Alois
Tajemník MNV	-	Podroužek František
Členové	-	Dvořák Josef, Štumpfová Božena, Vácha Václav, Rosický Jan, Rizáková Žofie, Maun Karel, Mahr Rudolf, Med Stanislav

Předseda místní volební komise – Bedřich Papáček –

Člen Okresního národního výboru – František Švamberský

Dále přizváni: předseda JZD - Josef Bláha za Státní statek - Jaroslav Krákora

Požární žňové hlídky

V této době se pravidelně konaly požární žňové hlídky, kdy po dvojicích se vždy střídali jednotliví občané v době žni při kontrole zajištění požárních předpisů.

R o k 1 9 5 5

Tajemníkem MNV byl ustanoven Vladimír Hofírek, předsedou zůstává Alois Ondráček.

Celostátní soutěž požárních družstev

Dobrovolný požární sbor v Černé přihlásil do celostátní soutěže jedno družstvo mužů ve složení:

Rosický Jan, nar. 1919; Stanislav Med nar. 1922; Jiří Pejša nar. 1926; Josef Fikar nar. 1928; František Švamberský nar. 1938; Jiří Milner nar. 1932; Václav Nouza nar. 1932; Emil Parýzek nar. 1925; Gustav Musil nar. 1928 a Josef Macháček nar. 1932.

Zrušení starého a výstavba nového hřbitova

21. září se konal výběr stanoviště pro nový hřbitov v katastrální obci Černá v Pošumaví, náhradou za zatopený hřbitov v Dolní Vltavici. Jelikož hřbitov v této obci bude v důsledku výstavby Lipenské přehrady zatopen, je nutno provést exhumaci přibližně 500 ks hrobů ze hřbitova Dolní Vltavice.

V Černé v Pošumaví na stávajícím hřbitově však není dostatek místa a tak se uvažuje o výstavbě nového hřbitova. Jako nejvhodnější bylo zvoleno místo na parc. číslech 763 – 766 a 771, které se nachází jižně od obce ve vzdálenosti cca 1,5 km. Počítá se s tím, že zde budou napříště pohřbíváni občané z Černé v Pošumaví, Bližné, Dolní Vltavice, Pláničky a Muckova.

Pozemek je mírně svažité, od severu k jihu stupňovitý a okolí poskytuje příznivý rámec pro umístění hřbitova. Přírodní podmínky vyhovují, budoucí ohraničení z jižní strany však musí být osázeno vysokou zelení.

Pro posouzení půdních podmínek je nutno provést sondy kvůli složení a stavu spodní vody. Podle místních znalců není v nejbližším okolí žádné prameniště ani studna, která by výstavbou hřbitova byla ohrožena. Pro potřeby údržby hřbitova je na pozemku jedna studna, která poskytuje dostatek vody, nutno pouze zjistit její nezávadnost. Projektem je nutno rovněž vyřešit odvodnění srážkových vod.

K pozemku, který je asi 80 m vzdálen od státní silnice, je nutno vybudovat příjezdovou komunikaci v šíři asi 3,5 m. V prostoru probíhá rovnoběžně se státní silnicí

vedení vysokého napětí a tak pozemek hřbitova musí být umístěn v odpovídající vzdálenosti za tímto vedením.

Krajský hygienik upozorňuje, že hloubka spodní vody musí být nejméně 2,5 m pod terénem. K umístění není námitek, výstavba hřbitova je však vázána na urychlenou exhumaci hrobů v Dolní Vltavici a tak by měl být hřbitov hotov do 1. 10. 1956.

Exhumace

V úvahu připadá celkem asi 500 hrobů, je nutno provést seznam náhrobků s označením letopočtu posledního pohřbu. Exhumace započne 1. 10. 1956, začne se nejstaršími hroby, mladší by se dělaly v zimním období. Ostatky a části zetlelých rakví je nutno uložit do nové schránky, z hrobu vybrat i vrstvičku země pod ostatky, bývalý hrob vydesinfikovat a asi po 3 – 5 dnech zavést čistým materiálem. Exhumace se musí provádět ve dne za přítomnosti zdravotníka a dozoru krajského hygienického orgánu.

Demolice

Kolem roku 1955 začíná demolice objektů v katastru obce. Jedná se o budovy nejenom v souvislosti s výstavbou Lipenské přehrady, ale demolice probíhá u budov, které nejsou využívány pro zemědělskou nebo jinou činnost a v dalším období především o objekty v blízkosti státní hranice.

Demolice postihly i hospodářské objekty u jednotlivých domů, aby byla zajištěna postupná úprava obce. Na mnoha místech po demolovaných domech byly pak v 60. a 70. letech postaveny nové domy.

Při demolicích zanikly některé celé osady i samoty jako Hubenov, Slavkovice, Lhota, Vyžbohy a další. Podle údajů z kronik zaniklo nebo bylo částečně demolováno celkem 14 obcí v katastru obce Černá v Pošumaví, kde v roce 1930 žilo 2 107 obyvatel.

Hlavní zpráva ze zasedání MNV dne 22. listopadu 1955,

kteřá se uskutečnila v budově ředitelství Státního statku v Černé v Pošumaví.

/ kdo zprávu přednesl, není z archivních údajů jasné, jména i podpisy chybí /

Úvodem mé zprávy provedu rozběr plnění státních dodávek od začátku letošního roku a to jak u soukromě hospodařících zemědělců, tak u Jednotného zemědělského družstva.

Plnění dodávek je jednak vlastenecký úkol, jednak povinnost všech, kteří na půdě hospodaří, přinést na stůl pracujících pokud možno nejvíce vyrobených produktů zemědělských. O naší zemědělské obci, která má dobré půdní i klimatické podmínky, to však není možné říci. Dlužíme státu velká kvanta téměř všech zemědělských produktů, které jsou k dodání předepsané.

V čem spočívá tato neodpustitelná, na lehkou váhu braná netečnost, k řádnému plnění povinností. Vždyť každý o svá práva a nároky, které mu náleží se hlásí, každý se jich domáhá a běda, nedosáhne-li v tom okamžiku toho, co by chtěl mít. Ovšem na druhé straně, že má každý povinnost k řádnému plnění úkolů, to je opomíjeno a tato povinnost je odkládána až na poslední místo. Hovoří se o tom, mě se nemůže nic stát, já mám děti, já nejsem kulak ani vesnický boháč, na mě nikdo s žádnými tresty nemůže a tak podobně. Například – nebyla úroda brambor, ani JZD nesplnilo, tak proč bych plnil já, nebo druhý. Ovšem každý z těchto nositelů falešných teorií si musí uvědomit, že nad nikým se nemůže a nebude zavírat jedno oko, popřípadě obě.

Naše JZD přes všechny známé nedostatky, všechny ostatní dodávky překročilo vysoko přes 100%. Svou nezodpovědnou prací při ošetřování brambor se jim výsledky hektarových

výnosů náležitě promítly, splnili dodávku brambor pouze na 77%. Také mohli prohlásit, že to postačí, ovšem ono by to nepostačilo, nikdo nad družstevníky nezavřel jedno oko. Každý jednou provždy si musí uvědomit, že státní dodávky je nutno plnit a že se bude jejich důsledné plnění vyžadovat. Naše JZD i ostatní družstva v okrese si tuto povinnost uvědomila. Které družstvo svým špatným postojem zavinilo nedosažení hektarových výnosů a málo sklídilo, musí si, lidově řečeno, utáhnout opasek a brambory splnit náhradním způsobem. Naši družstevníci to plně pochopili a za nedodané brambory dají 20 ks prasat, které také mohli spekulacním způsobem nabídnout Výkupu za volnou cenu.

Podívejme se nyní na plnění předepsaných dodávek u soukromě hospodařících zemědělců: / stav plnění je převzat z evidence okresního plnomocníka a je propočítáno do 30. října/

Jan J u r o č k o - vepřové maso splnil na 40, 29%, hovězí na 90,48 %, mléko na 100%, vejce na 100, 4% a brambory na 20%. Dodal však 2 prasata, takže vepřové má splněno téměř na 100%, ostatní nedodané produkty plní vepřovým a hovězím masem. Je to jeden ze soukromých zemědělců, který se s dodávkami vyrovná náhradním plněním na 100%.

Jan S t r n a d - vepřové maso splnil na 20,22%, hovězí na 91, 03%, mléko na 89, 73%, vejce na 104,12%, zrniny na 50% a brambory na 51,90%.

Jan R o s i c k ý - vepřové maso na 60, 34%, hovězí na 60%, mléko na 70, 92%, vejce na 100,14%, zrniny na 53% a brambory na 51,95%

Josef Z á š k o d a - vepřové maso splnil na 91,99%, hovězí na 30,30%, mléko na 69%,vejce na 100,41%, zrniny na 40,76% a brambory na 50,32%.

Oldřich G r e g a r - vepřové maso na 100%, hovězí rovněž na 100%, vejce na 100%, mléko na 98,41%, dluží ovšem celý předpis brambor, který činí 23 q a u zrnin dluží 310 kg.

Ostatní drobní zemědělci jako Vojtěch Čapek, Josef Macháček, Josef Hovorka a Stanislav Med mají své dodávky splněny, pouze brambory plní náhradním způsobem.

Je to opravdu špatná bilance ve zvyšování zemědělské výroby, když nejsou plněny ty nejminimálnější základní úkoly, docela nízko předepsaných státních dodávek. Nejbolavější místo, takové hnisavé, je plnění mléka. Spotřebitelé se ve zdejší prodejně dožadují másla, právem se zlobí, že másla je do prodejny přidělováno málo. Spotřebitelé hartusí, někdy padne i ošklivé slovo, spotřebitelé ale zajisté vědí, že máslo se z ničeho jiného nevyrobí, než z mléka. Ovšem když krávy, které mléko dávají, nedojí, nemůže být ani másla.

Ovšem není tak docela pravda, jak zemědělci tvrdí, že krávy nedojí. My zase tvrdíme, že kravičky zajisté dojí. Uvedu jeden praktický, pravdivý případ: Vezměme si jednoho zemědělce, Josefa Záškodu, který splnil mléko na 69%. Josef Záškoda má předpis dodávky mléka 4560 l, měl ve stáji od 1.ledna až do 11 července 3 krávy, potom až do 2. listopadu měl 4 krávy a od tohoto dne až dosud jich má 5. Budeme počítat, že po celý rok bude mít jen ty tři krávy, roční dodávky činí 4560 l, takže aby mohl dodávky splnit, musí jedna kráva denně po celý rok nadojit 1,39l. Pro lepší objasnění je možno uvést, že jedna kráva musí nadojit ráno 0,49 l, v poledne 0,49 l a večer rovněž 0,49 l mléka, to znamená vždy necelý půl litru mléka. Tři krávy při půllitrové dojivosti na jedno dojení musí dát denně 4,16 l a Josef Záškoda splní svou dodávku na 100%. A při zeleném krmení by jí vysoko překročil. Na takovouto dojivost není třeba žádné náročné ošetřování, ani nějaký příděl jadrných krmiv. Je správné, že touto cestou, ke které není třeba žádného komentáře, ani obhajoby, že by na děti a ostatní členy domácnosti nic nezbylo, můžeme spotřebitelům ukázat, kde to máslo vězí. Každý myslící člověk uzná, že je nesmysl tvrdit, že kráva po celý rok víc nenadojí, než půl litru na jedno podojení.

Je třeba si uvědomit, že touto prací nikterak nepřispíváme k zajištění řádné výživy pracujících, zvláště pak tento postoj není pádnou ranou na hlavy rozvratníků, ani na hlavy podněcovatelů války. Tento případ a po něm, kdybychom rozebírali takto i ostatní, přesvědčivě ukazují, že není poctivý poměr k řádnému plnění státních dodávek, což zapříčiňuje i málo důsledná práce národního výboru a předsedy zemědělské komise, který jako člen národního výboru v první řadě by měl sám se větší ctí přistoupit k odpovědnějšímu plnění státních dodávek, aby s čistým štítem mohl přijít mezi ostatní zemědělce a vést je svou příkladnou prací k plnění jejich úkolů, tak, jak řekl náměstek předsedy vlády na posledním aktivu pracovníků národních výborů. Je těžko členu národního výboru jít mezi zemědělce, aby plnili své úkoly, když sám, jako volený orgán, své povinnosti neplní.

Chtěl bych ještě připomenout, že řádné plnění státních dodávek a zvyšování zemědělské výroby, je podmíněno úspěchem již v samém začátku a to řádnou a včasnou přípravou podzimních prací, setí ozimů a zajištění osiv a sádí na jarní práce. Podzimní orba a setí bylo ukončeno u obou sektorů, pouze orba až na nepatrné vyjímky nebyla dokončena. Podzimní orbu vůbec neprovedl Oldřich Gregar, což zavinila výsadka STS na Mokré, která byla včas žádána.

Ovšem naprosto žádná péče není věnována řádnému ošetření luk a jejich důkladnému přehojování a to u obou sektorů. Nepatrné krůčky vykazuje soukromý sektor, ovšem výnosy sena jsou oproti předešlým létům stále nižší. Bude proto velmi nutné, aby rada MNV, zemědělská komise a celý MNV se zabývali uvedenými nedostatky, které brzdí vývoj na našich vesnicích a věřím, že poctivou prací bude dosaženo cíle.

Jak rada, tak místní národní výbor, při uskutečňování zdravotní péče o naše děti, měly určité potíže při zřizování dětské poradny v obci. Avšak úsilovnou prací členů národního výboru byla ordinace i čekárna slušně vybavena a již dnes slouží svému účelu.

Po stránce kulturní byl udělán v letošním roce značný kus práce, kdy byla provedena generální oprava místního rozhlasu, byla získána velká promítací aparatura a budou prováděny za pomoci Státního statku úpravy ve zdejšímu sále, aby kino mohlo sloužit svému účelu. Je ovšem třeba většího pochopení ze strany občanů, aby opravdu kino bylo navštěvováno a nepromítalo se pro 10 nebo 15 občanů.

Co se týče vzhledu obce, poněkud se toto zlepšilo, když byl odstraněn jeden z nejhorších závadných objektů přímo v obci a druhý byl odstraněn z finančních prostředků JZD. Vzhled obce se poněkud zpestří okrasnými stromy, které budou postupně vysazovány na každém příhodném místě. Ostatní závadné objekty na pokraji obce budou v příštím roce rovněž odstraněny.

Přistoupím nyní k hodnocení práce poslanců národního výboru mezi voliči a k práci poslanců samých. Po konaných průzkumech v jednotlivých volebních obvodech, byly v práci příslušných poslanců zjištěny hrubé nedostatky, které se neslučují se ctí volených poslanců. Voliči dali při volbách důvěru členům národního výboru, která je ovšem zneužívána, čímž je zákon o národních výborech porušován. Průzkumem bylo zjištěno, že velká část voličů jednotlivých volebních obvodů není na zasedání národního výboru vůbec zvána, a vyskytly se i takové závady, že voliči nebyli od uplynulého volebního období ani jednou navštíveni. Staly se i případy, že do zasedání se nedostavila ani nadpoloviční většina poslanců a přesto, že voliči byli přítomni, zasedání se nemohlo uskutečnit. S tímto stavem je nutno se vypořádat, protože to není možno nadále trpět. Nehodlá-li některý z poslanců národního výboru zastávat svou práci svědomitě, bude třeba, aby svým voličům oznámil nezájem a požádal je o odvolání z volebního obvodu. Tento způsob bude nejrozumnější, neboť tím bude zlepšena celá práce národního výboru.

Dodatek k výše uvedenému / státní dodávky/

Soukromí zemědělci, o kterých je v hlavní zprávě zmiňováno, vstoupili poprvé do JZD v roce 1951, kdy už družstvo dva roky fungovalo. Hospodaření bylo ovšem velmi špatné, výdělky téměř žádné a tak Strnad Jan, Rosický Jan, Zášková Josef a někteří další v roce 1954 z JZD vystoupili a začali soukromě hospodařit. Jenomže to bylo opravdu svízelné, u všech komodit/ mléko, maso, vejce , obilí, brambory a další/ byly stanoveny tak vysoké státní dodávky, že se těžko plnily.

Tehdy bylo především plnění dodávek hlavní náplní rady MNV, státem bylo považováno za téměř vlastenecký úkol, ale především s tím, aby se soukromníkům jejich hospodaření co nejvíce ztížilo a byli nuceni opět vstoupit do JZD.

Na zasedání rady MNV 6. února 1958 byl proto jedním z hlavních programů získávání soukromých zemědělců za členy JZD/ viz výpis ze zápisu/

Do Jednotného zemědělského družstva byl získán soukromě hospodařící zemědělec Strnad Jan s celkovou zemědělskou půdou 13,17 ha. Další soukromý zemědělec Rosický Jan, který má výměru 9,33 ha je ztotožněný s názorem do JZD vstoupit, ale klade si podmínku vyrovnání pohledávky, kterou má u družstva z doby, kdy z něj vystoupil.

Další získávání soukromých zemědělců ke vstupu bude pokračovat v příštím týdnu.

Postupně i ostatní soukromí zemědělci, pokud se neodstěhovali, do družstva nakonec vstoupili, ovšem družstvo se zanedlouho sloučilo s JZD Mokrý / od 30.11.1959/ a od 1.září 1960 přešlo pod Státní statek.

Na uvedeném zasedání 6.února 1958 bylo dále projednáváno:

- vedoucí pohostinství Jaroslav Vavroch žádá povolení, aby mohl změnit uzavírací den – zatím je v pondělí a on chce zavírat v neděli. Rada mu nevyhověla, neboť v neděli je zde spousta brigádníků Vodních staveb a neměli by se kde stravovat
- rada MNV podala návrh na nový výbor NF ve složení: Jan Rosický, Josef Zášková, Alois Ondráček, Jana Kořánková, Anna Vyšatová, Stanislav Med , Božena Brůžková, Jaromír Štumpf a Vladimír Kostka
- František Kefurt provedl rozbor hospodaření JZD, které vykázalo za rok 1957 zisk 155 525 Kčs a v důsledku toho mohlo být vyplaceno na pracovní jednotku 12 Kčs místo plánovaných 10 Kčs. Dále byly vydány naturálie v hodnotě 5, 61 Kčs, což činí 1, 40 kg obilí chlebového, 1, 60 kg obilí krmného a 3 kg brambor. Celkem bylo na naturální dávky vydáno 4 064 kg žita, 4 396 kg ječmene, 3 247 kg ovsa a 23 700 kg brambor.

V tehdejších jednáních rady MNV i na veřejných zasedáních byla hlavní pozornost věnována zemědělství.MNV proto musel projednávat a hodnotit výsledky JZD, přijímat opatření k senoseči, žnám, podzimním pracem a podobně. Důležitý byl i nábor soukromě hospodařících zemědělců do JZD, předtím hlídání splnění jejich stanovených dodávek, hlídat a povolovat domácí porážky prasat a mnoho jiného. Vedoucí pracovníci Státního statku i JZD museli na zasedáních podávat zprávu o stavu hospodaření a všech problémech a opatřeních.

Všechny další důležité návrhy se projednávali za přítomnosti představitelů NF a jednotlivých osad. Tak v roce 1958 bylo složení představitelů následující:

Za radu MNV -	Vladimír Hofírek	za výbor NF -	Vladimír Kostka
za JZD -	Josef Bláha	za KSČ -	František Švamberk
za Výrobnu ov. štav -	Stanislav Med	za obec Muckov -	František Novotný
za obec Plánička -	Miloslav Kocanda		

HŘBITOV V ČERNÉ

První část, která souvisí se zrušením hřbitova v Černé, byla uvedena v souvislosti s rokem 1955– nyní následuje pokračování !

Zrušení starého a výstavba nového hřbitova – rok 1956

Dne 16. července předává se stávající konfesní hřbitov do správy MNV Černá v Pošumaví.

Za MNV se předání zúčastnil tajemník František Podroužek, za duchovní správu administrátor v Černé Martin Šmíd, dále církevní tajemník ONV Petr Houska a František Husinecký za odbor místního hospodářství ONV v Českém Krumlově.

Současně bylo předáno i příslušenství hřbitova a to:

- 1/ márnice se stávajícími dvěma místnostmi, která je ve velmi špatném stavu
- 2/ 1 ks máry pro dospělé
- 3/ 1 ks máry pro děti
- 4/ 1 pitevní stůl / dřevěný stůl potažený plechem/

Žádné knihy, tiskopisy, plány či výkazy nejsou k dispozici a ani se nevedly a jak připomněl administrátor Šmíd, hřbitovní plán nemohl být po roce 1945 převzat a ani nový pořízen, neboť bývalí osadníci byli německé národnosti a informace o pohřbených nebylo možno od nich získat.

Dnem předání přechází na MNV veškerá práva a povinnosti, t. jest úprava hřbitova, udržování čistoty, zajištění hrobníka a pochopitelně plné zabezpečení důstojnosti pohřbívání občanů jakéhokoliv náboženství.

Dosavadní hrobník František Kvasnička, který tuto práci vykonával vedle svého zaměstnání, bude pokračovat i nadále podle nových platových podmínek MNV.

Zrušení a výstavba nového hřbitova – rok 1957

Dne 9. srpna se uskutečnilo jednání ohledně vydání stavebního a vodoprávního povolení k výstavbě nového hřbitova. Hřbitov bude vybudován na pozemcích parc. čísla 761, 762, 765, 766, 772, 773, 774, situačně je umístěn jihovýchodně od obce ve vzdálenosti 1 200 m a od státní silnice 100 m.

Vlastní stavba sestává z povrchové úpravy hřbitovní pláň, zděné ohradní zdi 30 cm silné o výšce 1,20 m. Dále bude vybudován objekt márnice s připojenou kaplí, příjezdová komunikace, studně prohloubené na místě stávající studánky, vybudování dvou suchých dřevěných záchodů se žumpou a smetiště. Dále bude provedena úprava přístupových cestiček ke hrobům a výsadba zeleně a stromoví.

Stavbu objektů a příjezdové komunikace provedou Vodní stavby n. p. Sezimovo Ústí, celkový náklad je vyčíslen v hodnotě 505 000 Kčs.

Veškerá výstavba by měla být provedena do 30. června 1958. Pokud by se v roce 1957 nepodařilo postavit celou obvodovou zeď, je nutno, aby byla postavena každopádně v jihovýchodní části hřbitova, kde jsou umístěny exhumované ostatky hrobů ze zrušeného hřbitova v Dolní Vltavici.

Československý svaz požární ochrany

Místní jednota ČSPO – výbor – rok 1957

Na výroční schůzi 3. ledna byl zvolen nový výbor ČSPO ve složení:

Předseda - Stanislav Med

Místopředseda	-	Jan Rosický
Výcvikový referent	-	Jan Rosický
Kulturně propagační	-	Bohumil Marek
Organizační referent	-	Jan Vácha čp. 20
Administrativní	-	František Podroužek
Hospodář	-	Václav Nouza
Revizoři	-	Josef Macháček ml. a Karel Kořánek

Zdravotní středisko v Černé

Zřízení zdravotního střediska – rok 1957

MNV Černá se dne 28. února na svém zasedání usnesl vyjmout ze správy Okresního poštovního úřadu v Českém Krumlově budovu čp. 47, která byla dříve majetkem obce a pak přidělena k účelům pošty.

Jelikož následkem výstavby Lipenské přehrady bude zrušeno Zdravotní středisko v Hůrce, hodlá naše obec zřídit toto středisko v Černé a to v budově čp. 47.

Tento objekt byl přidělen poštovnímu úřadu z důvodů nedostatku finančních prostředků na jeho opravu a tak by objekt postupně začal chátrat. Okresní poštovní úřad má pronajaté místnosti od Výroby ovocných šťav, které postačují.

Budova čp. 47 je jednopatrová a je zde možnost velmi prakticky umístit oddělené místnosti včetně čekárny pro praktického lékaře, pro zuboléčbu i dětskou poradnu, přičemž každé oddělení by mělo vlastní čekárnu.

MNV proto svolal zástupce ONV i Poštovního okresního úřadu k tomu, aby se otázka zřízení Zdravotního střediska co nejrychleji vyřešila.

Z jednání rady MNV - září 1958

V obci bylo svépomocí občanů zřízeno zdravotní středisko, kde jsou odborní lékaři, zubní technik a poradna pro děti a matky. Po hygienické i zdravotní stránce budova všem lékařům vyhovuje, nutné je však zřídit močůvkovou jímku včetně čistící stanice nebo septiku. Obec však na to nemá síly ani finanční prostředky a tak požádala příslušný podnik, který provádí stavbu Lipenské přehrady, aby jímku včetně čistící stanice provedl z vlastních zdrojů. Dosavadní středisko v Hůrce bylo zrušeno především kvůli stavbě Lipenské přehrady.

Veterinární služba

Organizace veterinární služby – rok 1957

Vzhledem k tomu, že byla od října provedena nová organizace veterinární služby na okrese, byla obec Černá v Pošumaví zařazena do obvodu veterinárního lékaře MVDr. Romana Krejčího s bydlíštěm na čp. 21.

Zrušení veterinárního obvodu – rok 1958

Veterinární obvod zřízený v říjnu roku 1957 byl od května t. r. v Černé v Pošumaví zrušen a přemístěn do Hořic na Šumavě na čp. 116. Sdělení zaslal odbor veterinární služby ONV, MVDr. Josef Konrád.

Ze zasedání Místního národního výboru

Zasedání MNV - 26. září 1957

Přítomni: Vladimír Hofírek, Marie Filípková, Jan Juročko, Marie Mahrová, Stanislav Med, Václav Nouza, Alois Ondráček, Vácha Václav a Podroužek František.

Zasedání se konalo v Muckově, kde bylo přítomno 11 občanů. Hlavní body programu:

- v nejbližších dnech dojde ke zřízení zdravotního střediska v obci; voda do budovy bude zavedena z obecního vodovodu, je nutno provést výkop v délce 200 m; příslušné množství trubek a jejich montáž, stejně jako výkop zajistí František Podroužek
- urychlenou opravu vyžaduje budova čp. 8 v Pláničce, které hrozí spadnutí. ONV nemůže pro vysoké náklady použít budovu k účelům dosídlení, rovněž MNV nemá dostatek finančních prostředků a tak je navrženo budovu předat dohodou Krajské správě Lesů, okresní správa Český Krumlov
- státní dodávka brambor musí být splněna do 20. října a tak je nutno s jednotlivými zemědělci i s JZD dohodnout termíny ve kterých se bude dodávat stanovené množství; za splnění dodávky je přímo zodpovědný František Podroužek
- občané Muckova si stále stěžují na uzavření prodejny Jednoty v osadě, která se již delší čas likviduje. Vedení Jednoty tvrdí, že nemá žádnou vhodnou místnost, po projednání se Státním statkem by se však místnost našla a občan František Novotný by byl ochoten prodejnu vést; prodejna bude zřízena v domku čp. 11

Zasedání rady MNV - březen 1959

- v obci byla zřízena a zahájila provoz holičská provozovna, jejíž pracovní doba byla následující: každou středu a pátek od 16 do 21 hodin a každou sobotu od 14 do 21 hodin; odbor místního hospodářství ONV dodal do provozovny břitvy, nůžky, ubrousky a holičský plášť; jako holič byl na zkoušku přijat Miroslav Horký
- v obci byla též zřízena provozovna dámského krejčovství, kam ONV dodalo jeden krejčovský šicí stroj
- v důsledku otevření obou provozoven platí přísný zákaz soukromého šití a holení; zaměstnancům v provozovnách budou vyplácena ke mzdě 3% z tržby a dále navíc 3% za otop, světlo a vlastní nářadí včetně šicích strojů
- za velké účasti žen proběhly oslavy Mezinárodního dne žen, přičemž byly ženy s více dětmi odměněny řádem Mateřství III. stupně a JZD odměnilo své členky teplákovou soupravou
- probíhá nácvik na II. celostátní spartakiádu, zodpovědný předseda TJ Dynamo Černá Jan Hadraba
- k domácím porážkám: všechny domácí porážky musí být projednány předem v radě MNV, případy neodevzdání sádla a kruponu se musí hlásit na ONV a případně nepovolit druhou porážku anebo omezit držení prasete; domácí porážka byla povolena – Josefu Bláhovi, Janu Rosickému, Josefu Záškodovi, Josefu Machkovi a Anně Váchové z čp. 35
- pravidelné prohlídky masa u poražených prasat, koz a ovcí prováděl prohlížeč Jan Rosický
- byla provedena oprava vodovodního a splachovacího zařízení v Národní škole, byly zakoupeny klozetové mísy, dále zhotovena močnice a zakoupena kuchyňská váha pro Mateřskou školu, kde byla též opravena podlaha ve skladišti potravin a zamřížováno okno. Na žádost ředitele školy Václava Nouzy bylo zakoupeno 10 ks včelařských kukel pro kroužek dovedných rukou

V květnu roku 1959 projednávala rada MNV opět otázku navrácení některých osob do JZD. Jednalo se o ty, kteří před několika léty opustili své usedlosti anebo o ty, kteří mají přestarlé rodiče.

V úvahu přicházel Jan Vácha z čp. 35, který však odmítl vstoupit, neboť pracoval u Státního statku, kde si vydělal více, což prý mu družstvo nezajistí. Proto se také vzdal dědictví po otci. Marie Váchová z čp. 25 nemůže vykonávat těžké práce, musí se starat o nezletilého syna a tak bude místo ní vyžádán pro práci v JZD její bratr Jaroslav.

Rizáková Žofie s manželem prý vstoupí tehdy až se vrátí zpět Oldřich Bláha, proto bylo rozhodnuto vyžádat prostřednictvím odboru pracovních sil ONV Cheb Oldřicha Bláhu nazpět.

Dále se na radě MNV řešily práce, které se budou provádět : oprava cesty na Slavkovice; přeložení střechy na zdravotním středisku; výstavba prodejny masa ačištění protipožární nádrže.

K výstavbě nového hřbitova – v zápise z 28.srpna 1959 je uvedeno:

Nový hřbitov byl vybudován při státní silnici Černá – Bližná a vede k němu příjezdní cesta o šířce 4, 0 m na které je 20 cm makadamu a 5cm šterkové vrstvy kalené. Hřbitovní pole je oploceno zděným plotem, síla zdi 30 cm oboustranně omítnutá cementovou omítkou a přikrytá dvojnásobnou vrstvou tašek.

Plocha hřbitova je rozdělena na výraznější střed s hlavní příchozí cestou, urnovým oddělením a kaplí a na čtyři oddělení hrobů omezené radiálními provozními cestami, směřujícími na střed obřadní síně.

Vlastní kaple sestává z obřadní síně, márnice a místnosti pro hrobníky. Smetiště a suché záchody jsou umístěny na odlehlém místě mimo oplocení hřbitova.

Výstavba začala v prosinci 1957 a poslední řemeslné práce byly dokončeny v srpnu 1959.

Dne 15.ledna 1960 se konalo společné zasedání rady MNV Černá v Pošumaví a Mokrá s vesnickou organizací KSČ a představenstvem JZD Černá a Mokrá. Na této schůzi byli přítomni:

za radu MNV Černá v Pošumaví - Alois Ondráček, František Podroužek, Stanislav Med, Mahrová Marie a František Kefurt

za radu MNV Mokrá - Hedvika Vyleťelová a František Ondrovič

za VO KSČ - František Švamberk, Jaromír Štumpf a Anna Vyšatová

za JZD Černá v Pošumaví - Rudolf Mahr, Eva Šmahelová, Josef Bláha, Josef Zášková, Josef Pilař a Marie Čapková

za JZD Mokrá - Ladislav Ťažký, Jan Motičák a Michal Šandor

Dále byli přítomni Vladimír Kuchyňka a František Růžička, kteří pracovali na celoročním finančním plánu. Přítomen byl rovněž zástupce OV KSČ Jan Roubín.

Hlavním bodem bylo projednání celoročního výrobního plánu nově sloučeného družstva Černá a Mokrá, které se sloučilo v listopadu 1959.

V lednu roku 1960 zasedala rada MNV, která řešila:

návrhy na doporučení nebo nedoporučení žáků našich občanů do vyšších stupňů škol

- žák Karel Volf, byl doporučen do učení na horníka;
- žákyně Věra Pokorná byla puštěna na pedagogickou školu v Prachaticích;
- žák František Vačkář na průmyslovou školu elektrotechnickou v Českých Budějovicích;
- žák Vlastimil Válek na elektrotechnickou školu v Hluboké;
- žák Jan Zášková na zemědělskou školu do Mladé Boleslavi ovšem s podmínkou, že se vrátí zpět do JZD;
- žák Josef Študlar na průmyslovou školu truhlářskou v Českých Budějovicích;
- žák Jaromír Štumpf se zatím nedoporučuje na elektrotechnickou školu v Českých Budějovicích;

- pokračování v VIII. třídě se povoluje žákům Václavu Vyšatovi, Václavu Rozboudovi a Margitě Faturové.
- vzhledem k úrazu žáka Františka Špačka bude jednáno s příslušnými úřady o jeho vhodném umístění.

projednávala se otázka zajištění ubytování pro předsedu nově sloučeného JZD Černá a Mokrý Václava Hykyše. Rada rozhodla přidělit družstvu tři místnosti v budově čp. 1, jedna jako kancelář, druhá pro schůzovou činnost a třetí jmenovanému předsedovi. Jelikož však v jedné místnosti dosud bydlí učitelka mateřské školy Marie Zikmundová, zabezpečí František Podroužek její přestěhování na čp. 36.

bude provedeno zaměření a vypracování projektu na výstavbu vodojemu a čistící stanice pro obec. Je nutno zjistit v jakém stavu, hloubce a rozměrech je dosavadní potrubí, kterým je dosud přiváděna voda z jímací studně do nádrží v obci. Na zajištění prací pro vykopání sond a dalších potřebných úkolů byla sestavena stavební komise ve složení: předseda Lubomír Dufek a členové Václav Macháček a Jaroslav Vácha.

v obci by měla být otevřena kadeřnická provozovna a tak bude jednáno s Boženou Markovou a Bohunou Mahrovou, které by byly vyslány na školení

29. dubna 1960 byli jako poslanci zvoleni:

Václav Vácha, Vladimír Hofírek, Alois Kopeček, Václav Nouza, Božena Štumfová, Josef Vrba, Anežka Olšáková, Eva Šmahelová, Josef Zášková, Václav Šťavík, Miroslav Kocanda, Jaroslav Frýdl, Marie Filípková, Ladislav Ťažký, Růžena Kozáková, Antonín Cirhan, Marie Šátralová, Marie Vrchotová, Vilém Augsten a Fiala/ *křestní jméno neuvedeno*/

Radu MNV tvořili:

Vladimír Hofírek - předseda MNV

Josef Zášková - náměstek předsedy MNV

Václav Šťavík - tajemník MNV

členové :

Alois Kopeček, Václav Nouza, Ladislav Ťažký, Anežka

Olšáková, Václav Vácha a Antonín Cirhan

Rozdělení zdravotnických obvodů

Stálá zdravotnická komise ONV rozhodla na svém zasedání novou rayonizaci zdravotnických obvodů s účinností od 1. září 1960. Důvodem jsou úpravy, které si vynutila nová územní organizace.

Jedním z obvodů je i Horní Planá pod kterou spadají obce v působnosti MNV Černá v Pošumaví t. j. Bližná, Bednáře, Jelm, Mokrý, Muckov, Plánička, Radslav, Dolní Vltavice, Žlábek, Slavkovice a Černá v Pošumaví.

Prohlížeč domácích porážek

S platností od 1. dubna 1961 byl pověřen prohlídkou domácích porážek prasat, ovcí a koz v obvodě obce Černá v Pošumaví občan Jan Rosický, čp. 17. Je nutná spolupráce MNV s prohlížečem masa, včas jej vyrozumívat o domácích porážkách a současně upozornit majitele a zájemce o porážky, že každé podomácku poražené zvíře musí být prohlédnuto ustanoveným prohlížečem.

Nový správce Osvětové besedy

Předseda MNV Vladimír Hofírek představil na zasedání rady MNV dne 29. srpna 1961 nového řídicího učitele základní školy Jaroslava Zimmermanna. Jelikož se z obce odstěhoval dosavadní řídicí Václav Nouza, který současně pracoval jako vedoucí Osvětové besedy, byl na tuto funkci navržen Jaroslav Zimmermann.

Zkratka ze Státního statku

Ředitelem Státního statku Černá v Pošumaví v této době byl ing. Vladimír Vítek, vedoucím hospodářství Černá Bohumil Švarc, agrotechničkou ing. Peterková.

R o k 1 9 6 1 - 1 9 6 5

Byla zahájena rekreace na březích Lipenského jezera.

V obci začíná výstavba domů a to v Černé devítibytovky s popisnými čísly 4, 9, 17, 19, 25 a 27 a na Bližné čp.1 a 2. Státní statek postavil 14 a pak 42 bytových jednotek a bylo započato s výstavbou areálu živočišné výroby v Černé, Muckově a Bližné a mechanizačního střediska v Černé.

Byl postaven hotel Racek, panelová restaurace a Chatový tábor Jednoty Kaplice.

Členové MO Svazarmu v Černé vybudovali prostor Autokempingu, který byl předán JČAMK 6 ZO v Českých Budějovicích.

Byla zahájena výstavba soukromých a podnikových chat v prostoru Jestřábí, Radslav a Dolní Vltavice.

V Černé byla postavena nová samoobsluha potravin, Zdravotní středisko bylo přestěhováno z Hůrky do Černé do budovy čp. 47.

Prováděla se přestavba Základní školy a prostoru v domě čp.40 pro potřeby nejenom školy, ale i jeslové třídy.

Probíhala adaptace objektu bývalé fary na Mateřskou školu a školní jídelnu a adaptoval se sál nad pohostinstvím, který se však nedokončil.

V obci se provedla výstavba kanalizace jak v horní, tak i v dolní části obce, byla zahájena výstavba nového veřejného osvětlení v obci.

Byl zde zrušen okrsek SNB a bylo vytvořeno Obvodní oddělení VB v Horní Plané.

Byla zahájena činnost na převozu přes přehradu v Dolní Vltavici a zřízeno bylo Letní kino.

R o k 1 9 6 4

V červenci proběhly volby do MNV, předsedou byl zvolen Jiří Žák, tajemníka vykonával Jaroslav Zimmermann.

Pro celé volební období 1964 – 1971 byli zvoleni tyto poslanci:

Jiří Žák, Jaroslav Zimmermann, Jan Frisch, Lovětínský Václav, Švamberk František, Schwarz Jaroslav, Špilínek Josef, Vrba Josef, Žilík Josef, Čurda Vladimír, Lukeš František, Švehla Václav, Kopeček Alois, Palic Milan, Šmahelová Eva, Novotný František, Motičák Jan, Med Stanislav, Hadrabová Marie, Kiněvová Ludmila, Rulišek Jan, Hrůz Ondřej, Rozboud Josef.

Od roku 1966 se předsedou MNV stal Jaroslav Zimmermann a od r. 1967 tajemníkem MNV Jan Frisch.

Obec má 843 obyvatel, 106 popisných čísel a patří k ní osady: Bližná, Dolní Vltavice, Mokrý, Plánička a Muckov + samoty.

Zřízení zubní ordinace

S platností od 16. září ordinuje v obci na zubním oddělení dentista Josef Lachout a to vždy ve středu od 8 do 17 hodin. V dopoledních hodinách přednostně prohlídí školní děti a mladistvé, odpoledne pak pečuje o chrup dospělým občanům.

Požární ochrana

Velitelem VPS/ veřejný požární sbor/ v Černé je Jan Rosický, čp. 3 a na Bližné Michal Balco čp.1.

Předsedou Místní jednoty ČSPO / Československý svaz požární ochrany/ je Jan Benedikt.

Ohlašovna požáru je zřízena na Státním statku a ve Výrobně ovocných šťav, poplach se vyhlašuje sirénou.

Komise pro ochranu veřejného pořádku

Komisi tvoří předseda Jiří Žák a členové Josef Špilínek, Černá čp. 36; Jan Motičák, Mokrý čp. 5; Jan Benedikt, Černá čp. 36 a Josef Rozboud, Černá čp. 15.

R o k 1 9 6 5

Endokrinologický výzkum

Výzkumný ústav endokrinologický prováděl v obci vyšetření obyvatel na onemocnění štítné žlázy, které je zejména na Šumavě poměrně časté. Vyšetřovány jsou jednak školní děti, ale i dospělí občané. Jedná se o výzkum celostátního významu, aby bylo možno učinit některá preventivní opatření / dávkování jodu v soli/.

Byl proto MNV požádán o spolupráci na tomto výzkumu, tak aby se dostavil každý obyvatel obce. Vyšetření proběhlo v obvodu Černé v Pošumaví dne 13. dubna a den předtím / 12. 4/ v Bednářích. K tomu účelu byla zajištěna vždy vhodná místnost, jednoduše vybavena a s možností popřípadě zatopit.

Poskytování zdravotní péče na území obce

Rada MNV se zabývala některými připomínkami občanů k poskytování zdravotní péče a služeb v obvodu obce Černá v Pošumaví. Ordinace praktického i zubního lékaře je pravidelně zajišťována, mezi občany se však vyskytují kritické připomínky k práci obvodního lékaře MUDr. Krepse zejména v tom, že neprovádí prohlídky dostatečně svědomitě a zodpovědně.

Kritické připomínky byly i k organizaci dětské poradny, kde místnosti původně určené pro poradnu jsou v letních měsících využívány jako ubytovna lékařů pohotovostní služby. Přestože sezona již dávno skončila, místnosti nejsou vyklizeny a děti musí být vyšetřovány v ordinaci praktického lékaře.

R o k 1 9 6 7

Začalo se budovat hřiště za ubytovnou, prováděla se úprava pláže pod panelovou restaurací. Obec začala s adaptací pohostinství v budově čp.29, kde se vytvořilo Agitační středisko a prostory pro Místní lidovou knihovnu. Byla dokončena výstavba veřejného osvětlení a prováděla se generální oprava místního rozhlasu.

Od Komunálních služeb Kaplice převzal MNV veřejné tábořiště Jestřábí a v bývalých ubikacích Pozemních staveb byla zřízena turistická ubytovna.

Při MNV byly zřízeny provozovny krejčovství a zasklívací služba.

Byl položen bezprašný povrch vozovky Černá – Jestřábí.

R o k 1 9 6 8

Bylo vybudováno veřejné osvětlení v osadě Mokrý, zahájena výstavba vodovodu v osadě Dolní Vltavice v akci „Z“ a začalo se s budováním pěti studní na tábořištích a v rekreačních oblastech.

Byl položen bezprašný povrch místní komunikace Bližná – Radslav, zřízeny další provozovny MNV a to knihařství a kovodílna, od KS Kaplice byla převzata provozovna kadeřnictví.

V obci byla zahájena výuka v nově zřízené třídě Lidové školy umění, v areálu ubytovny byla vybudována nová provozovna kadeřnictví. Samotná ubytovna MNV byla rozšířena ze 16 na 28 lůžek.

V Muckově vybudoval Státní statek nový vodovod a dokončil výstavbu kanceláří a závodní kuchyně v Muckově.

Stav sálu jako objektu pro kulturu.

Jeho stav je velmi špatný, používá se pouze jako tělocvična školy, kino se zde nehraje již sedm let a pro společenské účely se užívá sál hotelu Racek. Adaptace stávajícího sálu je velmi potřebná včetně menších přístaveb nutných k divadelnímu provozu.

Po úpravách by se zde mohly pak konat společenské zábavy, vystupovat profesionální a amatérské soubory, což je žádoucí zejména v letních měsících při vysoké koncentraci lidí. Není vyloučeno ani obnovení kina, pokud by bylo zrušeno nerentabilní kino v Hůrce, odkud by se přesunula část návštěvníků do Černé.

MNV má zpracovaný projekt, potřebuje však finanční prostředky, kterých je nutno kolem 400 tisíc Kčs.

R o k 1 9 6 9

V tomto roce byla zahájena v rámci akce „Z“ výstavba obchodu v osadě Bližná. Prováděly se modernizace některých domů, např. pana Adolfa Václavíka, paní Evy Šmahelové, zmodernizovala se obřadní síň MNV. Dokončila se výstavba vodovodu v Dolní Vltavici a zahájila se výstavba vodovodu v Bližné a Mokrém.

V Černé byl zrušen starý hřbitov, JČAMK začal s výstavbou a modernizací areálu, MNV převzal svoz odpadků v oblasti Lipenského jezera.

Státní statek adaptoval bývalou kancelář na Muckově na obchod / společně s MNV/, byla zahájena výstavba areálů živočišné výroby na Muckově.

U chatového tábora KS Kaplice začala výstavba sociálního zařízení a správcovské chaty.

MNV získal speciální automobil na svoz tuhých domovních odpadků a od Státního statku zakoupil MNV nákladní automobil Garant. Dále MNV zřídil provozovnu kovodílna a zasklívací služba.

Sociologický průzkum

V rámci komplexní prověrky kulturní a osvětové práce v oblasti Statku Horní Planá zpracován v květnu sociologický průzkum v obci Černá v Pošumaví. Tazateli byli František Čtvrtník, pracovník odboru kultury a Pavel Vrba, tajemník Okresní rady Svazu klubů mládeže. Respondenti byli vybráni náhodně, ovšem se zřetelem k určité věkové hranici. Průzkum byl anonymní, celkem bylo dotázáno 15 osob, z toho 8 osob do 30 let věku a 7 osob nad 30 let.

V každé kategorii bylo celkem 18 otázek zaměřených na život v obci, kulturní vyžití, mimoškolní činnost, zábavu, koníčky a trávení volného času všeobecně.

Z odpovědí většinou vyplynulo, že v obci je málo vhodných možností pro realizaci mladých lidí, dospělí kromě toho se více vyjadřovali k tomu, že v obci nejenže není kultura, ale jsou zde i špatné služby, byty, komunikace, neudržovaná prostranství, málo vhodného zaměstnání a nejsou zde hodní lidé.

Co se týče návrhů na zlepšení občané požadovali: dostavbu sálu, postavit tělocvičnu, zlepšit bydlení a oblast zaměstnání, jeden požadoval vyměnit obyvatele.

R o k 1 9 7 0

Vystavělo se veřejné osvětlení v osadě Bližná a Dolní Vltavice, byla zahájena výstavba čerpacího zařízení pitné a užitkové vody pod panelovou restaurací / OvaK/.

Byla zahájena výstavba garáží MNV a připravil se podklad a projekt na výstavbu tábořišť MNV a jejich modernizaci.

Byla zahájena výstavba nové pošty v Černé, dokončena úprava prostoru bývalého hřbitova na parčík.

Státní statek zahájil výstavbu areálů živočišné výroby v Mokrém a zahájil výstavbu finských domků na Muckově.

Byl zřízen kiosek Potravin a Zeleniny u panelové restaurace.

OVBD zahájil výstavbu 12 bytových jednotek v prostoru za MNV, výstavbu rodinného domu zahájil i Jan Študlar.

MNV zakoupil nový popelářský vůz Škoda 706 RTK .

Byla založena MO SSM v Černé a v Mokrém, byl zrušen MV KSČ a ustavena Vesnická organizace KSČ.

V roce 1970 bylo z 845 občanů 32,1% předproduktivního věku, 60,2% produktivního a 7,7% poproduktivního věku. V témže roce bylo v obci 80,8% dělníků, 18,3% zaměstnanců a 0,9% ostatních. K 1.12.1970 bylo v obci 140 domů s 257 byty.

R o k 1 9 7 1

Byl přistaven sklad a sociální zařízení k ubytovně MNV, lůžková kapacita na ubytovně se rozšířila na 34 lůžek v devíti pokojích. Byla zahájena modernizace tábořišť MNV na Jestřábí I. – III., a zahájena výstavba tábořiště Olšina.

Dále byla zahájena výstavba zařízení pro pitnou vodu v prostoru Slavkovic a vodovod do Černé v Pošumaví.

V Bližné byl zrušen tzv. zemědělský útulek, budovala se klubovna MO SSM na Mokrém a na Bližné byla založena nová organizace SSM.

V tomto roce proběhly volby do MNV, předsedou se stal Jaroslav Zimmermann a tajemníkem Jan Frisch.

Tábořiště bývala vybavena dřevěnými záchodky, které byly umístěny na vykopaných jamách, kam se tlačila spodní voda a proto byly stále plné. V sezoně r.1971 vlivem deštivého léta a velkého množství rekreatantů, záchodky nestačily a kaly vytékaly z jímek ven. V hotelu Racek se v tomto roce vyskytla úplavice a proto byla tábořiště okresním hygienikem uzavřena. Hned nato v dalších letech bylo instalováno nové hygienické zařízení.

R o k 1 9 7 2

Byla dokončena výstavba obchodu v Bližné, pokračovalo se s výstavbou tábořišť MNV. V obci se prováděla kabelizace telefonních spojů, statek dokončil výstavbu areálu živočišné výroby v Mokrém a dokončil výstavbu 5 finských domků v Muckově.

R o k 1 9 7 3

V tomto roce byla dokončena výstavba pošty v obci, prováděla se elektrifikace rekreační oblasti Jestřábí a tábořišť MNV. Současně se začaly stavět správcovské chaty na Jestřábí 1 a Jestřábí 2 a na Olšině.

Byla zahájena výstavba rodinných domků v dolní části obce u nové pošty a to: Musil Gustav, Musil Otta, Kročák František, Vrba Karel, Kalíšková Marie, Puritscher Jiří, Zeman Alois a Podruh Karel.

Kalíšková Marie a Podruh Karel pak prodali stavbu Augustinu Pajpachovi a Stanislavu Kortánovi.

Výstavbu svého rodinného domu ukončil Jan Študlar.

Jihočeské pekárny zahájily generální opravu objektu čp.31.

Vedle oddílu základní tělesné výchovy je hlavní činnost upřena na oddíl jachtingu, který proslavil naši obec nejen v Československu, ale daleko za hranicemi naší vlasti.

Pořadatelem Mistrovství Evropy v jachtingu byla naše obec ve dnech 15 – 27 července 1973.

Zahájení provedl předseda České národní rady Evžen Erban. Přítomen byl předseda ÚV ČSTV Antonín Himl a představitelé kraje a okresu.

Důchod vyplácený důchodcům v obci činil za rok 1973 celkem 662 304 Kč. K 28.2. 1974 bylo v obci Černá v Pošumaví 42 důchodců, v Bližné 12, v Muckově 8, na Mokré 5, v Dolní Vltavici 3 a na Pláničce 2 důchodci.

R o k 1 9 7 4

Bylo vybudováno veřejné osvětlení v osadě Muckov, dokončena výstavba veřejných tábořišť a pro tábořiště Olšina byla řešena pitná voda dvěma hloubkovými vrty.

Byla dokončena elektrifikace rekreační osady Dolní Vltavice, do správy MNV bylo převzato zařízení Letního kina a do majetku MNV převzaty objekty čp.59 a 60.

MNV zakoupil mikrobus pro dovoz dětí do Mateřské školy z osad Bližná a Muckov, energetici zahájili výstavbu objektu obvodové služebny JČE.

Pokračuje další výstavba rodinných domků a to: Pešek František, Záškoda Josef, Šincl Josef, Suchánek Tomáš, Černý Josef, Drtina Petr, Valnoha Václav, Novotný Milan, Baník Miroslav, Němeček Josef.

Vrba Karel a Pajpach Augustin výstavbu svých domků dokončili.

Na úseku politickém byl obnoven MV NF v obci a do jeho čela postaven Pavel Majer, pošt mistr. Byla založena MO SSM v Muckově a obnovena činnost MO ČSČK a MO Svazarmu v Černé.

K 28.2. 1974 bylo v obci celkem 220 mladých lidí ve věku 15 až 30 roků. Z toho bylo 42 studujících nebo učňů, 51 patřilo do kategorie inteligence a 127 pracovalo v různých závodech. V obci bylo 72 důchodců, z toho 49 žen, 23 mužů a 12 manželských dvojic.

Rozvoj služeb MNV

Průběh rozvoje služeb při MNV Černá v Pošumaví od samého začátku až do privatizace.

S platností od 1.ledna 1967 převzal MNV od bývalých Komunálních služeb Kaplice prostory podél jezera v oblasti mezi silnicí Černá – Horní Planá a chatovou osadou Jestřábí. Zde pak byla postupně vybudována tři veřejná tábořiště.

K 1.lednu 1968 převzal MNV též od KS Kaplice provozovnu kadeřnictví a holičství, zřídil provozovnu krejčovství a ubytovací zařízení v budově bývalé ubytovny PS Český Krumlov. V další fázi zřídil provozovny – knihařství a kovodílnu.

R o k 1 9 6 9

MNV převzal svoz odpadků v oblasti Lipenského jezera. U chatového tábora KS Kaplice začala výstavba sociálního zařízení a správcovské chaty.

R o k 1 9 7 0

Byla zahájena výstavba garáží MNV a připravil se podklad a projekt na výstavbu tábořišť MNV a jejich modernizaci.

MNV zakoupil nový popelářský vůz Škoda 706 RTK a již předtím odkoupil od Státního statku automobil Garant.

R o k 1 9 7 1

Byl přistaven sklad a sociální zařízení k ubytovně MNV, lůžková kapacita na ubytovně se rozšířila na 34 lůžek v devíti pokojích. Byla zahájena modernizace tábořišť MNV na Jestřábí I. – III. a zahájena výstavba tábořiště Olšina.

Tábořiště bývala vybavena dřevěnými záchodky, které byly umístěny na vykopaných jamách, kam se tlačila spodní voda a proto byly stále plné. V sezoně r.1971 vlivem deštivého léta a velkého množství rekreačních, záchodky nestačily a kaly vytékaly z jímek ven. V hotelu Racek se v tomto roce vyskytla úplavice a proto byla tábořiště okresním hygienikem uzavřena. Hned nato v dalších letech bylo instalováno nové hygienické zařízení.

Rok 1973

Prováděla se elektrifikace rekreační oblasti Jestřábí a tábořišť MNV. Současně se začaly stavět správcovské chaty na Jestřábí 1 a Jestřábí 2 a na Olšině.

Rok 1974

Byla dokončena výstavba veřejných tábořišť a pro tábořiště Olšina byla řešena pitná voda dvěma hloubkovými vrty. Do správy MNV bylo převzato zařízení Letního kina a do majetku MNV převzaty objekty čp.59 a 60. MNV zakoupil mikrobus pro dovoz dětí do Mateřské školy z osad Bližná a Muckov.

V obci jsou tyto provozovny služeb:

zasklívací služby / v objektu č.10/	-	Švehla Václav
kadeřnictví a holičství / v objektu býv.pošty č.59/	-	Pešková Růžena
knihařství a vazby knih / nad pohostinstvím/	-	Hadraba Jan
ubytovna MNV / u hřiště/	-	Šmahelová Eva
doprava – zajišťují vozidla Garant, IFA, AVIA a Š-1203 pro svoz dětí do MŠ z osad letní turistická sezona/LTS/	-	Šincl Josef

MNV má dále technické služby místního hospodářství / MH/, jejichž součástí jsou dva kukavozy, které sváží tuhé odpady od Stožce až po Loučovice a od roku 1975 i na Chvalšinsku. Dále je k dispozici jeden fekální vůz pro Lipenskou oblast.

Rok 1977

Vzhledem k adaptaci stávajícího objektu se sídlo MNV přestěhovalo do turistické ubytovny. V této budově je rovněž provozovna kadeřnictví.

Rok 1978

Až do tohoto roku nebyla funkce vedoucího služeb obsazena, služby v obci do této doby provozované patřily pod správu MNV. Služby řídil tajemník MNV Jan Frisch a účetní a hospodářka MNV Monika Záhorová měla od svého nástupu na MNV v roce 1973 současně na starosti i provozovny služeb. V roce 1978 nastoupil do funkce vedoucího služeb Zdeněk Bína, který po sedmi měsících odešel. Na MNV byla přijata Miluše Manoušková jako pracovnice služeb.

Rok 1980

Na tábořišti Jestřábí I. byl vybudován nový rozvod pitné vody, osvětlení a čerpací stanice, na tábořišti Olšina byl dokončen rozvod pitné vody, postavena recepce, osvětlení, zahájena stavba společenské místnosti a dvou kuchyní a do provozu byl uveden kiosek s potravinami.

Na veřejném tábořišti Jestřábí II. byl postaven kiosek.

Byla rozšířena na 5 m místní komunikace podél tábořišť Jestřábí I. až III. a upraven bezprašný povrch.

Byla zavedena služba na sběr a odvoz plynu propanbutanových lahví 1x týdně.

Byla zřízena vodoinstalatérská služba, nákladní autodoprava byla rozšířena o 2 fekální vozy a 3 nákladní auta. Byla vybudována montážní rampa v areálu garáží MNV.

Rok 1981

Jednotlivá tábořiště v katastru naší obce byla v r. 1981 obsazena těmito správci:

Jestřábí I	-	P á r t l o v á	Helga
Jestřábí II.	-	B a r v í ř	Jiří

Jestřábí III. - L a m a č Josef

Olšina - K a i n a r o v á

Ubytovna MNV - Š m a h e l o v á Eva

Vedoucím Letního kina byl ustanoven Jan Rulíšek, vedoucím promítačem Vladimír Marek a dalšími promítači Václav Pivec a Jan Fikar. Pokladní kina byla Marie Rulíšková, uvaděčkou Helena Puritscherová, uklízečkou Růžena Pešková a zřízcenci: Szalaj Antonín, Adamčík Štefan, Puritscher Jiří a Svoboda Jaroslav.

V roce 1981 funguje v obci:

holičství a kadeřnictví - zasklívací služba - knihařství - truhlářství - vodoinstalatérská služba -dovoz plynu - svoz tuhých odpadů v celé lipenské oblasti - vývoz tekutých odpadů. V prostoru křižovatky směr Frymburk jsou vystavěny garáže a dílna MNV pro potřeby oprav.Motorový park má k dispozici 2 kukavozy, 2 fekální vozy, 1 Avii, 1 sklápěcí IFU a 1 Š-1203.

Pod Služby MNV spadá i cestovní ruch a ubytovací služba.

Služby a zařízení MNV:

Knihářství	-	Jan Hadraba
Kadeřnictví	-	Růžena Pešková
Truhlářství	-	Václav Švehla
Sklenářství	-	Václav Švehla
Kovodílna	-	Pavel Vála a Eduard Nikodým
Doprava	-	Jiří Uhlíř, vedoucí služeb
Cestovní ruch	-	Josef Šincl, referent
Turistická ubytovna	-	Eva Šmahelová

Služby MNV dále zajišťují odvoz dětí do školky autem Š- 1203; 2x týdně dovoz plynu, pro plynárny a ve čtvrtek pro obyvatelstvo; vývoz fekálií.V dopravě jsou zaměstnání tito řidiči: Řáda Vlastimil, Franěk Vladimír, Szalaj Antonín a závozníci Pekárek Břetislav a Vála Josef.

Vedoucím služeb MNV je od 1.ledna 1981 Jiří Uhlíř, který ve funkci končí začátkem roku 1983. Účetní služeb je Růžena Vítková a Miluše Manoušková.

Rok 1983

Po odcházejícím Jiřím Uhlířovi nastupuje do funkce vedoucího Petr Kreps, který však v září 1983 pro různé neshody rovněž končí. Od té doby zastává tuto funkci opět tajemník MNV Jan Frisch.

V srpnu 1983 umírá po krátké nemoci Josef Šincl, referent cestovního ruchu a tak i toto místo je do konce roku neobsazeno.

Na MNV je přijata jako skladnice Ingrid Cirhanová z Dolní Vltavice.

MNV v této době zaměstnává 25 osob, sezonně pak dalších 17 osob v zařízeních CR a LK.

Rok 1984

Od 1.ledna 1984 nastupuje do funkce vedoucího služeb Josef Malý a funkci referenta cestovního ruchu vykonává od 1.1.1984 Bohumila Bártová, která však k 30.11.1984 rovněž skončila.

U MNV došlo ke změně ve funkci účetní a hospodářky, když v květnu odešla Monika Záhorová a na její místo nastoupila Antonie Frnková z Frymburka.

Ve funkci účetní služeb pracuje nadále Růžena Vítková, dojíždějící z Horní Plané.

Správcí tábořišť.

Autokemp Olšina

- Helga Pártlová

Jestřábí I.	- Marie Kantorová
Jestřábí II.	- Josef a Marie Štěřbovi
Jestřábí III.	- Richard Kovář
Autokemp Svazarmu	- Stanislav Milota

Rok 1985

V roce 1985 pracuje i nadále Jan Frisch ve funkci tajemníka MNV a Antonie Frnková z Frymburku jako účetní a hospodářka MNV. Koncem roku nastoupila jako referent na MNV Helena Poláková.

Vedoucí služeb MNV je Josef Malý, do funkce účetní a hospodářky služeb se vrátila Monika Záhorová. Růžena Vítková skončila přestěhováním do Horní Plané.

Referentem cestovního ruchu je Jiří Salzer, dále zde pracuje Ingrid Cirhanová jako dopravní referent a skladník.

Rok 1986

Tajemníkem MNV je Jan Frisch, během roku odchází z funkce účetní hospodářky Antonie Frnková. Na její místo přichází nejprve jako výpomoc Arnoštka Hánová z Horní Plané a pak po mateřské dovolené nastupuje Eva Novotná. Referentkou je i nadále Helena Poláková.

Vedoucím služeb MNV je Josef Malý, účetní služeb Monika Záhorová a skladnicí je Ingrid Cirhanová. Po ukončení LTS odchází i referent CR Jiří Salzer, místo něho zastává tuto funkci do konce roku vedoucí služeb a koncem roku je na funkci referenta navržen Jan Rulíšek.

Rok 1987

Služby při MNV v naší obci měly v roce 1987 celkem 8 drobných provozoven, v nichž bylo zaměstnáno 22 stálých pracovníků. Stav se rozrostl o dalších 12 v období sezony cestovního ruchu. Z těchto pracovníků bylo 14 zaměstnáno na smlouvy o provedení práce a pracovní činnosti, především na úseku prací pokrývačských, klempířských, elektrikářských, truhlářských a malířských. Na tyto práce nemá MNV řemeslníky.

V obci pracovaly tyto provozovny: truhlářství + sklenářství; kadeřnictví; knihařství; kovoúdržba + zedníci; doprava; ubytovna; cestovní ruch a půjčovna.

Během roku došlo k pohybu pracovníků na úseku dopravy, ke konci I.pololetí rozvázal pracovní poměr ze zdravotních důvodů vedoucí služeb Josef Malý. Na tuto funkci nebyl přijat nový pracovník a tak funkci referenta cestovního ruchu a zastupujícího vedoucího služeb vykonával Jan Rulíšek. Pro zajištění rozsáhlého autoprovozu byl jeho řízením pověřen Vladimír Marek.

Ke konci roku byly provozovny truhlářství a knihařství uzavřeny. Oba dva pracovníci jsou již v důchodovém věku, ukončili stálý pracovní poměr a vypomáhají jen podle potřeby.

Rok 1989

V roce 1989 poskytovalo služby v naší obci celkem 10 drobných provozoven. Vedoucím služeb byl Jan Rulíšek, fakturaci prováděl Vladimír Marek, referentem pro cestovní ruch byl Ludvík Měrka, hospodářskou a účetní Monika Záhorová a skladnicí Ingrid Cirhanová.

V provozovně sklenářství pracuje bývalý tajemník MNV Jan Frisch. Provozovna neměla stanoven žádný plán zisku a celkově dosáhla 600 Kčs ztráty.

Provozovna kadeřnictví vedla Růžena Pešková a na plán 8 tis. Kčs zisku vykázala ztrátu ve výši 3 800 Kčs.

LTS mělo dosáhnout zisku 846 tis. Kčs a skutečnost byla 771 tis. Kčs. Půjčovna loděk a dalšího sportovního náčiní měla utržit 27 tis. Kčs a zaznamenala pouze 5 600 Kčs. Ubytovna, kterou má na starosti Eva Šmahelová, vykázala oproti stanovenému zisku 41 tis. Kčs celkem 50 tis. Kčs. Provozovna kovo + zedník měla dosáhnout + 82 tis. Kčs a skutečně vykázala ztrátu 25 700 Kčs.

Nová provozovna malířství byla rovněž ztrátová, namísto zisku 13 600 Kčs vykázala ztrátu 35 100 Kčs. Provozovna vodoinstalatérství měla v plánu zisk 8 500 Kčs a vykázala ztrátu 44 200 Kčs. Pouze doprava zaznamenala ziskovost, kde místo plánovaných 441 tis. Kčs bylo dosaženo 644 tis. Kčs.

Celkově měly Služby MNV v plánu příjmy ve výši 4 103 tis. Kčs a skutečně dosáhly 4 004 tis. Kčs. Plánované výdaje byly ve výši 2 927 tis. Kčs a skutečné 2 922 tis. Kčs.

Zisk byl ve službách plánován celkově ve výši 1 176 tis. Kčs a bylo dosaženo 1 082 tis. Kčs.

Celkově tedy lze konstatovat, že všechny provozovny mimo dopravu byly v tomto roce ztrátové.

Rok 1990

Ve funkci hospodářky a účetní pracovala na MNV paní Eva Novotná. Součástí byly též Drobné provozovny, kde byl vedoucím Vladimír Marek, hospodářskou účetní Monika Záhorová, vedoucím cestovního ruchu Ludvík Měrka z Horní Plané a skladnicí Ingrid Cirhanová.

Příprava privatizace.

Období ke konci roku je ve znamení příprav na tzv. malou privatizaci Drobných provozoven. Jedná se o sklenářství a truhlářství, kadeřnictví, knihařství, autodopravu a likvidaci tuhých i tekutých odpadů, kovodílna i sběrna plynu. Dále i v rámci letní turistické sezony se jedná o Letní kino, autokemp Olšina, tábořiště Jestřábí I., II, III, turistická ubytovna, půjčovna loděk a kol, kiosky v kempu Olšina a další.

Při obecním zastupitelstvu je vytvořena privatizační komise, kterou tvoří : Pavel Wudy, Vladimír Marek, Stanislav Študlar, Václav Růžička, František Podroužek, Jan Voldřich, Vladimír Rolčík, Jaroslav Kasík a Pavel Vála.

Rok 1991

Zpočátku se navrhuje, aby v majetku obce zůstala doprava a pozemní práce. Doprava je však k 1.6 zrušena, stejně tak se ruší knihařství a oděvní služba, která stejně nefungovala. Skládka tuhých odpadů zůstává obci.

Personální obsazení Obecního úřadu.

Vedle starosty obce Ing. Jana Nováka pracuje na Obecním úřadě jako účetní hospodářka Eva Novotná, dále zde pracují Lenka Študlarová a přichází Ivana Badáňová.

Na úseku Drobných provozoven je účetní Monika Záhorová, dále Dagmar Grohmanová z Frymburka a skladnice Helena Poláková. Cestovní ruch má na starosti Ludvík Měrka.

Rok 1993

Vladimír MAREK získal do pronájmu celé bývalé Drobné provozovny MNV Černá, založil firmu VPS/veřejně prospěšné služby/ a jeho hlavní náplní je vývoz tuhých a tekutých odpadů.

HISTORIE OBCE

ČERNÁ V POŠUMAVÍ

OD ROKU 1945

osada – BLIŽNÁ

František Záhora 2018

BLIŽNÁ

OBEC BLIŽNÁ - MNV

V roce 1945 byla obec Bližná součástí správního okresu Horní Planá, který zanikl k 1. únoru 1949. V roce 1945 byla v obci ustavena Místní správní komise, jejímž předsedou se stal Václav Beran, kterého dne 1. prosince 1946 vystřídal Václav Růžička a po něm nastoupil v lednu 1948 Josef Hájek. Následoval ho Karel Hrubeš a ve volbách v roce 1954 zvítězil opět Václav Růžička. Posledním předsedou MNV v Bližné byl Antonín Cirhan, zvolený 19.5.1957.

V protokole z berní správy z 19.1.1949 je zmínka o vzniku MNV na Bližné již v lednu 1948, naopak z prozatímní protokolární knihy vyplývá podle zápisů ze schůzí rady, že MNV bylo ustaveno až na jaře 1950.

Území původní obce Bližná od roku 1945 až do roku 1958 tvořily dvě osady – Bližná a Radslav. V důsledku zatopení Lipenské přehrady byla k 1. 7. 1958 zrušena samostatná obec Dolní Vltavice a sloučena s obcí Bližná. Ta poté sestávala z osad – Bližná, Dolní Vltavice a Radslav. Matriční obvody zrušeny nebyly.

Dosavadní obec Kyselov, která byla dnem 1.1.1953 připojena k Dolní Vltavici, začleněním do zátopové oblasti Lipna dnem 1. 7. 1958 zanikla a protože byla prohlášena za zaniklou, připadla k obci Bližná pouze osada Dolní Vltavice.

Ve spisech fondu se často objevuje název sídelního celku Jestřábí, označovaného nesprávně jako osada. Podle někdejšího správního rozdělení bylo Jestřábí místní částí osady Bližná a bylo označováno jako hospodářský dvůr.

Rok 1947

Pro volby v roce 1947 v obci Bližná vypracovala Místní správní komise, pod vedením Václava Růžičky, voličské seznamy, které jsou podkladem pro seznam lidí v Bližné v tomto období.

JMÉNO A PŘÍJMENÍ	ROK NAROZENÍ	ZAMĚSTNÁNÍ	Č. POPISNÉ
	B L I Ž N Á		
PEKOVÁ Eliška	1906	rolnice	1
TARASOV Pavel	1904	rolník	1
RŮŽIČKA Antonín	1883	výměnkář	2
RŮŽIČKA Ladislav	1923	rolník	2
RŮŽIČKOVÁ Marie	1886	v domácnosti	2
DADEK Josef	1904	rolník	3
DADEK Ivan	1927	v zemědělství	3
DADKOVÁ Růžena	1909	v domácnosti	3
ČEKLEJOVÁ Marie	1887	v zemědělství	6
FEDAK Juraj	1887	v zemědělství	6
ŠTEFANČÍK Jan	1924	rolník	6
ŠTEFANČÍKOVÁ Margita	1926	v domácnosti	6
TOKÁR Štefan	1906	rolník	6
TOKÁROVÁ Alžběta	1909	v domácnosti	6
KALKUŠOVÁ Ludmila	1911	v zemědělství	7
RYNEŠ Vojtěch	1911	rolník	7
RYNEŠOVÁ Anežka	1906	v domácnosti	7
MORAVSKÝ Josef	1914	rolník	8

MORAVSKÁ Anna	1917	v domácnosti	8
BUŘILOVÁ Marie	1911	v domácnosti	9
PAVELCOVÁ Kristína	1899	v domácnosti	9
RŮŽIČKA František	1897	rolník	9
RŮŽIČKOVÁ Marie	1888	v domácnosti	9
RYNEŠ Jakub	1912	rolník	10
RYNEŠOVÁ Anna	1916	v domácnosti	10
HRUBEŠ Karel	1891	cestář	13
HRUBEŠOVÁ Terezie	1898	v domácnosti	13
MRÁZ Tomáš	1903	hostinský	20
MRÁZOVÁ Anežka	1904	v domácnosti	20
RYTÍŘOVÁ Alžběta		v domácnosti	20

Osada J E S T Ř Á B Í

JANNY František	1896	zemědělský dělník	15
JANNYOVÁ Marie	1900	zemědělská dělnice	15
JANNYOVÁ Anna	1923	zemědělská dělnice	15
JANNYOVÁ Berta	1928	zemědělská dělnice	15
ADAMOVIČ Jiří	1883	rolník	16
ADAMOVIČ Jiří	1920	rolník	16
ADAMOVIČOVÁ Antonie	1896	v domácnosti	16
KHOLOVÁ Marie	1923	úřednice	16
CHRISTLOVÁ Anna	1910	soukromnice	24
JUSKO Jan	1876	penzista	24
JUSKOVÁ Kristína	1881	v domácnosti	24

Osada R A D S L A V

HÁJEK Josef	1916	rolník	1
HÁJKOVÁ Božena	1916	v domácnosti	1
RŮŽIČKA Václav	1924	rolník	2
RŮŽIČKA Václav	1899	rolník	5
RŮŽIČKOVÁ Marie	1903	v domácnosti	5
DOSTÁL Ladislav	1894	rolník	11
MAREK Václav	1920	rolník	12

R o k 1 9 5 0

Poněkud rozšířenější je již voličský seznam z ledna 1950, proto jej zde rovněž uvádím, abychom měli zachovány obyvatele obce Bližná / dospělé, volební účasti schopné/.

JMÉNO A PŘÍJMENÍ	ROK NAROZENÍ	ZAMĚSTNÁNÍ	Č.POPISNÉ
B L I Ž N Á			
PEKOVÁ Eliška	1906	v domácnosti	1
TARASOV Pavel	1904	traktorista	1
STEHLÍK Čeněk	1901	rolník	1
STEHLÍKOVÁ Marie	1902	v domácnosti	1
STEHLÍKOVÁ Marie	1932	v domácnosti	1
RŮŽIČKA Ladislav	1923	rolník	2
RŮŽIČKOVÁ Marie	1929	manželka rolníka	2
JURAŠOVÁ Marie	1932	zemědělská dělnice	2
DADEK Josef	1904	rolník	3
DADEK Ivan	1927	traktorista	3
DADKOVÁ Růžena	1909	manželka rolníka	3
DADKOVÁ Marie	1929	v domácnosti	3
DADKOVÁ Anna	1931	v domácnosti	3
KREJČÍK Václav	1911	rolník	4
KREJČÍKOVÁ Anna	1909	v domácnosti	4
KREJČÍK Vladimír	1869	důchodce	4

KREJČÍKOVÁ Anna	1887	důchodkyně	4
KREJČÍKOVÁ Zdena	1931	zemědělská dělnice	4
KREJČÍK Antonín	1902	rolník	6
KREJČÍKOVÁ Anna	1903	manželka rolníka	6
KREJČÍK Vladimír	1923	rolník	6
RYNEŠ Vojtěch	1911	rolník	7
RYNEŠOVÁ Anežka	1906	manželka rolníka	7
KALKUŠOVÁ Ludmila	1911	zemědělská dělnice	7
KNYTL Václav	1916	rolník	8
KNYTLOVÁ Věra	1911	manželka rolníka	8
BUŘILOVÁ Marie	1911	zemědělská dělnice	9
PAVELCOVÁ Kristína	1899	zemědělská dělnice	9
RŮŽIČKA František	1897	rolník	9
RŮŽIČKOVÁ Marie	1888	manželka rolníka	9
RYNEŠ Jakub	1912	rolník	10
RYNEŠOVÁ Anna	1906	manželka rolníka	10
HRUBEŠ Karel	1890	cestář	13
HRUBEŠOVÁ Terezie	1898	v domácnosti	13
HRUBEŠOVÁ Ludmila	1929	úřednice	13
HRUBEŠOVÁ Marie	1920	důchodkyně	13
MRÁZ Tomáš	1903	rolník	20
MRÁZOVÁ Anežka	1904	manželka rolníka	20
VACLÍK František	1919	kovář	23
VACLÍKOVÁ Růžena	1919	manželka kováře	23
VACLÍKOVÁ Anežka	1886	v domácnosti	23
ŠTĚPKA František	1910	dělník	25
ŠTĚPKOVÁ Kateřina	1912	v domácnosti	25

Osada R A D S L A V

HÁJEK Josef	1916	rolník	1
HÁJKOVÁ Božena	1916	manželka rolníka	1
RŮŽIČKA Václav	1924	rolník	2
RŮŽIČKA Václav	1899	rolník	2
RŮŽIČKOVÁ Marie	1903	manželka rolníka	2
DOSTAL Ladislav	1894	rolník	11
MAREK Václav	1920	rolník	12
MARKOVÁ Marie	1916	manželka rolníka	12
ROZBOUD Václav	1877	zemědělský dělník	12
ROZBOUDOVOVÁ Marie	1883	v domácnosti	12

Osada J E S T Ě Ř Á B Í

ADAMOVIČ Jiří	1883	vrchní správce	16
ADAMOVIČ Jiří	1920	úředník	16
ADAMOVIČOVÁ Antonie	1896	v domácnosti	16
CHRISTLOVÁ Anna	1911	zemědělská dělnice	16
HERINK František	1914	zemědělský dělník	16
KYZUR Jan	1919	zemědělský dělník	16
KYZUROVÁ Zuzana	1925	zemědělská dělnice	16
KYZUR Jan	1897	zemědělský dělník	16
KYZUROVÁ Marie	1910	zemědělská dělnice	16
KYZUROVÁ Anna	1927	zemědělská dělnice	16
KYZUR Jiří	1929	zemědělský dělník	16

R o k 1 9 5 4

Zápis o výsledcích voleb do MNV Bližná.

Tyto volby se konaly dne 16. května 1954 a okrsková volební komise učinila o výsledcích voleb zápis. Předsedou komise byl Ladislav Dostál, náměstkem předsedy Čeněk Stehlík, tajemníkem Růžena Vaclíková a členem komise Anna Rynešová.

Jako zástupce dohledacího orgánu je uveden František Fiala a zástupci obvodní volební komise jsou Pavel Surmín a Žofie Janešová.

Ve volbách bylo odevzdáno celkem 46 platných hlasovacích lístků a jednotliví navržení kandidáti dostali tento počet hlasů:

Kopecký	Jaroslav	-	40 hlasů
Růžička	Ladislav	-	40 hlasů
Krejčík	Václav	-	43 hlasů
Růžička	Václav	-	46 hlasů
Ryneš	Jakub	-	43 hlasů
Košťálová	Ludmila	-	40 hlasů
Knytlová	Věra	-	44 hlasů
Marková	Marie	-	44 hlasů
Štěpková	Kateřina	-	42 hlasů

Zvolený Místní národní výbor

Jméno a příjmení	bydliště	narozen	zaměstnání	polit.přísl.	funkce
Václav Růžička	Radslav 2	1924	rolník	KSČ	předseda MNV
Ludmila Košťálová	Bližná 13	1929	v domácnosti	KSČ	tajemník MNV
Jaroslav Kopecký	Bližná 6	1921	traktorista	KSČ	člen rady MNV
Jakub Ryneš	Bližná 10	1912	rolník		předseda zeměd.komise
Kateřina Štěpková	Bližná 25	1912	v domácnosti	KSČ	člen zeměd. komise
Marie Marková	Radslav 12	1916	v domácnosti		člen zeměd. komise
Ladislav Růžička	Bližná 6	1923	kočí	KSČ	předseda kult.vých.komise
Václav Krejčík	Bližná 7	1911	kočí		člen kult.vých.komise
Věra Knytlová	Bližná 8	1911	v domácnosti		člen kult.vých.komise

R o k 1 9 5 7

Některé postřehy z jednání MNV ze dne 5.srpna 1957 / předsedou MNV je Antonín Cířhan/

Výbor žen byl zvolen při poslední schůzi v nové kulturní místnosti na Bližné. Jedná se však o úplně nové funkcionářky, bez zkušeností, kterým instruktor ONV slíbil pomoc při vypracování plánu, ale již sedm týdnů nefunguje. Proto se zavázala Ludmila Košťálová, že ještě v srpnu plán práce vypracuje.

Škola začne fungovat po zrušení školy v Dolní Vltavici a tak oddělení ČSSS v Bližné nabídlo brigádnický barák pro prozatímní vyučování.

Knihovna zahájila svou činnost díky iniciativě členů kulturní komise. Dosud byla několik let v nečinnosti.

Kulturní místnost byla zřízena a adaptována v brigádnickém domě. Protože však byla nabídnuta k prozatímnímu školnímu vyučování, bude nutno hledat novou kulturní místnost.

Veřejné osvětlení bylo dáno do pořádku a už zase funguje. Je však nutno provést jeho prodloužení až k novostavbám a tak bude zařazeno do akce Z pro rok 1958.

Požárnický sbor nebyl dosud ustaven z důvodů, že se stále čeká na instruktora požárníků z ONV, který pomůže s ustavením.

Úprava návsi v Bližné byla provedena z iniciativy členů kulturně- výchovné komise. Byly odstraněny kameny, cihly a další sutiny z bouraček.

Funkcionáři – předseda MNV Antonín Cirhan
 tajemnice MNV Marie Šátralová
 další – Jaroslav Vondra, Václav Pech

R o k 1 9 5 8

Stručně ze zasedání MNV 27.ledna 1958

Bodové hodnocení činnosti – v této době hodnotil veškerou činnost nadřízený orgán ONV a přiděloval jednotlivým obcím body. Tak právě Bližná měla podle zápisu obdržet za IV. čtvrtletí roku 1957 celkem 479 bodů a získala jich pouze 243, tj. 50,73%.

Z hodnocení vyplynulo, že především nepracovaly jednotlivé komise, dále bylo málo bodů získáno za zemědělství, protože nebyla sledována krmná základna a oddělení statku na Bližné nesplnilo plánované dodávky mléka.

Za výstavbu v akci Z bylo hodnocení poměrně dobré, ovšem funkcionáři se nezúčastnili školení v Českém Krumlově a tak byla i zde ztráta bodů.

Z toho vyplynulo – že byli určeni jakýsi garanti, kteří dostali za úkol dohlížet na činnost jednotlivých komisí. Na komisi zemědělskou – Vondra; kulturní – Cirhan a výbor žen – Hruběšová.

Od zahájení vyučování na Bližné si rada MNV slibuje, že především učitel vnese do obce trochu kultury, že bude založena Osvětová beseda, že se začne promítat kino atd.

Pojízdné kino bylo od ONV přislíbeno, ale zatím se nic neděje. Ve Vltavici jsou dva promítací přístroje, ale my se zatím stále domáháme alespoň jednoho.

Pojízdné kino v zimním období a v době sněhu se do obce těžko dostane a v době senoseče, žní a podzimních prací, není zas tolik času na promítání, snad jedině v neděli.

Knihovna je v pořádku složena, knihy jsou zde však již 12 roků a jsou všem známy, proto čekáme na doplnění.

Zdravotní přednášku u nás provede v únoru MUDr. Maňhal na téma o dětských nemocech, o což požádal výbor žen.

Škola a její místnosti jsou již téměř připraveny přijmout po pololetních prázdninách naše první školáky. Zbývá ještě provést závěrečný úklid, doplnit inventář a přijmout učitele.

V létě pak bude na nově adaptované škole provedena nová fasáda, při škole zřídíme zahradu s oplocením. Studnu, která je u školy, bude však potřeba vyčistit, prohloubit a opatřit pumpou.

Útulek pro děti by se měl na přání zaměstnaných žen zřídit v baráku za školou. Tam však není přípojka elektrického osvětlení a bude se muset udělat i celková vnitřní úprava.

Perlička : zasedání ONV 30.ledna 1958 se nemůže nikdo zúčastnit, protože je toho dne u nás nařízeno očkování psů!

Jak jsme slavily MDŽ na Bližné v roce 1958.

/ zpráva tajemnice MNV Marie Šátralové/

Připravovaly jsme se na ten den již dlouho předtím. Měly jsme však jiné starosti, v prvé řadě o novou školu a úklid v ní a pak topení pro školu. Ale přec jsme měly náš velký svátek velmi pěkný.

Přičinili se o to naši bližnější školáci, soudruh učitel ve zcela krátké době stačil nacvičit besídku, kde žáci překvapili pěknými a pěkně přednesenými básněmi a sborovým i sólovým zpěvem. Byla to první besídka a první společenský večer za dobu, co je Bližná českou vesnicí.

Ale i ženy zase překvapily naše školáky a občany pohoštěním nejrůznějšími pochoutkami, které ruce našich maminek dovedly mistrně připravit.

Po dětské besídce, když děti odešly spát, přistoupily jsme k svému programu.

Neměly jsme referenta, změnily jsme okresem plánované oslavy ze středy na sobotu.

Měly jsme opatřiti svého referenta z ředitelství státního statku, kdež téměř všechny pracujem, ten si však zlomil ruku a dosud je v nemocnici. Druhý referent opět byl odvolán domů na pohřeb svého

bratra a tak nezbývalo nic, než aby tajemnice sama vysvětlila význam MDŽ, jeho historii a poslání, úkoly ženy dnešní doby a naše výsledky za posledních deset let.

Referát byl přítomnými velmi pozorně vyslechnut a s plným pochopením přijat a jednohlasně byla přijata výzva našich žen, aby z naší oslavy byl poslán příspěvek Ústřednímu výboru Obránců míru v Praze.

Písni práce jsme naší oslavu zahájily a Internacionálou skončily.

Zúčastněných bylo mnoho, máme dosti velký sál, který si naše ženy k tomu účelu řádně připravily z brigádnické ubikace státního statku. Měly jsme reprodukovanou hudbu z desek a ani tanec nechyběl. Stařenky přijaly od nás se slzami v očích přání do dalších šťastných dnů svého života. Z každého stavení v Bližné bylo zastoupení, přišli občané z Radslavi a z Jestřábí, přijeli občané i děti z Dolní Vltavice.

Pohoštění bylo pro všechny, o to se naše ženy postaraly. Nechyběl ani lidový vypravěč s. Eibl z Jestřábí, který nás pobavil svým vyprávěním a hudbou na harmoniku.

Plánujeme, že takových večerů a oslav musíme pořádat více, abychom naučily naše spoluobčany nejen v kolektivu pracovat, ale mít i radost z dobré kolektivní kulturní zábavy.

Stručně ze zasedání rady MNV v dubnu 1958

Útulek pro děti byl znovu na pořadu jednání. Jeho umístění v dřevěné brigádnické ubikaci není možné, je nutno ji ponechat pro ubytování brigádníků ve špičkových pracích.

Domek čp. 18 v poli u lesa je malý a pro tolik dětí nevyhovující, rovněž v čp. 20, u Mrázů, je to nevhodné a pravděpodobně by jej statek neuvolnil, protože jej potřebuje pro ubytování svých zaměstnanců.

MNV vlastní domek na jižní části návsi, který je dosud používán jako skladiště soli pro statek. Jeho adaptací by se však získaly dva pokoje, herna a lehárna, dále prostorná kuchyně, chodba a spíž. Z chodby by se daly udělat dveře do druhé místnosti, která by mohla sloužit jako kancelář MNV.

Vchod pro děti by byl z východní strany, kde by se zřídila verandová předsíň a záchod. Voda je přímo naproti domku, chce to však nová okna, dveře a podlahy.

Do Mezinárodního dne dětí, bychom rádi tento útulek odevzdali našim dětem k svátku.

Proto bylo projednáno a rozhodnuto: vybuduje se dětský útulek v akci Z, přiděleno bylo 5 000 Kč, všichni však musí přiložit ruce k dílu. Proto každý z rodiny přebere a očistí 100 ks cihel z bouraček, čímž bude potřeba cihel kryta.

Po večerech a o nedělích bude nutno vybourat příčku a vyzdít novou, dále navozit písek, vápno, dřevo a cihly, což obstarají kočí – zaměstnanci statku. Na odborné práce jsou zmluveni zedníci na neděle, případně soboty večer.

Úprava cest a vozovky bude provedena rovněž svépomocí, svoz kamene sebraného na polích a štěrk z lomu zajistí potahy a dobrovolní pracovníci.

Rozpočet na rok 1958 – dosažitelné příjmy obce jsou plánovány na 2 900 Kčs, ovšem výdaje budou činit 44 200 Kčs, což je z titulu zavedení školy, dětského útulku, zvelebení obce a dalších činností. Rozdíl nám bude dotován z prostředků vyšších orgánů.

Úprava v obci nejen z hlediska výstavby dětského útulku a zahájení školy, ale i pro lepší vzhled krajiny kolem Lipenského jezera. V obci je stále ještě mnoho problémů, které je nutno odstranit, například odtékání močůvky ze stájí statku, úprava odtoku vody a odvodnění návsi, vyčištění požární zbrojnice, úprava školní zahrady, hřiště pro děti, chodník atd. Co se týče úklidu každý si musí uklidit před svým barákem a prostory před neobydlenými domy se vyčistí společně.

Zasedání rady MNV v červnu 1958

Zprávu o stavu knihovny podala tajemnice MNV Marie Šátralová. Již dvakrát za poslední měsíc byla na ONV v Českém Krumlově žádat o promítací přístroj a především o knihy k doplnění do knihovny a dostala – jen sliby.

Občané na Bližné nemají ani kino, ani knihy. O děti je zatím postaráno, ti je dostávají z okresní knihovny, ale je jich málo a na všechny se nedostane. Bylo slíbeno, že knihovna z Dolní Vltavice, kde je asi 180 dětských knih, bude předána do Bližné, stejně jako promítací přístroj a malé loutkové divadélko. Nemůžeme nabídnout knihy ani brigádníkům, protože ti je již všechny znají.

Zprávu o stavu jarních prací podal vedoucí oddělení Václav Růžička ml. Bylo celkem zaseto 46 ha ječmene, 23 ha ovesa, 31 ha směsek, 4 ha kukuřice, 4 ha kukuřice se slunečnicí, 2 ha krmné řepy, 16 ha stonkového lnu, 30 ha podsevů a zasázeno 34 ha brambor.

Prověrkou rostlinné výroby provedli Zítka ze Světlíku a Vrátný z Frymburku, živočišnou výrobu kontrolovali Machač z Muckova a Beneš z Milné.

Zpráva Václava Růžičky o hospodaření oddělení statku

Vedoucí oddělení poukázal na problémy na farmě Olšov, na špatnou pracovní morálku a organizaci práce. Dojivost na Olšově je malá a snižuje pak celkový průměr, při převzetí dobytka bylo vážením zjištěno manko asi 25 q, prasnice byly nahlášený jako březí, přestože březivost nebyla. Dobytek pro nedostatečné opatření přes zimu byl velmi zesláblý, krávy ležely, nemohly se pohybovat a teprve po několikadenní pastvě a pohybu na slunci se vzpamatovaly. To je také příčina, že hovězí maso vyrábíme o 60% draž nad plánovanou cenu.

Snížili jsme cenu mléka, musíme snížit i cenu masa, podstatně bude snížena i cena malých selat, protože všechny prasnice jsou již zapuštěny.

Celkově je tedy naše oddělení na Bližné velmi zatíženo nedostatky na farmě Olšov, což jsou ještě pozůstatky hospodaření před sloučením.

Současná senoseč je rovněž ztížena nepříznivým počasím. Je posekáno 56% ploch, na plán 60 vagonů sena máme svezeno 18 vagonů. Čeká nás ještě práce na asi 60 ha polí a luk v nezatopeném pásmu na Kyselově.

Vyskytla se i mandelinka bramborová, školní děti provedly hledání, bude nutno ještě plochy poprášit Dynocidem, stejně tak jako 14 ha lnu.

Jak dále v kultuře

Stále se nedaří ustanovit v obci Osvětovou besedu. Počítalo se s tím, že příchodem učitelky do obce se kulturní úroveň zvedne, ovšem ta dopoledne vyučuje v Bližné a odpoledne dochází učit do Dolní Vltavice, takže je stále vytížená.

Byl proto podán návrh, aby předseda MNV Antonín Cirhan přesvědčil účetního statků Viléma Augstena, aby pomohl s ustavením OB. Ten se zatím nevyjádřil.

Stále se rovněž jedná o převozu knihovny z Dolní Vltavice do Bližné, rovněž tak i promítací přístroj, stále se promítá na Vltavici.

Ve škole je nutné provést nátěr oken a dveří, což by měl brigádnicky provést Ladislav Dostál z Radslavi a školu vymalovat Vyšata z Černé.

Úřadovna MNV by měla být v baráku čp. 11, který by se měl pro tyto účely v letních měsících adaptovat.

Zápis z ustavení ZO ČSM

18. listopadu 1958 se sešli mládežníci – zaměstnanci ČSSS Černá v Pošumaví, oddělení Bližná, aby ve zdejší obci ustavili organizaci Č S M. Jsou to:

Brožová Eva - Brožová Jitka - Prekopová Antonie - Valíčková Marie - Cirhan Antonín - Cirhan Jaroslav - Berger Karel - Berkovec Josef - Balco Michal - Knitl Ladislav - Tarkay Rudolf.

Všichni přítomní ve stáří 15 – 18 let si zvolili mezi sebou výbor ve složení:

předsedkyně ČSM	-	Eva Brožová	-	Bližná čp.3
místopředseda	-	Rudolf Tarkay	-	Bližná čp.6
jednatel	-	Josef Berkovec	-	Bližná čp.9
pokladník	-	Antonín Cirhan	-	novostavba
kulturní referent	-	Marie Valíčková	-	Bližná čp.6
sportovní referent	-	Jitka Brožová	-	Bližná čp.3

Z veřejné schůze občanů dne 10. prosince 1958

Na schůzi bylo přítomno 36 občanů, prakticky byly zastoupeny všechny rodiny z Bližné a Radslavi. Na schůzi se dostavil jako referent ing. Horňanský jako zástupce ČSSS.

Schůzi zahájil předseda ZO KSČ František Chromík a hlavní referát měl ing. Horňanský.

Diskuse byla zaměřena k těmto problémům:

- zaměstnanci ČSSS požadují, aby zde v pohraničí byla hodinová mzda v rostlinné výrobě zvýšena na 3 Kčs/hod, kvůli ztíženým pracovním poměrům
- požadavek, aby při ošetřování vysokobřezích jalovic a krav byla placena časová mzda, neboť tento dobytek vyžaduje všestrannou a vysokou péči před i po porodu a v zimě, pokud není zajištěn dostatek kvalitního krmení, nelze dosáhnout žádoucího přírůstku.
- je poukazováno na to, že zaměstnanci ve vnitrozemí dostávají pravidelně deputát vyšší a zde, jelikož nejsou příznivé podmínky se vždy urodí méně, což se obrazí na výši deputátu i jeho pravidelnosti
- bylo poukazováno na to, že většina problémů ve výrobě vznikla sloučením Bližné s Olšovem a tak zaměstnanci požadují, aby byla oddělení Bližná a Olšov opět rozdělena a hospodařila samostatně
- do roku 1970 je nutno vyřešit bytový problém, bytová otázka se stále odsunuje, neřeší a je v současnosti kritická. Bylo by snad lépe uskutečňovat větší výstavbu zde na Šumavě a odsunout některé stavby ve vnitrozemí / např. stadion v Českých Budějovicích/.
- stávající bytové jednotky vyžadují rovněž údržbu, která se vůbec neprovádí. Je řada stížností na stavební oddělení, na jejich nedostatky, nesvědomitost a nezodpovědnost, zejména co se týče elektrikářů. Rovněž byla připomínka, aby se byty přejímaly protokolárně, aby každý uživatel bytu zodpovídal za jeho řádnou údržbu.
- zvýšení rodinných přídatků na třetí a další dítě na 240 Kčs bylo přijato s uspokojením, byla však nanesena připomínka, aby rodinám s velkým příjmem nebyly takové přídatky poskytovány. To bylo však rázně odmítnuto, protože, kdo si více vydělá, tak i více pracuje a nemůže být proto krácen, každý má možnost více pracovat a více si vydělat.
- v rozboru hospodaření za rok 1958 provedl vedoucí Václav Růžička zhodnocení plnění výroby a nastínil plán na příští rok. V roce 1958 zůstane oddělení dlužno asi 1000 l mléka na dodávku a v roce 1959 by se mělo dodat 141 950 l mléka a to od těchto ošetřovatelů:

Vála Josef	- 45 000 l	- na krávu 1 500 l za rok
Balco	- 65 000 l	- na krávu 1 600 l za rok
Chromíková Růžena	- 16 800 l	- na krávu 1 400 l za rok
Mrázová Anežka	- 16 800 l	- na krávu 1 400 l za rok

Velká diskuse se rozvinula kolem organizace práce a odměňování. Nespravedlivě se prý odměňuje, pracující neznají normy a tak neví, kolik jim správně náleží, nikdo nepřebírá práci. Stížnost je na četaře Koudelku, který nikdy se zaměstnanci nepracoval, sedí jen v kanceláři, úkoláky za něho musí dělat technik Kučera a přitom bere velký četařský příplatek.

Ing. Horňanský vysvětlil, jaký je úkol četaře, jaké má povinnosti, že má mít osmičlennou skupinu a hned na místě byli ustaveni noví četaři: za skupinu kočích je to Pavel Smriga / kočími a závozníky jsou Danko, Dirbák, Hanuska, Lukašák, Horečný a Berkovec; za traktoristy byl ustaven Bohouš Malý a za RV Eva Brožová.

Dále byl připomenut výnos ministerstva, kterým se zakazuje zaměstnancům chovat husy a kozy, při porušení zákazu nedostanou deputát.

Stížnost je na nemožnost koupit si v Bližné maso, vedoucí oddělení dává k dispozici vždy v sobotu kočího a koně, aby dojel pro maso. Mělo by se prodávat v prodejně Jednoty v Bližné, tak jako to bývalo na Vltavici.

Rok 1959

Veřejné zasedání MNV 29.ledna

Hospodaření oddělení statku - bod, kterým se pravidelně na svých schůzích zabývá nejen rada MNV, ale i veřejné zasedání, což je dáno jako povinnost orgánů veřejné správy.

Zpráva se vždy zabývá stavem dobytka, krmivovým zajištěním, přírůstků, dodávkou, celou rostlinnou i živočišnou výrobou, stavem, množstvím a jakostí krmení ve stodolách, stavem dobytka ve stájích a odstraňováním problémů a nedostatků v celé výrobě.

V roce 1958 byl nakonec hospodařeno tak, že zásoby krmení vyšly až do zelené píce, dojivost se udržela a v této oblasti bylo oddělení Bližná hodnoceno jako nejlepší na statku.

Kultura – celých 12 roků se u nás nic nedělo, konstatuje se ve zprávě. A že toho bylo hodně zapotřebí. Děti nechodily v zimě do školy, bylo to daleko, teď, když jsme otevřeli školu, vše se změnilo. Z bývalé úřadovny MNV jsme zadaptovali jednu místnost, zatím jednotřídku Národní školy. Obdrželi jsme konečně promítací přístroj a zřídili jsme si kino, kde jsme v létě promítali až dvakrát týdně. Pro děti máme diapojektor a tak jim v zimě promítáme krásné sovětské diafilmy, které nám zapůjčuje Dům osvěty v Českém Krumlově.

Knihovna – nyní máme v knihovně 850 svazků politických, odborných a zábavných knih, které si půjčuje celkem 79 čtenářů, což je více jak 10 knih na jednoho čtenáře. Stejně tak máme i v provozu školní knihovnu a setkává se s velkým úspěchem u dětí. Dětem pak ještě doplňujeme knižní novinky z dětské knihovny OLK Český Krumlov.

Autobusová doprava – Letos poprvé byla u nás zavedena autobusová doprava do Černé. Do osmiletky dojíždí naše děti autobusem do Horní Plané a starší i do Černé, protože naše jednotřídka nestačí.

Mateřská škola – zatím se stále nedaří ji otevřít. Je rozestavěná, zadaptovali jsme ji z bývalé požárnice, kterou jsme přestěhovali na náves do kapličky, která již dávno neslouží svému účelu.

Celkové hodnocení – všichni obyvatelé obce a přičleněných osad jsou dosídlenci, Češi, Slováci, rumunští Slováci a Volynští Češi ze SSSR. Do Bližné se přestěhovali i občané ze zátopového pásma z Dolní Vltavice. Jsou zde tři nové dvojdomky, které obývají dosídlenci-novomanželé. Jsou to většinou zaměstnanci státního statku, jen v Dolní Vltavici jsou zaměstnanci lesní správy.

Nákup máme nyní usnadněn v prodejně Jednota, která je poměrně dobře zásobena až na maso, masné výrobky, masné konzervy a podobně. Několikrát jsme žádali o větší přídělky masa a masných konzerv, projednávali vše se zástupci Jednoty, zatím bezvýsledně.

Do zdravotního střediska máme také poměrně daleko, z Bližné pět km a z Dolní Vltavice nebo z Radslavi ještě více. Lékaře MUDr. Maňhala si všichni občané chválí a jsou spokojeni s jeho obětavou a okamžitou pomocí.

Jinak jsme ve spojení s telefonem. Ovšem elektrická přípojka do osad přilehlých k Dolní Vltavici stále není zavedena.

Veškeré dění v naší obci a veškerá práce je vždy výsledkem spolupráce všech občanů. V naší nové zasedačce v místní lidové knihovně pořádáme všechny oslavy, jako vítání dětí, různá jubilea, přednášky, jen kamna tam nemáme, ty si musíme vypůjčit od občanů.

Na naše schůze chodí většina občanů, nejen z Bližné, ale i z ostatních osad.

Seznam občanů trvale hlášených v obci Bližná v roce 1959.

Jméno a příjmení	Bydliště – č.p.	Zaměstnání
B L I Ž N Á		
Tomáš Mráz	20	skladník ČSSS
Anežka Mrázová	20	ošetřovatelka krav
Jan Mráz	20	studující

Marie Mrázová	20	žákyně
František Štěpka	25	tuhové doly
Kateřina Štěpková	25	v domácnosti
Vladimír Štěpka	25	žák národní školy
Terezie Hrubešová	13	důchodkyně
Ludvík Košťál	13	nadporučík PS
Ludmila Košťálová	13	v domácnosti
Ludvík Košťál	13	syn
Zdeněk Košťál	13	syn
Robert Danko	18	důchodce
Margareta Danková	18	v domácnosti
Milan Danko	18	žák
Josef Danko	18	žák národní školy
Ladislav Danko	18	syn
Vilém Augsten		účetní ČSSS
Anna Augstenová		zemědělská dělnice ČSSS
Vilém Augsten		syn
Marie Segečová	3	zemědělská dělnice ČSSS
Ludmila Brožová	3	kuchařka ČSSS
Eva Brožová	3	zemědělská dělnice ČSSS
Jitka Brožová	3	zemědělská dělnice ČSSS
Ladislav Brož	3	žák národní školy
Bohuslav Malý	4	traktorista ČSSS
Miloslava Malá	4	v domácnosti
Ludmila Malá	4	dcera
Růžena Švermová		v domácnosti
Karel Berger		zemědělský dělník ČSSS
Marie Vyšatová		žákyně národní školy
Alena Švermová		žákyně národní školy
Václav Šverma		syn
Jiří Šverma		syn
Miroslav Šverma		syn
Dana Vyšatová		dcera
Josef Dirbák	6	kočí ČSSS
Julie Dirbáková	6	zemědělská dělnice ČSSS
Marie Dirbáková	6	žákyně
Josef Dirbák	6	žák
Štefan Dirbák	6	žák
Pavel Dirbák	6	syn
Anna Dirbáková	6	žákyně
Růžena Dirbáková	6	dcera
Václav Knytl	8	kočí ČSSS
Věra Knytlová	8	zemědělská dělnice ČSSS
Vladimír Knytl	8	zemědělský dělník ČSSS
Viktor Knytl	8	žák
Josef Knytl	8	žák
Ladislav Knytl	8	žák
František Růžička	9	dělník na pile
Marie Růžičková	9	důchodkyně
Kristýna Pavelcová	9	důchodkyně

Ondrej Hanuska	9	kočí ČSSS
Helena Hanusková	9	zemědělská dělnice ČSSS
Helena Pupalová	9	dcera
Ondrej Hanuska	9	syn
Jaroslav Berkovec	9	důchodce
Marie Berkovcová	9	důchodkyně
Františka Berkovcová	9	zemědělská dělnice ČSSS
Josef Berkovec	9	kočí ČSSS
Věra Berkovcová	9	dcera
Růžena Chromíková	10	zemědělská dělnice ČSSS
František Chromík	10	traktorista ČSSS
Josef Lukašák	novostavba	kočí ČSSS
Marie Lukašáková	novostavba	zemědělská dělnice ČSSS
Marie Lukašáková	novostavba	žákyně
Anna Horečná	novostavba	
Stanislav Horečný	novostavba	zemědělský dělník ČSSS
Antonín Cirhan	novostavba	zaměstnanec ředitelství ČSSS
Jarmila Cirhanová	novostavba	v domácnosti
Antonín Cirhan	novostavba	zemědělský dělník ČSSS
Jaroslav Cirhan	novostavba	zemědělský dělník ČSSS
Hana Cirhanová	novostavba	žákyně
Miroslav Cirhan	novostavba	žák
Zdena Cirhanová	novostavba	žákyně
Vlastimil Cirhan	novostavba	syn
Květa Cirhanová	novostavba	dcera
Jiřina Cirhanová	novostavba	dcera
Kamila Němcová	novostavba	v domácnosti
Ivana Němcová	novostavba	dcera
Vladislava Němcová	novostavba	dcera
Pavel Troják	novostavba	zemědělský dělník ČSSS
Anna Trojáková	novostavba	zemědělská dělnice ČSSS
Pavel Troják	novostavba	žák
Marie Trojáková	novostavba	dcera
Růžena Trojáková	novostavba	dcera
Anna Trojáková	novostavba	dcera
Jaroslav Vondra	novostavba	traktorista ČSSS
Jana Vondrová	novostavba	v domácnosti
Jaroslav Vondra	novostavba	syn

J E S T Ě Ā B Í

Václav Růžička st.	16	farmář ČSSS
Václav Růžička ml.	16	vedoucí oddělení ČSSS
Marie Růžičková	16	zemědělská dělnice ČSSS
Josef Vála	16	ošetřovatel krav
Růžena Válová	16	ošetřovatelka krav
Pavel Vála	16	žák
Ludmila Válová	16	žákyně
František Vála	16	syn
Miloslav Kučera		technik ČSSS
Marie Kučerová		zemědělská dělnice ČSSS

Václav Eibl		zemědělský dělník ČSSS
Anna Eiblová		zemědělská dělnice ČSSS
Anna Eiblová		technička
František Eibl		lesní dělník
Václav Eibl		žák
Václav Tichý		kočí ČSSS
Michal Balco		ošetřovatel krav
? Balcová		ošetřovatelka krav
Štefan Balco		ošetřovatelka krav
Margareta Balcová		žákyně
Anna Balcová		žákyně
Helena Balcová		dcera
Eva Balcová		dcera
Alena Balcová		dcera
Miluše Nermuťová		zemědělská dělnice ČSSS
Ján Belehš		hlídač ČSSS
Anna Christlová	24	dělnice šřavárny
Anna Christlová	24	učitelka
Margareta Christlová	24	učitelka

R A D S L A V

Marie Šátralová	11	důchodkyně
Ladislav Dostál	11	důchodce
Václav Marek	12	ošetřovatel dobytka
Marie Marková	12	ošetřovatelka dobytka
František Marek	12	žák
Václav Rozboud	12	důchodce

D O L N Í V L T A V I C E

Štefan Jurčík	59	lesní dělník
Růžena Jurčíková	59	v domácnosti
Marie Valíčková	59	zemědělská dělnice ČSSS
Anna Jurčíková	59	dcera
Věra Jurčíková	59	dcera
Růžena Jurčíková	59	dcera
Štefan Jurčík	59	syn
Jan Gembický	55	lesní dělník
Kateřina Gembická	55	v domácnosti
Šimon Gembický	55	syn
Antonie Gembická	55	dcera
Josef Gembický	55	syn
František Valíček	40	lesní dělník
Veronika Valíčková	40	v domácnosti
Karel Valíček	40	syn
Anna Valíčková	40	dcera
František Valíček	40	syn
Marie Valíčková	40	dcera
Jan Valíček	40	syn
Josef Valíček	40	syn
Štefan Valíček	39	ošetřovatel dobytka
Kateřina Danielová	39	ošetřovatelka dobytka

Pavel Kolomár	57	lesní dělník
Marie Kolomárová	57	v domácnosti
František Kolomár	57	zemědělský dělník ČSSS
Pavel Kolomár	57	syn
Josef Kolomár	57	syn
Marie Kolomárová	57	dcera
Anna Kolomárová	57	dcera
Emil Kolomár	57	syn
Juraj Kolomár	21	lesní dělník
Kateřina Kolomárová	21	v domácnosti
Jan Bigas	21	zemědělský dělník ČSSS
Veronika Bigasová	21	v domácnosti
Jan Bigas	21	syn
Hana Bigasová	21	dcera
Emanuel Šedivý		Lipno - zaměstnanec
Rozálie Herzegová	přechodně	lesní zaměstnanec

R o k 1 9 6 0

Z veřejné schůze konané 17. února 1960

Vedle předsedy MNV Antonína Cirhana, tajemnice MNV Marie Šátralové a předsedy KSČ Františka Chromíka jsou jako hosti přítomni: Vladimír Vítek, poslanec ONV a Děkan, předseda ROH. Celkem přítomno 36 občanů, vesměs zaměstnanců statku.

Hospodaření statku – oddělení Bližná - rok 1959 nebyl tak úspěšný, jak se předpokládalo. V diskusi zazněla kritika na adresu traktoristů, kteří odvedli špatnou práci, zejména František Nagy a Bohuslav Malý. Nagy prý tak špatně posekal louky, že se ani nemohlo nic nahrabat a nestálo to za svážení. Co se týče zasetí obilovin, zde se traktoristů zastal František Chromík a kritizoval především to, že práci musí někdo přebírat, dohlížet na to, aby se zejména o sklizni nekradlo, což se dělo ve velkém. Lidé poukazovali na to, že mají malý nebo žádný deputát a tak se krade. Obilí se kradlo přímo od mlátičky, byl tam mlátičkář, který se vymlouvá, že mu po tom nic není, byl tam ustanoven bývalý říd. učitel Císař a ani ten tomu nezabránil a věděl o tom dokonce i technik oddělení Imrovič a nezasáhl.

Vladimír Vítek pak odsuzuje nezodpovědnost pracovníků oddělení v roce 1959, jistou lajdáckost a uvádí, že vše se mělo řešit během roku a ne až na konci. Na Bližné je nejhorší práce na celém statku, deputát se podle vyhlášky dává pouze při splnění, technik Krákora neměl dávat plané sliby lidem. V živočišné výrobě je neudržitelný stav stájí a je potřeba nová výstavba. Na finanční částku však dosáhne jen větší obec, což naznačuje, že je třeba spojení s Černou, kde jsou větší možnosti.

Sloučení Bližné s Černou – předseda MNV Cirhan navazuje na vystoupení Vladimíra Vítka a uvádí, že se připravuje sloučení MNV Bližná s MNV Černá, neboť všude se slučuje a nevyhne se tomu ani Bližná. Rovněž Státní statek je již rozdělen na oddělení Světlík, Frymburk a Černá. K oddělení Černá pak budou sloučeny farmy Olšov, Muckov, Bližná, Jestřábí a Dolní Vltavice. V Černé jsou již sloučena v jeden celek JZD Mokrý a Černá. Černá v Pošumaví tvoří jakýsi střed, je zde budova ředitelství, jsou zde potřebné sklady, dílny truhlářské i strojní i byty pro zaměstnance.

Na Bližné již není dostatek lidí, aby se MNV udržel a obsadily všechny potřebné komise – stavební, finanční, kulturní, trestní a další.

K výstavbě na Bližné se vyjádřila tajemnice MNV. Mateřská škola/ útulek/ stále není hotova, protože zedníci byli dáni na jinou práci. Ředitelství statku však přislíbilo, že do konce roku 1960 bude školka hotova.

Stejně tak se nepovedlo uvést do provozu pohostinství a v diskuzi dokonce zaznělo, že by zde neprosperovalo.

Ze schůze výboru žen 25.dubna 1960

Přítomny byly Němcová, Vrchotová, Šátralová, Cirhanová, Vondrová, Štěpková, Košťálová a Knytllová.

V tomto roce se budou konat volby do MNV, obec Bližná bude včleněna do obvodu obce Černá v Pošumaví, bylo vytvořeno již 20 společných volebních obvodů.

Samotná obec Bližná tvoří čtyři volební obvody a to:

- č. 16 - celé katastrální území Dolní Vltavice
- č. 17 - jižní část Bližné
- č. 18 - východní část Bližné a celé Jestřábí
- č. 19 - celá Radslav a západní část Bližné až po novostavby

V každém volebním obvodu je navržen jeden poslanec do MNV Černá v Pošumaví. Z obvodu č.16 je to Božetěch Fiala, převozník v Dolní Vltavici, v obvodě č.17 Antonín Cirhan, zaměstnanec ČSSS, dále ve volebním obvodě č.18 je navržena Marie Vrchotová, učitelka na Bližné a v obvodu č.19 Marie Šátralová, důchodkyně, bytem Radslav.

Zásobování masem – neustálé problémy, prodejna masa v Černé není zásobena tak, aby se dostalo i na občany Bližné. Ti než se po práci dostanou do Černé je maso zkoupeno místními, kteří se před Masnu postaví již ve 12 hodin.Na bliženské se již mnohokrát nedostalo, jsou několik týdnů bez masa, nebo musí jet do Českého Krumlova, což nepřispívá k plnění plánu v zemědělství.

Bliženské ženy požadují, aby masna dojížděla až do Bližné, nebo aby bylo maso posíláno v balíčkách již navážené a to nejen do Bližné, ale i do Dolní Vltavice.V květnu by měla být zahájena výstavba zemědělského areálu v Bližné, počítá se s třiceti pracovníky odjinud a tak je nutno přiděly masných výrobků zvýšit, vedle toho se z dosavadního přidělu zásobují i dělníci tuhových dolů v Bližné.

K výstavbě útulku – stále se nic neděje, práce je špatně organizována, zedník sice je, ale zase není pomocník, kromě toho je potřeba vykopat a zřídit vodovod pro útulek. Stále se počítá s tím, že vše provede ČSSS, který se k tomu zavázal.

Hodnocení Bližné - k 1.lednu 1960 byla provedena delimitace statků, byl vytvořen nový Statek Černá v Pošumaví, do kterého bylo začleněno mimo jiných také hospodářství Bližná.

Ředitelství statku provedlo hodnocení celkového stavu na Bližné a konstatovalo:

v osadě je asi 28 domů a 120 obyvatel, většina domů je stavebně nevyhovujících,náves je neudržovaná a v dolní části rozbahněná. Adaptací byl zřízen na čp.6 internát zemědělské školy, zde je i závodní kuchyně, která rovněž stavebně nevyhovuje a tak nebyla zkolaudována, nevyhovuje ani po stránce hygienické a byla okresním hygienikem uzavřena.

Brigádnická ubytovna je v typovém dřevěném baráku s nevyhovujícím sociálním zařízením.

Ze zemědělských objektů jsou starší kravíny bez sociálního vybavení, zásobování vodou je ze dvou studen, voda je závadná.Vodovod je zaveden pro bytové jednotky a závodní kuchyni. Hnojiště a močůvkové jímky jsou neudržované. Na dvoře domu, kde je umístěna závodní kuchyně a zemědělská škola je neudržované hnojiště. Brigádnická ubytovna potřebuje opravit střechu.

KONEC MNV A OBCE BLIŽNÁ

12. června 1960 byla obec Bližná spolu s obcemi Mokrá, Muckov a Plánička sloučena s obcí Černá v Pošumaví v samostatnou obec – Černá v Pošumaví. Celé území původní obce Kyselov bylo přiřčeno k obci Horní Planá, ovšem v roce 1964 zpět k obci Černá v Pošumaví.

Sloučení obcí Bližná a Černá v Pošumaví bylo projednáváno v obci Bližná postupně – v lednu 1960 na celozávodní členské schůzi KSČ, dne 17. února pak na veřejné schůzi spolu se zaměstnanci statku, oddělení Bližná a 4. dubna na dodatečné veřejné schůzi občanů obce Bližná. Nikde se nevyskytly žádné námitky proti sloučení a tak tedy dne 12. června 1960 se sloučení uskutečnilo.

Obec Bližná se dosud do tohoto data skládá z Bližné a osad Dolní Vltavice, Kyselova, Jestřábí a Radslavi. V obci je celkem 42 domů, z toho 11 neobydlených, žije zde 180 osob. Tři budovy slouží školám – národní, učňovské a útulku, jedna je bouračka a ostatní slouží většinou k rekreačním účelům.

Celková výměra obce obnáší	2 648 ha, 96 a , 70 m ²			
z toho:	ČSSS	462	64	42
	Lesní správa Č. Krumlov	332	84	
	Voj. les H. Planá a PS útvar Kyselov	277	96	30
	Tuhodoly Netolice	6	99	40
	Soukromníci	1	90	76
	Vodní dílo Lipno	1 321	05	54
	MNV	3	60	45
	Komunikace	21	76	28
	Půda bez hospodáře	215	29	34
	ONV		54	45
	ROH Motocyklové závody		18	05
	Jihočeské drůbežářské závody		16	23
	Christlová		11	68

/ ze zápisu ze 6. dubna 1960/

Zde končí vše, co je zatím o obci Bližná do této doby známo !

HISTORIE OBCE

ČERNÁ V POŠUMAVÍ

osada – DOLNÍ VLTAVICE

František Záhora 2018

DOLNÍ VLTAVICE

/z podkladů Okresního archivu/

V Dolní Vltavici se od července do konce roku 1945 vystřídali tři dosazení komisaři – Vaverka, Šimera a Babický, po nich pak správu obce vedl půl roku učitel Miroslav Sobotka a v roce 1947 byla ustavena 1. Místní správní komise, jejímž předsedou byl Josef Vála a zástupcem Miroslav Košina, hostinský. Po něm následuje v roce 1949 pekař Josef Chalupka, který však brzy na funkci rezignuje a je jmenován Jaroslav Kubík z Kyselova. V roce 1950 pak pokračuje domkář Reimund Bartoš a po něm František Augsberger, správce statku v Kyselově.

Místní správní komise spravuje od 1.ledna 1950 rovněž obec Kyselov, který dříve spolu s Kozí Strání tvořil samostatnou obec.

K 1. lednu 1952 vzniká MNV Dolní Vltavice, prvním předsedou se stává dosavadní předseda MSK František Augsberger. 1.dubna 1952 však z obce odchází a 21.dubna 1952 je předsedou MNV zvolen ředitel školy František Nejedlý, zástupcem Vojtěch Pártl, vedoucí pošt. úřadu.

Od roku 1955 je předsedou MNV Josef Lukašák, který skončil 4.června 1957, kdy byl do funkce jmenován Josef Rambousek.

R o k 1 9 4 6

Seznam voličů k 19.3. 1946

První parlamentní volby po druhé světové válce se konaly v květnu 1946 a v Dolní Vltavici byly na seznamu tito občané – voliči:

Emanuel Koucký	-	rolník	-	čp. 8
Julie Koucká	-	v domácnosti	-	čp. 8
František Vaclík	-	kovář	-	čp. 10
Růžena Vaclíková	-	v domácnosti	-	čp. 10
Anežka Vaclíková	-	v domácnosti	-	čp. 10;
Miroslav Košina	-	řezník	-	čp. 14
Marie Košinová	-	v domácnosti	-	čp. 14
Jaroslav Zelenka	-	rolník	-	čp. 16
Gustav Vavro	-	rolník	-	čp. 17
Anežka Vavrová	-	v domácnosti	-	čp. 17
Josef Martečík	-	rolník	-	čp. 18
Anna Martečíková	-	v domácnosti	-	čp. 18
Ludvík Babinec	-	rolník	-	čp. 20
František Moulis	-	listonoš	-	čp.22
Josef Sekereš	-	rolník	-	čp. 23
Marie Sekerešová	-	v domácnosti	-	čp. 23
Pavel Zajac	-	rolník	-	čp. 25
Veronika Zajacová	-	v domácnosti	-	čp. 25
Julie Zajacová	-	M.S.K.	-	čp. 25
Irena Zajacová	-	v domácnosti	-	čp. 25
Anežka Zajacová	-	v domácnosti	-	čp. 25

Vladislav Sobotka	-	učitel	-	čp. 25
Ludmila Sobotková	-	v domácnosti	-	čp. 25
Jan Turinský	-	rolník	-	čp. 26
Olga Stránská	-	v domácnosti	-	čp. 26
Anna Lešková	-	v domácnosti	-	čp. 26
Miroslav Kašpar	-	M.S.K.	-	čp. 28
Josef Vála	-	obchodník	-	čp. 34
Růžena Válová	-	v domácnosti	-	čp. 34
František Randa	-	pekař	-	čp. 39
Anna Randová	-	v domácnosti	-	čp. 39
František Chromík	-	rolník	-	čp. 41
Růžena Chromíková	-	v domácnosti	-	čp. 41
Václav Vandas	-	dělník	-	čp. 41
Ondřej Martečík	-	rolník	-	čp. 55
Karolína Slazinová	-	v domácnosti	-	čp. 55
Olga Rotová	-	rolnice	-	čp. 57
Marie Rotová	-	v domácnosti	-	čp. 57
Antonín Novák	-	cestář	-	čp. 59
Anna Nováková	-	v domácnosti	-	čp. 59
Zdena Taitl	-	před M.S.K.	-	čp. 28
Anna Maredová	-	švadlena	-	čp. 16

Zápis ze schůze výboru MNV

Dne 23. července 1946 se sešlo všech 12 členů Místního národního výboru, aby jednali o následujících bodech:

- 1/ pořádek v obci - bylo rozhodnuto podat velitelství pluku hlášení o chování místní vojenské posádky
- 2/ nájemné z bytu - z každé místnosti pronajaté letním hostům bude vybíráno 70 Kčs týdně
- 3/ čištění a oprava vodovodu a kašen - obecní vodovod a kašny budou opraveny svépomocí
- 4/ různé - bylo rozhodnuto, že J. Martečíkovi bude vyplacena část činže, která bude vybírána z bytu od kpt. V. Vosátky, zbytek vybrané činže daruje J. Martečík obci.

R o k 1 9 4 7

Místní správní komise

Předseda	-	Josef Vála	
Výbor	-	Vladimír Sobotka	- pokladník
		František Chromík	- zemědělský referent
		Stanislav Paroubek	- zásobování
		Miroslav Košina	- mléčná komise

Hasičský sbor

Předseda	-	Josef Vála
Pokladník	-	Ing. Kučera
Jednatel	-	Miroslav Košina
Zbrojařský mistr	-	Turínský

R o k 1 9 4 8

Ustavení akčního výboru Národní fronty

Dne 27. února 1948 byl na Dolní Vltavici ustanoven Akční výbor Národní fronty v tomto složení:

- Předseda - Josef Koutek, respicient Finanční stráže v Kyselově, předseda Místní organizace KSČ
- Místopředseda - Vladislav Sobotka, řídící učitel v Dolní Vltavici, zástupce strany Národně-socialistické
- Členové - Josef Ťažký, dělník, zaměstnanec pily v Kyselově – zástupce dělníků
Ondřej Martecík, rolník v Dolní Vltavici, zástupce rolníků
František Šrubař, strážmistr SNB v Kyselově, zástupce SNB
Stanislav Paroubek, respicient Finanční stráže v Kyselově, zástupce Finanční stráže

V akčním výboru jsou zastoupeny všechny složky místního obyvatelstva, zástupci České sociální demokracie a Lidové strany nemohou být zastoupeny, neboť v místě nejsou ustaveny.

Akční výbor jménem všech svých členů slibuje, že věnuje všechny své síly k podpoře druhé Gottwaldovy vlády k zajištění blahobytu všeho pokrokového československého pracujícího lidu měst a venkova i zde na hranicích státu.

Obnova Místní správní komise Dolní Vltavice – Kyselov

Podle návrhu nově zvoleného Akčního výboru Národní fronty, odvolal Okresní národní výbor v Českém Krumlově, všechny členy dosavadní Místní správní komise a jmenoval, ve smyslu vyhlášky ministra vnitra č. 314 ze dne 27. února 1948, novou Místní správní komisi v následujícím složení:

- Předseda - Josef Chalupský, pekař, Dolní Vltavice čp. 27
- Místopředseda - Miroslav Veselý, strážmistr SNB, Kyselov čp. 22
- Vyživovací referent - Stanislav Paroubek, respicient finanční stráže, Kyselov čp. 33
- Pokladník - František Šrubař, strážmistr SNB, Kyselov čp. 22
- Členové - Josef Cába, vrchní respicient Finanční stráže, Kyselov čp. 33
Karel Jákl, respicient finanční stráže, Kyselov čp. 33
Antonín Vodvářka, strážmistr SNB, Kyselov čp. 22

R o k 1 9 4 9

Změna v Místní správní komisi

Rada ONV v Českém Krumlově na své schůzi dne 7. ledna 1949 vzala na vědomí rezignaci dosavadního předsedy MSK Josefa Chalupky, který se z obce odstěhoval a na jeho místo jmenuje, podle návrhu místního Akčního výboru, Josefa Kubíka, Kyselov čp. 2. Současně jmenuje zemědělským referentem Františka Chromíka, rolníka v Dolní Vltavici čp. 41.

R o k 1 9 5 2

Místní národní výbor

Dosavadní předseda MNV František Augsburg byl přeložen na jiné působiště a tak byl dne 18. dubna 1952 na plenární schůzi MNV jmenován nový předseda MNV a doplnění jednotliví referenti. Složení MNV je od této doby následující:

- Předseda - František Nejedlý, ředitel Národní školy, D. Vltavice čp. 42
- Místopředseda - Vojtěch Pártl, vedoucí poštovního úřadu, D. Vltavice čp. 50
- Zásobovací refer. - Vilém Augsten, provozní účetní ČSSS, D. Vltavice čp. 42

Bezpečnost. refer.	-	Jan Zadražil, lesní hajný, Dolní Vltavice čp. 30
Hospodářský ref.	-	Miroslav Košina, vedoucí Masny, Dolní Vltavice čp. 15
Kult. školský ref.	-	Květoslava Petrová, v domácnosti, Dolní Vltavice čp. 36
Zemědělský ref.	-	František Chromík, zaměstnanec ČSSS, D. Vltavice
Zdravotní refer.	-	Zdena Stehlíková, učitelka, Dolní Vltavice čp. 42

Další změna v MNV

Kulturně- školským referent byla zvolena namísto Květoslavy Petrové, Edeltraud Lepschi, dělnice a dále jako noví členové – Karel Daniel, zaměstnanec ČSSS, Dolní Vltavice čp. 10, Růžena Chromíková, zaměstnanec ČSSS, Dolní Vltavice čp. 41 a Kateřina Lukašáková, zaměstnanec ČSSS, Dolní Vltavice čp. 61

Sloučení obcí v pohraničí

Rada ONV v Českém Krumlově schválila na své schůzi 24.12. 1952 zrušení společné správy politické obce Kyselov, spravované až dosud politickou obcí Dolní Vltavice a provedla sloučení uvedených obcí, z úřední moci počínaje dnem 1. ledna 1953 v jednu politickou obec se zachováním katastrálního území, s úředním názvem **D o l n í V l t a v i c e**.

Názva sloučených obcí, t. j. Dolní Vltavice a Kyselov s osadou Kozí Stráň, zůstávají i nadále úředními názvy částí této nové obce.

Odůvodnění: dosavadní politická obec Kyselov je nedostatečně osídlená a ani pro budoucnost nejsou předpoklady pro osídlení a vytvoření samostatné správy obce. Obec Kyselov s osadou Kozí Stráň je již po několik let spravována jak po stránce finanční, tak i zemědělské, obcí Dolní Vltavice, takže nedojde k žádným podstatným změnám.

Občané sloučených obcí mohou podat odvolání proti tomuto rozhodnutí do 15 dnů od vyvěšení v Dolní Vltavici a do dalších 15 dnů prostřednictvím ONV k radě KNV v Českých Budějovicích.

R o k 1 9 5 4

Zpráva o činnosti MNV v Dolní Vltavici

Dne 28. března na veřejné schůzi občanů podal předseda MNV František Nejedlý zprávu o činnosti orgánů od roku 1945:

Zdejší obec byla do odsunu Němců osídlena výhradně německým obyvatelstvem. Po jejich postupném vysídlování přechází německý majetek a půda opět do českých rukou. Hospodářství se ujímají první osídlenci, z nichž je složena Místní správní komise, kde jsou značně zastoupeni i příslušníci Finanční stráže z Kyselova, v obci usazení. později, v roce 1947 se přeměňuje MSK v Místní národní výbor. Hospodaření a život v obci, tehdy ještě zachovalé a zámožné, je poměrně uspokojivý a dobrý.

Zcela jiné období nastává, když je obec v roce 1949 určena jako zátopové pásmo Lipenské přehrady. Dosídlenci v důsledku toho, jeden po druhém z obce odcházejí a nakonec je nucen hospodářské usedlosti převzít do své správy Národní pozemkový fond, který zde hospodaří a obdělává opuštěnou půdu. Začíná pozvolný úpadek v obci a její pustnutí a zanedbávání. MNV je opět přeměněn v MSK a obec je velmi málo osídlena.

Asi po ročním hospodaření NPF přebírají veškerou půdu v obci Československé státní statky, které zde hospodaří dodnes. Účelem hospodářského života je udržet a zachovat to, co zde zůstalo, bez velkých investic zde obdělávat půdu a žít do doby zátopy. Větší investice nejsou povolovány, neboť vzhledem k zátopě nejsou racionální.

Obec Kyselov se postupně téměř celá vysidluje, v roce 1950 je sloučena s Dolní Vltavicí v jednu politickou obec jako její osada. Od 1.ledna 1952 je znovu MSK přetvořena na MNV, v němž jsou zástupci ČSSS a ostatní zaměstnanci.

Činnost nynějšího národního výboru v posledním období se vzhledem k situaci a krátké budoucnosti Dolní Vltavice, zaměřovala rovněž pouze na to, udržet a zachovat to, co zde ještě zbylo, v takovém stavu, aby zde byl možný spokojený život a plnění daných úkolů do doby zátopy. Prováděly se pouze nutné běžné údržby budov a ostatního zařízení, větších nákladnějších akcí zde být nemohlo.

Do budoucna jsou plány MNV rovněž pouze všední a zahrnují v sobě úkoly pouze nejnnutnější a pro obec ještě rentabilní.

Složení MNV

Ke dni 28. května je takovéto složení Místního národního výboru:

předseda MNV	-	František Nejedlý
tajemník MNV	-	František Valter
člen MNV	-	Miroslav Košina
předseda komise zemědělské	-	Richard Dušek
člen komise zemědělské	-	Josef Lukašák
člen komise zemědělské	-	Růžena Válková
předseda komise kulturní	-	Pavel Troják
člen komise kulturní	-	Katka Lukašáková
člen komise kulturní	-	por. Tengler

R o k 1 9 5 5

Komise k oslavám měsíce československo-sovětského přátelství

Jednou z důležitých akcí byly oslavy čsl.-sovětského přátelství, k čemuž musela být v obci i vytvořena komise ze zástupců jednotlivých orgánů a složek. Na tomto příkladu vidíme, které složky v obci aktivně působily a jména jejich zástupců / což vždy nemuseli být předsedové/ - z října 1955.

MO K S Č	-	František Chromík
Místní akční výbor NF	-	Miroslav Košina
Místní národní výbor	-	Karel Havlíček
Místní výbor žen	-	Zdena Kulhánková
Českosl. státní statky	-	Josef Pokorný
Č S M	-	Miluše Nermuťová
Požární sbor	-	Gabriel Fiala
Národní a mateřská škola	-	Věra Lepschy – ová

Zápis ze schůze rady MNV ze dne 20. října

Přítomni byli : předseda MNV Josef Lukašák – člen rady MNV Miroslav Košina - tajemník MNV Karel Havlíček - předseda MO K S Č František Chromík – účetní Josef Pokorný.

Z á s o b o v á n í o b y v a t e l s t v a

Jednání MNV s Jednotou je nepravděelné, nejisté, prodejna je často uzavřena několik dní, pracující ženy si nemohou v místě nakoupit potraviny, některé žádané potraviny nejsou do zdejší prodejny vůbec dováženy a musí se chodit do Černé nebo až do Hůrky.

Farma ČSSS žádá okamžitou nápravu, prodavačka onemocněla, trvá to již delší dobu a vedení Jednoty nedává žádnou náhradu.

Přípisem Jednoty LSD Horní Planá byla sestavena kandidátka občanů, kteří budou dohlížet na chod prodejny. Jedná se o Marii Lukašákovou, Marii Peckovou, Pavla Trojáka, Růženu Válovou a Josefa Zajíce.

Zdravotnictví

Zástupce statku farmář Josef Galbavý navrhuje, aby při ambulanci OUNZ byla ustavena jedna sestra – ošetřovatelka, která by poskytovala první pomoc a ošetřila lehčí onemocnění. Ošetřovna by byla vybavena léky na náklad statku a ušetřilo by se spoustu času u zaměstnanců statku. Galbavý navrhuje, aby tuto práci vykonávala jeho manželka, která je diplomovanou sestrou.

Zahájení činnosti Osvětové besedy

V listopadu t. r. zahájila svou činnost nově zřízená Osvětová beseda. Jak oznámil předseda MNV, byla zkontrolována obecní knihovna a konstatováno, že se ztratilo celkem 140 knih. Knihy budou řádně vedeny, půjčování po pracovní době. Spolu s ostatními složkami NF uspořádala OB estrádu k 38. výročí VŘSR.

R o k 1 9 5 6

Činnost Osvětové besedy pokračuje

V plánu OB na 1. pololetí roku 1956 je především otázka filmových představení. Do obce bude každých 14 dní zajiždět Putovní kino, které bude v odpoledních hodinách promítat film pro mládež a večer dvojfilm pro dospělé diváky.

Jaké filmy se promítaly

Vybráno období únor až duben, vždy se promítaly dva krátké filmy a dva celovečerní.
Filmy krátké - Mladí budují mír; Výkrm skotu; Buduj vlast-posílíš mír; Výkrm vepřů; Zvyšujeme výnosy našich luk; Na lyžích po hřebenech Tater; Bitva míru; Třetí mistrovství zimních sportů v NDR; Budujeme!; Každým rokem telátko.

Filmy celovečerní – Pevnost na Amuru; Noc je mým královstvím; Trosečník z otrokářské lodi; Císařův pekař; Vesnická učitelka; Dnes večer všechno skončí; Dovolená s Andělem; Bílý sob; Anna na krku; Katakomby.

Nastaly problémy

Ze zpráv a hlášení, které zástupci OB a MNV podávaly nadřízeným orgánům vyplývá, že s kulturou v obci to nevypadalo nijak dobře. Kdy do obce začalo dojíždět Putovní kino není přesně zaznamenáno, k dispozici je pouze plán činnosti/ viz výše/ a dále z materiálů je možno zjistit, že již v roce 1955 jezdilo Putovní kino nepravidelně a na jaře v roce 1956 přestalo úplně.

Proto si k promítání filmů předseda OB Karel Havlíček zapůjčoval projekční přístroj od ČSSS Černá v Pošumaví. Ovšem dovážení a odvážení projekčního přístroje provázelo nedorozumění, neochota a nechuť, prostě jen starosti a těžkosti.

MNV proto předložil odboru kultury ONV Český Krumlov dodatkový rozpočet na zakoupení vlastního promítacího přístroje. Než se však vše vyřešilo, byl do obce zapůjčen projekční přístroj Almo 16 od Krajské správy Československého státního filmu.

S promítáním i jiný program

Vždy jedenkrát v týdnu před promítáním filmu se uskutečnila desetiminutovka k současným událostem a dále pro místní mládežníky, zaměstnance ČSSS byla uspořádána závodní škola práce, spojená s promítáním odborného filmu a přednáškou s diapositivu.

Zastupování

Vedoucího OB Karla Havlíčka při promítání filmů zastupovaly: sl. Věra Lepschyová a sl. Marie Koišová.

Žádost o přidělování programových filmů

Osvětová beseda v Dolní Vltavici podala krajské rozdělovně Československého státního filmu žádost, aby při přidělování filmů pro obec byly vybírány filmy s přednostním právem a filmy prémiové. Svou žádost odůvodnila takto:

- naše pohraniční obec je vzdálena od nejbližšího místa s biografem 9 km
- na zdejším státním statku je mládežnická brigáda
- ve zdejší obci je přemístěna část Vodních staveb, n.p. Sezimovo Ústí, stavební správa Lipno – Dolní Vltavice, kde jsou brigádníci pracující na dokončení velkého socialistického díla a jsou zde ubytováni za velmi těžkých podmínek
- jsou zde brigádníci Vojenských státních lesů Horní Planá- Dolní Vltavice a brigádníci Jihočeského lesního průmyslu v Českém Krumlově – polesí Plánička-Dolní Vltavice, kteří rovněž dokončují práci na zátopovém území vodního díla Lipno

Z uvedených důvodů doufáme, že při výběru filmů bude na naší obec při sestavování měsíčního programu pamatováno.

Zřízení a vybavení kulturní jizby

Kulturní jizba byla iniciativou Vodních staveb Lipno – stavební správa Dolní Vltavice uvedena do použitelného stavu, Vodní stavby vlastním nákladem provedly práce zednické, tesařské a malířské. Zbývá nyní kulturní jizbu vybavit a proto OB podala žádost odboru školství ONV o doplnění: 6 ks vnitřních velkých dvojítych oken v ceně 1300 Kčs; zatemňovací zařízení na 6 oken v ceně 900 Kčs; upravení promítací kabiny 1200 Kčs; promítací plátno s rámem v ceně 540 Kčs a gramorádio s deskami v hodnotě 3000 Kčs.

Místnost oddechu

Vodní stavby Lipno připravují za spolupráce Osvětové besedy místnost oddechu – klubovnu pro zaměstnance Vodních staveb, mládežníky ČSSS a stále zemědělské dělníky a rovněž i pro pohraničníky. Důvodem je alespoň částečné omezení nezdravého jevu v obci, t. j. nemírného pití alkoholu.

Kroniku obce píše František Nejedlý / I s trochou historie/

Se souhlasem místního národního výboru se pouštím do sepisování dějin obce. Úkol jak krásný, tak i těžký a zodpovědný v naší obci tím spíše, že o minulosti obce nemám nejzákladnějších potřebných pramenů, které by mi v práci pomohly. Jistě musela mít naše obec po celá léta dobře vedené kroniky – obecní, školní i farní i bohatý archiv, i když bylo vše německé. Ale z tohoto písemného bohatství se nám nezachovalo téměř nic. Vše zmizelo koncem II. světové války a v prvních měsících osídlování obce novými občany. Když 5. května 1945 došlo v Dolní Vltavici k posledním bojům mezi americkou a německou armádou, tu lehla popelem fara / čp.1 / i s celým farním archivem. Archiv obecní a školní se pak za nového vedení obce – za t.zv. komisařů – postupně ztrácel a ničil. V této době se totiž z nenávisť k Němcům ničilo a pohazovalo vše, co bylo německé, ať to bylo cenné, či nikoliv. A tak mnoho kronik, archivních dokladů, obrazů, soch, cenných knih v obecních knihovnách i jiných cenností, jež se po léta pečlivě uschovávaly, povětšinou vzaly v této revoluční době za

své. Tehdy zmizel beze stopy i nejcennější dokument naší obce – pergamenové privilegium ze 16. srpna 1505, jímž Petr z Rožmberka vysazuje Dolní Vltavici na městečko.

Ještě v srpnu 1945 viděl toto privilegium zástupce českého zemského archivu, kdy bylo s ostatními mladšími pergameny uloženo v jakési krabici v komoře na radnici vltavické, kde byly současně uloženy i věci zabavené odsunovaným Němcům. A když v zimě roku 1948 byly obcí předány všechny pergamenové listiny do úschovy okresního archivu v Českém Krumlově, tu již zmíněné privilegium mezi ostatními nebylo. Jestliže tedy bylo takto bídně postaráno o dokument v obci nejcennější, pak není vůbec divu, že i mnohé další historické hodnoty vzaly za své.

Po školní kronice bývalé německé školy jsem pátral hned, jakmile jsem nastoupil jako ředitel školy do Dolní Vltavice. Ovšem, opět marně. Školní budova byla po válce obsazena americkou okupační armádou, později pak armádou československou, vyučovalo se na jiných místech v obci, navíc se škola v roce 1950 rušila a veškerý její inventář předán národní škole v Černé. Školní budova byla opět na jeden rok obsazena vojenskou jednotkou pohraniční stráže a když jsem pak po roce školní budovu opět přebíral zpět a zařizoval v ní novou školu, nebylo na místě již téměř nic z bývalého, kdysi bohatého inventáře. Je samozřejmé, že i kronika a archiv zcela chyběly.

Písemných pramenů v obci jsem tedy při sepisování kroniky zcela postrádal. Pamětníci starších časů v Dolní Vltavici byli jako němečtí občané odsunuti do Německa a tak nezbylo, než sáhnouti k jiným, kusým a chudším pramenům, abych alespoň částečně mohl pro budoucí podati nástin bohatých dějin obce. Svě dosavadní poznatky z dějin jižních Čech a Šumavy, jsem si doplnil dalšími výpisy v archivu českokrumlovském, značně mi pak pomohla i stará obecní kronika Bližné a částečně i Černé a pak různé drobné zprávičky, jejichž hodnověrnost bylo ovšem nutno si ověřovat. Tak se mi po dlouhém pátrání a shánění zpráv, mé snahy alespoň částečně splnily.

Popis obce a kraje

Obec Dolní Vltavice leží v tichém a idylickém údolíčku na levém břehu Vltavy, po níž dostala v pozdější době i své jméno. Je to již poslední výspa na okraji okresu českokrumlovského a poslední středisko života při historických hranicích České země.

Kdysi, v dobách nejstarších, byla důležitým bodem na stezce linecké, později rozkvétajícím městečkem se svými výsadami a v poslední době – do konce druhé světové války – bohatou a upravenou obcí, kde bylo vše, čeho občané potřebovali a kde trávili své chvíle oddechu výletníci, rybáři a letní hosté. Tehdy v době svého největšího rozkvětu měla obec 62 domů s asi 500 obyvateli, vesměs německé národnosti.

V obci byla obecná škola se šesti třídami, kam chodilo kolem 200 žáků, dále škola mateřská, farní kostel, poštovní úřad, tři hostince, tři obchody, za řekou parní pila / patřící vlastně již ke Kyselovu/. Byli zde různí živnostníci a řemeslníci: řezník, 2 pekaři, kolář, truhlář, krejčí, holič, klempíř, sedlář a obuvník. Všichni zde našli dobrou obživu, neboť Dolní Vltavice sama i její okolí, bylo veliké. Stejně dobře se zde žilo i ostatním obyvatelům, kteří byli většinou zemědělci nebo lesní dělníci.

O Dolní Vltavici se vůbec tvrdilo, že je nejbohatší obcí na okrese a Němci z okolí říkali: "In Wulda ist Gulda", což značí "Ve Vltavici jsou peníze" – zámožnost.

Tvar obce

Podle tvaru obce a rozdělení katastru můžeme zařadit Dolní Vltavici k druhu vesnic obdélníkového tvaru, které vznikly / zde vlastně šlo o obnovení/ německou kolonizací v době pozdější. Tomu nasvědčuje i ráz hospodářských budov: v průčelí napříč trakt obytných budov, vesměs jednoposchodových s průjezdy, za nimi pak z obou stran hospodářské

budovy, vzadu uzavírá dvůr stodola. Toto je ryze německý typ domu, poukazující opět na to, že obec, původně slovanská, později však slabě obydlená, byla nově kolonizována a obnovena obyvatelstvem ze sousedních Bavor.

Čtyři řady domů tvoří obdélníkové náměstí velké asi 1,5 hektaru. Obcí prochází silnice z Černé na Aigen, při níž pak vznikla další řada domů směrem k Černé a k mostu.

Z dolní části náměstí vybíhají cesty k Radslavi a Hrušticům podél řeky a při nich opět vznikly další domy a roztroušené samoty. Směrem k Radslavi to byly samoty: čp.45, 43, 37 a 56 a směrem ke Kovářovu a Hrušticům samoty s čp. 44, 49, 53, 54, 58 a 60.

Uprostřed náměstí stojí kostel, kolem něhož býval dříve hřbitov. Při silnici nad kostelem postavena později nová školní budova – čp. 42.

Politicky tvořila vesnice se samotami jednu politickou obec; dnem 1. ledna 1950 byla k Dolní Vltavici přičleněna kdysi samostatná obec Kyselov se svojí osadou Kozí Stráň.

Ke školní obci patřily: Dolní Vltavice, Kyselov, Kozí Stráň, Fleisheim, část Mayerbachu a Radslav.

K faře vltavické patřily: Dolní Vltavice, Bližná, Radslav, Fleisheim, Mayerbach, Račín, Stögenwald, Kozí Stráň a Kyselov.

K obvodu poštovního úřadu: Dolní Vltavice, Kyselov, Kozí Stráň, Stögenwald, Fleisheim, Mayerbach, Radslav a Bližná.

Z těchto vesnic jsou vesnice za řekou již po několik let zcela prázdné a z této strany řeky / D. Vltavice, Bližná a Radslav/ velmi málo osídleny, takže obvody školy, fary i pošty jsou malé.

Charakteristika okolí

Kraj kolem Dolní Vltavice je již náhorní rovinou o nadmořské výšce 720 m/ vesnice / a nejvyšší bod v kraji – kopec nad obcí je 745 m/n/m.

Poněvadž navíc je celý kraj otevřen k rakouským Alpám je podnebí zde již značně chladné a vegetační období příliš krátké. Sníh se objevuje již počátkem listopadu, kdy často zůstává již trvale ležet do konce března. Nutno si tedy pospíšiti s polními pracemi.

I letní období je dosti chladné a bohaté na srážky, což rovněž ztěžuje práci na polích a senoseč. Velký vliv na vlhkost kraje má i Vltava, která při malém spádu tvoří četné zákruty /meandry/, pod Dolní Vltavicí dokonce dva jazykovité poloostrovy.

V této oblasti se vlévají do Vltavy tři potoky a to: před Vltavicí potok Pestřice /Rotbach/, u vltavického mostu Mlýnský potok / též Riegelbach/ a na konci vltavického katastru u Hruštic potok Ježův / Igelbach/, všechny od hranic z pravého břehu.

Na těchto potocích kdysi vesele klapaly vodní mlýny / např. na Mlýnském byly dva a k tomu vodní pila/. Není proto divu, že v této krajině, plné vodních toků, vznikly bažiny a močály a v nich se po léta rýpe rašelina, používaná kdysi zdejším obyvatelstvem k topení a stlaní pod dobytek.

Oblast rašelinová je zde asi 54 km dlouhá, dva kilometry široká a 4 – 6 m hluboká. Rašelinisté jsou porostlá vřesem, vysokou travou neb místy březovým porostem. Na místech méně vlhkých jsou pak pastviny a louky a ještě dále od řeky pole s černou zemí. Na nich se daří plodinám méně náročnějším na teplé podnebí, jako žitu, ovsu, bramborám a pak hlavně lnu a píceinám.

Na veškeré půdě v obci hospodaří Státní statky. Lesy začínají na druhé straně Vltavy téměř u samé řeky a táhnou se až k hranicím; z této strany směrem k Hrušticům a Kovářovu jsou vzdáleny od obce asi dva kilometry a táhnou se k Pláničce. Zde v mokré půdě se daří hlavně smrku, borovici již méně. Tato často v mokré a kyselé půdě zakrňuje a přechází v kosodřevinu / kleč/, např. podél potoka Mlýnského.

Všechny lesy v katastru obce jsou v majetku a obhospodařování Státních lesů. Veškerá půda i budovy jsou tedy majetkem státu, soukromého vlastnictví v obci není.

Ovocné a jiné stromy

Pro příliš drsné podnebí a silné jarní / květnové/ mrazy se v obci nedaří vůbec ovocnému stromoví. V celé vsi je pouze asi pět jabloní, které dávají velmi malou úrodu. Velmi dobře, ba divoce, roste v opuštěných vesnicích za řekou rybíz, každým rokem dávající značnou úrodu. Kol řeky jsou hojně olše a vrby.

Ptáci a lovná zvěř

Z ptáků je nutno uvést velmi početná sídliště volavek a čápů / směrem na Hrušnice/, tokaniště tetřevů a tetřívků / u Kyselova a Radslavi/, bukače, lysky, divoké kachny a husy a v menším množství i jiní vodní ptáci. Z další lovné zvěře jsou četní holubi hřivnáči, zvěř srnčí, méně již zajíci. V poslední době se zde rozmáhá i zvěř černá / vepř divoký/.

Osídlení kraje

Celý kraj má ráz smutný a pustý, zvláště v prostoru neosídlených vesnic z druhé strany řeky. Po válce byl zde částečně osídlen pouze Kyselov asi po tři roky a ostatní vesnice Mayerbach, Fleisheim, Kozí Stráň a Stögenwald / dnes Pestřice/ jsou zcela prázdné od roku 1945. V Dolní Vltavici je osídlena přibližně polovina budov, které jsou však ve špatném stavu a vzhledem k blížící se zátopě se v dolní části obce nepodnikají větší a nákladnější opravy.

Obyvatelstvo

V obci je 110 obyvatel, z nichž je polovina národnosti české a polovina národnosti slovenské – reemigranti z Rumunska. V tomto počtu jsou zahrnuti i děti, z nichž je k dnešnímu dni 16 ve věku předškolním a 16 ve věku od 6 do 14 let. Občané pracují ponejvíce jako dělníci na státním statku nebo u státních lesů a někteří jsou zaměstnáni ve službě veřejné / školství, prodejny, pošta, cestář/.

Školy v obci

V krásné a velké školní budově je pouze jedna třída národní školy se 16 žáky v pěti postupných ročnících. Do školy druhého stupně docházejí žáci do Horní Plané, kde jsou většinou nuceni bydlet v žákovském internátě, neb pro špatné spojení je vyloučeno denně dojíždět domů.

Dne 1.února 1952 byla v obci nově otevřena mateřská škola pro děti ve věku od dvou do šesti let a má v současnosti 10 zapsaných dětí. při ní byla zřízena školní kuchyně, kde se stravují žáci mateřské a národní školy. Obojí je umístěno ve školní budově čp.42. Školní obvod tvoří dnes pouze obce Dolní Vltavice a Radslav.

Poštovní úřad

V obci je stále poštovní úřad s jedním zaměstnancem a jeho obvod je Bližná, Radslav a Dolní Vltavice.Veškerou poštu si zaměstnanec poštovního úřadu denně dováží na kole z Černé a odpoledne jí doručuje; dopoledne má na poštovním úřadě úřední hodiny. Poštovní úřad byl původně na čp.16 a od roku 1950 je na čp.50.

Kostel sv. Linharta a hřbitov

Farní kostel je pod správou duchovního v Černé, odkud sem každou neděli dojíždí římsko-katolický farář sloužit bohoslužby.

Kolem kostela je zrušený starý hřbitov, od roku 1922 proměněný v park. Nový hřbitov byl zřízen v roce 1898 shora vesnice při silnici na Černou, má výměru asi 1 ha a od roku 1951 se do něho již nepohřbívá; je totiž jako celá vesnice v zátopovém pásmu. Poněvadž jsou na něm převážně hroby bývalých obyvatel – Němců, jejichž pozůstalí byli po válce odsunuti do Německa, je hřbitov ve velmi zpustlém stavu.

Životní potřeby

Nákupy si obstarávají občané v místním konzumu, v hostinci a v prodejně masa. prodejna potravin a průmyslového zboží – konzum / Jednota/ je na čp.18, hostinec a maso na čp. 15.

Kultura v obci

Kulturní život podporují pravidelné zájezdy putovního kina dvakrát v měsíci, zájezdy pojízdné knihovny a občasně zájezdy různých pěveckých a kulturních souborů. Pro promítání filmů a jiné kulturní podniky slouží sál v čp.2 – bývalá třída staré školní budovy. Mimo to má zdejší škola promítací přístroj na úzký němý film a promítá podle potřeby vhodné naučné filmy, jako doplněk vyučování.

Ve škole je umístěna v kulturní jizbě veřejná obecní knihovna, čítající kolem 500 svazků literatury zábavné / beletrie/ i naučné, hlavně ze zemědělského oboru.

Telefon

Telefonní spojení má v obci poštovní úřad, místní národní výbor, státní statek a hostinec.

Vodovod a kanalizace

Dříve byla u každé hospodářské budovy a u většiny menších obytných domků studna s pumpou. V dolních částech obce, poblíže řeky, byly studny menší – 4 m -, čím dále výš, tím bývaly hlubší / 6, 10 i více metrů/. Dnes jsou tyto studny na pitnou vodu ve většině zasypány nebo málo používány, k čerpání pitné vody jich slouží jen velmi málo. Většina domácností si donáší pitnou vodu z veřejné studny na faře čp.1 nebo z vodovodu nad radnicí čp.22. Tento značně nákladný vodovod si původně zavedl majitel hospodářství čp.21 z pramene u lesíka ve směru na Bližnou.

V roce 1949 bylo toto vedení přerušeno nad čp.22 a udělán vývod k odebírání vody pro všechny spotřebitele.

Voda užitková je zavedena do vesnice z povrchových pramenů z lesa směrem na Kovářov a teče do kašny za školu a posléze do kašny pod kostel; do konce války fungoval i odtok do další malé kašny u čp.14. Z těchto nádrží měli bývalí hospodáři udělány rozvody užitkové vody do svých hospodářství. Dnes už však většina těchto rozvodných potrubí nefunguje. Přepadová voda z kašen, voda dešťová a jiné splašky, odtékají kanalizací do Vltavy.

Obecní kanalizace má dvě ramena: pravé rameno vede od čp.24 podél pravé strany návsí dolů k faře čp.1 a odtud dále k řece, do níž ústí. Druhé rameno kanalizace směřuje od nejhořejší kašny pod čp.22, vede kolem školy a pak po pravé straně silnice k řece, kde u čp.34 do ní ústí. kanalizace je v průměrné hloubce 1 m v cementových rourách a dodnes dobře funguje.

Správa obce, rada, komise

Obec řídí a spravuje lidem volený devítičlenný MNV. Při posledních volbách 16. května 1954 byl zvolen MNV takto:

rada MNV -	předseda MNV	- František Nejedlý, ředitel školy
	tajemník MNV	- František Valter, účetní Státního statku
	člen rady	- Miroslav Košina, hostinský
komise kulturní -		- Pavel Troják, dělník st. lesů / předseda komise/ Katka Lukašáková, dělnice st. statku Zdeněk Tengler, poručík PS

komise zemědělská

- Richard Dušek, vedoucí st. statku / předseda/
Josef Lukašák, kočí st. statku
Růžena Válová, krmička st. statku

Tento MNV je volen na dobu tří let. Závažné věci řeší kolektivně na svých zasedáních každý měsíc, věci běžné a naléhavé vyřizuje Rada MNV, která zasedá každý týden.

Spolupráce členů rady MNV je vzorná, spolupráce celého MNV je rovněž dobrá, mezi občany a správou obce je důvěra a dobrý vztah.

Složky v obci

Národnímu výboru má pomáhat v práci Výbor žen, který byl sice v roce 1954 ustaven, ale nefunguje.

Z dalších složek jsou v obci ustaveny:

Akční výbor národní fronty
Komunistická strana Československa
Československý svaz mládeže

Velmi činný býval v obci Hasičský sbor, v posledních létech je však jeho činnost malá a výcvik se neprovádí. Sbor vlastní motorovou stříkačku s potřebnou výzbrojí a výstrojí.

Pozvolný rozpad obce

V posledních létech, zejména od roku 1953 se stále více začíná Dolní Vltavice, jako slušná a spořádaná obec, rozpadávat. Z obce odcházejí postupně velmi slušné rodiny, aniž by za ně přicházely jiné. Důvody pozvolného vystěhovávání se z obce jsou spojeny s okolnostmi budoucí zátopy přehradou. Domy v zátopové části se neopravují, jejich údržba je nejskromnější a to tím spíše, že nikdo zde nemá vlastní domku, ale všechny jsou ve správě státu. A státní podniky a složky / Statky, Lesy i MNV /nemají povoleny investice do budov v této zátopové části obce. Tím je zde otázka bydlení pochopitelně dosti špatná a občané nejsou zde vázáni nějakým movitým neb nemovitým majetkem k místu a tak snadno odejdou.

I když v obci jsou k dostání základní potřeby životní, je zde i škola národní a mateřská, pošta, dostatek výdělků a nejnütnější zdroje kulturního žití, přesto je nutno jezdit za většími nákupy nebo k lékaři dosti daleko. Nákupní středisko je většinou Horní Planá nebo Český Krumlov, přičemž je nutno jít na nádraží do Hůrky 8 km a odtud pak vlakem. Toto cestování je nepříjemné a v zimní době pro značné závěje mnohdy zcela nemožné neb alespoň značně vyčerpávající. K lékaři nutno jezdit rovněž do Horní Plané anebo do ordinací střediska v Hůrce u nádraží. Přesto, že jsme dosáhli toho, aby lékař dvakrát v měsíci ordinoval přímo v obci / na ošetřovně Čsl.červ. kříže/ v prvním poschodí radnice, je toto mnohdy nedostačující.

Toto všechno jsou tedy důvody pro něž slušní a řádní obyvatelé z Dolní Vltavice se postupně odsunují a na jejich místa přicházejí krátkodobí neb dlouhodobí brigádníci, aby tak bylo zajištěno obdělávání pozemků státního statku neb těžba dřeva ve státních lesích.

Odchodem rodin klesá stále i počet dětí v mateřské i národní škole : k 1. září 1953 má Národní škola celkem 18 dětí a k 1. září 1955 již jen 8 dětí. Stejně tak mateřská škola, kde bylo k prvnímu uvedenému datu 16 dětí a k druhému již jen 6 dětí.

Stejně tak je stále těžší i práce MNV, bývalý klid a pořádek v obci lze těžko udržet. Prázdné, neobydlené domy se pozvolna sesouvají, tím spíše, že tomuto zubu času pomáhá značně i člověk. Materiál, který je možno upotřebit jinde, se odváží / cihly, vazba, podlahy/, nepotřebné dřevo se pálí. Jen budova školy, radnice / MNV/ a domy podél silnice k Černé stojí dosud v plné své dřívější kráse. Jinak se vše pomalu připravuje na blížící se zátopu.

Památky v obci a okolí

1. Farní kostel sv. Linharta

Připomíná se již roku 1346 při zřízení arcibiskupství pražského, kdy patří pod děkanát doulebský. Jeho dějiny jsou však málo známy až do roku 1632, kdy byl osazen knězem z premonstrátského kláštera Schlägel v Bavorsku a od této doby byl po dlouhá léta pod patronátem tohoto kláštera. V roce 1767 byl knížetem Josefem I. ze Schwarzenberka vystavěn kostel nový, který byl vysvěcen 22. května 1770. Do kostela byly opatřeny i nové sochy, později byla k němu přistavěna kaple Panny Marie.

Pro zajímavost uvedu stav vltavické farnosti při sčítání lidu v roce 1930 – v době velkého rozkvětu obce a okolí:

Dolní Vltavice	-	414 obyvatel	-	409 katolíků
Bližná	-	197	-	197
Radslav	-	116	-	116
Kyselov	-	256	-	256
Kozí Stráň	-	189	-	189
Fleisheim/ Horní Borková/	-	178	-	178
Mayerbach/D.Borková/	-	340	-	339
Stögenwald /Pestřice/				
+ Račín	-	263	-	263
hájenka k sv. Tomáši	-	5	-	5
hájenka k Frymburku	-	12	-	12
celá farnost	-	1 970	-	1 964

Podle některých pramenů byl zde kostel zřízen klášterem zlatokorunským, když bezdětný Hirzo daroval své vltavické zboží tomuto klášteru a v roce 1355 zde byl jmenován první farář. V kostele vltavickém bylo chováno 18 železných obětních zvířátek, která jsou dnes uložena v muzeu českokrumlovském.

Je zajímavé, že na chóru kostela po obou stranách varhan jsou na zdi obrazy českých patronů, sv. Václava a sv. Jana Nepomuckého. Pravděpodobně v tomto zcela poněmčeném kraji působili v této věci svým vlivem místní duchovní, původem a smýšlením mnohdy Češi.

Na hlavní věži kostela jsou dva zvony. Jeden malý nemá žádného nápisu ani ozdob, ale ten větší má na jedné straně vypuklý relief Ježíše Krista na kříži a na straně protější reliéf Panny Marie s Ježíškem v náručí. Kolem koruny tohoto zvonu je nápis: “ Da pacem, Domine, in diebus nostris, quia non set alius, qui pugnat pro nobis nisi tu” MDXXXVII.

V překladu: “ Dej, Pane, pokoj našim dnům, neboť není nikdo jiný, jenž bojuje pro nás, leč Ty” rok 1537.

Podle závěsů bývaly na věži umístěny ještě asi tři další zvony a jeden nad presbytářem, ale ve válečném období z nich lidské ruce udělaly zbraně na vraždění lidí v kulturním 20.století.

2. Kamenná socha sv. Jana Nepomuckého

Byla postavena v roce 1725 po levé straně mostu přes Vltavu u domu čp. 33 a v roce 1763 byla obnovena. Kaplička, v níž je socha umístěna je renesanční. Dnes je však socha ve stavu velmi špatném a v poslední době vůbec byla značně poškozena příslušníky pohraniční stráže.

3. Boží muka

První jsou po levé straně silnice směrem na Černou naproti domu čp. 59. Jsou ze žuly s osmihranným soklem a hlavicí ze 17.století. Na ně byl přistaven v roce 1844 kamenný rám s obrazem sv. Floriána a dodnes jsou v zachovalém stavu.

Druhá Boží muka jsou asi o 30 metrů výše na téže straně silnice. Jsou nižší, kvadratická, se skosenými hranami, rovněž ze žuly, nahoře zakončená kapličkou a s obrázkem sv. Josefa.

Tato Boží muka se koncem letošní zimy / 1955/zřítily, pravděpodobně po velké větrné vichřici a leží na místě dodnes nepostavena.

4. Barokní kaplička

Stojí asi 300 m od posledního domu čp. 59 v obci vlevo u silnice směrem na Černou. Místní obyvatelé Němci jí říkali Reidingerkapelle, poněvadž byla postavena v roce 1753 Justinou Reidingerovou z Dolní Vltavice čp.6 jako poděkování za vyléčení z choromyslnosti. V této době byly současně zasazeny po obou stranách dvě lípy.

Později byla tato kaplička – původně dřevěná – přestavěna na zděnou barokní, tak, jak jí dodnes vidíme a to majitelkou hospodářství “Stiny” čp. 26 v Dolní Vltavici a Němci jí proto též říkali Stinykapelle.

Podle jiné verze však byly obě lípy zde zasazeny již po ukončení třicetileté války jako poděkování za ukončení válečných hrůz a nastolení míru. Takové lípy se pak nazývaly “mírové”. Obě jsou dnes mohutné, v objemu měří asi 4,5 m s krásně založenými korunami nad kapličkou. Kaplička sama je zvenčí krásně zachovalá s dobrou plechovou střechou, uvnitř však poskytuje pravý obraz kulturního vandalismu posledních let : historicky cenná oltářní mensa byla zničena a celý vnitřek je ve špatném stavu.

Poznámka: tato kronikářova verze se rozchází z poznatkem získaným z jiných pramenů, který by měl být správný, totiž, že dřevěnou kapličku financoval v roce 1648 pan Stiny a ve zděnou nechala přestavět Justina Reidingerová v r. 1753 – viz:

Tato barokní kaple byla postavena v roce 1648, těsně po třicetileté válce, jako pietní místo, kam byly pochovány oběti morové nákazy. Ve stejné době byly vysazeny i obě lípy. Podle kroniky tuto stavbu financoval pan Stini, majitel domu č.p. 26 v Dolní Vltavici a tehdejší starosta. Kaple byla původně dřevěná, do dnešní podoby byla kaple přestavěna v roce 1753. Přestavbu financovala paní Teidinger jako dík za zázračné vyléčení z těžké nemoci. Kaple i oba stromy jsou zapsány v seznamu památek chráněných státem / pozn. František Záhora/

5. Městský pranýř

Pranýř je zajímavou a cennou zvláštností dolní Vltavice. Byl postaven 8.srpna 1673 nad kostelem, asi uprostřed náměstí vltavického. Byl odznakem městečka, které mělo mimo jiných práv i právo trestní. Pranýřem bývaly trestány hlavně nevěrné, či nepočestné ženy nebo nepoctiví řemeslníci a obchodníci, kteří druhé šidili. Odsouzenci byli postaveni na pranýř a připoutáni k němu okovy na určitou dobu a to hlavně v neděli, kdy kolem chodili lidé do kostela. Na hlavu byl odsouzenému posazen slaměný věnec a kdokoliv z kolemjdoucích měl právo odsouzenému spílat, libovolně mu nadávat a beztrestně na něho i plivat. Vystavení na pranýř bylo obyvatelům městečka oznamováno zvonkem, který byl dopraven z Norimberka a zavěšen po straně pranýře pod plechovou stříšku. Na zvonek se rovněž šturmovalo při požáru v obci. O obou výročních trzích byla na pranýř připevňována dřevěná ruka s mečem, znak to trestního práva městečka.

Uvedený pranýř je vysoký asi 3,5 m a je dodnes krásně zachován v původní své slávě. Jeho základem jsou tři na sobě položené kamenné kruhy, ve formě schodů, z nichž do výše je

postaven kamenný sloup. Na něm jsou v první a druhé třetině navlečeny jako prstence dva kamenné kruhy. Na dolním, širším, stával odsouzenec. Na jehlanovitém zakončení pranýře je posazena kamenná koule.

Zvonek umístěný pod horním kamenným prstencem na severní straně pranýře byl v roce 1950 sejmut a používán příslušníky vojska ve školní budově na sezvánění k nástupům. Po jejich odchodu ze školní budovy byl dán na půdu do budovy čp. 20, kde jsem ho později našel a na pranýř znovu zavěsil. Stejně tak jsem našel v blátě při zdi u staré školy čp. 2 v roce 1954 řetízek se zámkem, kterým se odsouzenec připoutával k pranýři a rovněž jsem tento znovu zavěsil na pranýř.

Když byla u silnice v roce 1888 postavena nová školní budova, tu pranýř zastrčený pod jižní zdi již tak nápadně nevynikal a po zřízení parku kolem kostela a postavení pomníku padlým za I. světové války, bylo uvažováno v roce 1922 přemístit pranýř do horního rohu parku k silnici, aby tak byl vytvořen vhodný protějšek pomníku padlých vojáků. Pravděpodobně pro nákladnou práci s tím spojenou, k tomu nedošlo.

6. Mezník z roku 1651

Poblíže Vltavy směrem na Hruštice na konci dolnovltavického katastru je zasazen starý mezník. Na jedné jeho straně – směrem na Dolní Vltavici – je umístěno v kruhu pět rožmberských růží a pod nimi letopočet 1651. Na straně odvrácené je pak opatská berla. Tento mezník dělil kdysi zboží kláštera vyšebrodského od zboží rožmberského a zasazen byl v uvedeném roce, spolu s dalšími mezníky, při novém označování obou panství.

7. Vltavický městský znak

V průčelí radnice čp. 22 je dodnes dobře zachován znak městečka Dolní Vltavice, namalovaný na zdi nad vchodem do budovy.

Popis znaku: v erbu teče od levého horního do pravého dolního rohu řeka, uprostřed překlenutá mostem. Vpravo mostu je v říčním toku umístěna pětilistá rožmberská růže, vlevo hornická kladiva a v pravé dolní části erbu je hnědý pruh pole.

Tento znak byl používán na úředních razítkách a pečeti obce až do roku 1938. Na razítku obce byl kolem znaku nápis v česko – německém textu: “ Purkmistrovský úřad Dolní Vltavice – Bürgermeister amt Unterwulldau”. Toto úřední razítko i stejné kovové pečeti zůstalo na obci až do nynější doby a v roce 1953 jsem obojí předal do úschovy okresního archivu v Českém Krumlově.

Osidlování obce po roce 1945

Koncem druhé světové války bylo na návrh naší vlády dohodnuto mezi vítěznými velmocemi, odsunout z našeho pohraničí ty obyvatele německé národnosti, kteří pohrdli naším národem, zapřeli ho, hlasovali v roce 1938 pro Německou říši a Adolfa Hitlera a vůbec jinak se provinili na našem národě.

Na místa odsunutých Němců mají přijít jiní občané národnosti české, slovenské neb slovanské vůbec a to jednak z vnitrozemí naší republiky, jednak ze zahraničí – národnostní menšiny. Tím měl být z Československa, státu dosud národnostního, vytvořen stát národní, stát Čechů a Slováků. Mělo tím být napříště zabráněno novým národnostním neshodám, sporům, případně válkám, které ve střední Evropě dříve vznikaly právě v důsledku německé rozpínavosti, kdy často tzv. „osvobození“ národnostních menšin v jiných státech bylo Němcům vítanou záminkou.

Tak dochází i v naší Dolní Vltavici, v té době téměř úplně německé, k tomuto postupnému odsunování Němců. Hospodářství i jiný majetek je Němcům konfiskován a předáván do správy prvním českým osídlencům.

Na udržení pořádku v obci byla ve zdejší škole ubytována po válce vojenská jednotka z Písku a z ní již zůstávají v obci první dosídlenci. Je to především Josef Vála, který v srpnu 1945 přebírá obchod smíšeným zbožím po Anně Spitzlové / u mostu čp.34/ a dále Jan Turínský, který přebírá hospodářství na čp. 26. V září 1945 pak přichází ze Studené na Moravě Miroslav Košina a osídlí hospodářství a hostinec na čp. 15, kde později zřídí i řeznictví.

Po těchto prvních přícházetech později i další z vnitrozemí: na čp. 27 Fajtl / od Českých Budějovic/, Zelenka z Hluboké na čp. 16, Novák z Třeboňska na čp. 30 a pak někteří ze Slovenska od Nových Zámků: Chromík osídlí čp. 41, Vávra čp.17, Martečik čp. 18, Martečik, jeho bratr na čp. 55, Paulen čp. 21, Babinec čp. 20 a Zajac čp. 25.

Všechny zemědělské usedlosti dostali nové osídlence do soukromého obhospodařování a do odsunu jim v práci pomáhali bývalí majitelé Němci. Na ostatních dosud neobydlených hospodářstvích rovněž dál pracovali, až do svého odsunu, dosavadní majitelé.

První odsuny Němců začínají v naší obci v roce 1946 a pak postupně po etapách jsou odsunovány jednotlivé rodiny až do podzimu 1947. Vysídleny jsou všechny rodiny až na jedinou českou rodinu Berkovců na čp. 7 a rodinu Lepschych na čp. 53, kde byl otec za války v koncentračním táboře a tak tato rodina byla uznána jako antifašistická.

Po odsunu Němců zůstává v obci mnoho budov neosídleno a značná výměra polí neobdělána. Poněvadž na další dosídlování a úplné osídlení obce není naděje, je dobytek z neosídlených hospodářství prodáván, neb posílán na Slovensko a do Slezska, neobydlené budovy ponechány svému osudu a pozemky přebírá do obhospodařování Národní pozemkový fond / NPF / se střediskem ve Stögenwaldu / Pestřice/. V Dolní Vltavici je jeho správcem František Chromík z čp. 41; pozemky obdělává Strojní a traktorová stanice, umístěná na čp. 4.

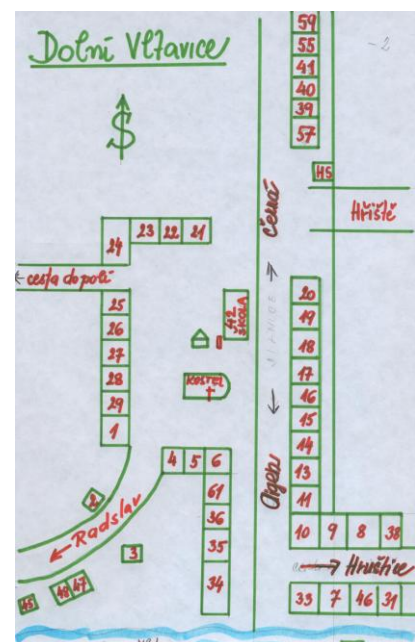
Lipenská přehrada

Převratný zlom v dějinách naší obce znamená počátek vyměřování lipenské vodní přehrady v roce 1947. V obci samé má být podle měření, hranicí zátopového jezera / při maximu vody/ myšlená čára, vedoucí od horního rohu hřbitova, diagonálně přes hřiště na roh budovy čp. 20 a odtud pak nad školou po cestě mezi domy čp.23 a 24. Tedy vlastně celá vesnice, kromě horní řady domů a domů podél silnice k Černé – spadá do zátopového pásma lipenské přehrady / pro názornost viz plánek obce – ze třech stran kroniky vytvořena jedna a naskenováno, všechny domy zachyceny nejsou, jde pouze o názornost, co bude zatopeno – F.Z./

V důsledku toho se přestaly novým osídlencům přidělovat další budovy, dokonce dosavadní osídlenci se začali za této nové situace z obce pozvolna stěhovat.

Státní statek

Budovy a pozemky, které po osídlencích zůstávají, přebírá NPF, který je v roce 1949 přetvořen na Státní statek. Ředitelství své má přímo v Dolní

Vltavici a do jeho majetku patří zemědělské budovy, inventář a pozemky v katastru Dolní Vltavice, Kyselova, Pestřice a Valtrova. Hlavní stáje, středisko i kanceláře jsou po několik let na čp. 2 v Kyselově, kde býval hostinec, hospodářství a pila, hned za mostem. Jen málo z dosavadních osídlenců přešlo po vyúčtování s NPF jako dělníci ke státnímu statku a tak bylo nutno získat do obce nové pracovní síly, na řádné obdělávání veškeré půdy a krmení dobytka a prasat.

Vítanou příležitostí bylo proto vysídlování hraničního pásma v důsledku čehož se v tomto roce a v roce následujícím přestěhují do Dolní Vltavice ze Zvonkové tyto slovenské rodiny: Garaj, Lukašák, Sedlák Štefan a Pavel, Petričák, Daniel, Sojka, Troják, Vršan a Valíček. Tyto vesměs spřízněné rodiny žily původně jako slovenská menšina v Rumunsku / kraj kolem Bihoru/ a po válce, na výzvu naší vlády, reemigrovaly z Rumunska do Československé republiky. Všichni společně osídlili kdysi německou vesnici Zvonkovou a po její likvidaci přicházejí do Dolní Vltavice. Státní statek v nich většinou získává dobré, snaživé a svědomité dělníky. Protože je nyní zajištěn dostatek pracovních sil a jsou i další jiné předpoklady, může státní statek zpočátku dobře prosperovat.

Zatím se ředitelství statku s ředitelem Jaroslavem Kubíkem přestěhovalo do Frymburku a statek ve zdejší obci, se střediskem v Kyselově, připadl pod statkové ředitelství v Českém Krumlově, aby tak bylo dodrženo rozdělení podle okresů.

V roce 1951 se pak vytváří nové ředitelství Státního statku v Černé v Pošumaví a ředitelem se stává Rudolf Kubík. Správcem t. zv. „hospodářství „ Kyselov se stává František Chromík, ale po něm, ještě v roce 1951 přichází František Augsberger.

Dnem 1.ledna 1954 přistupují ke zdejšímu statku zemědělci z Bližné a Radslavi a dochází k nové organizaci státního statku. Ředitelství zůstává nadále v Černé a Dolní Vltavice, Bližná, Radslav a Jestřábí vytváří tzv. „oddělení“ státního statku, jehož střediskem je i nadále Dolní Vltavice. Celé oddělení má asi 1 800 ha zemědělské půdy, výroba se člení na rostlinnou a živočišnou. Dobytek hovězí, vepřový a koně jsou ustájeny ve větších, ponejvíce adaptovaných stájích, pole se obdělávají koňskými potahy, za pomoci strojní a traktorové stanice. Obytné budovy v bývalých hospodářstvích slouží jako byty pro zaměstnance statku, z hospodářských objektů jsou používány jen větší stáje, stodoly a skladovací prostory.

Značnou závadou dobrého chodu statku je v poslední době značné střídání správců / vedoucích oddělení/. Pro zajímavost zde uvedu všechny, kdož se v Dolní Vltavici vystřídali ve vedení statku od jeho utvoření do dnešního dne:

v roce 1949, 1950 a 1951	-	bratři Jaroslav a Rudolf Kubík
v roce 1951 ještě	-	František Chromík, František Augsberg
v roce 1952	-	Rudolf Kubík, Josef Olšák a znovu Rudolf Kubík
v roce 1953	-	Benc, Kostka, Dušek
v roce 1954	-	Blažek, Přibíl, Kulhánková a znovu Dušek
v roce 1955	-	Krajíček, Chamaj, Lepeška, Rambousek, Kuruc, Pazour

Z celkového pohledu je jasně vidět, že střídání vedoucích je příliš časté, postupem doby se stále zvětšuje a nemůže být prospěšné celkovému hospodaření statku, tím spíše, že k němu dochází často i v době největšího pracovního vypětí / v senoseči, o žních nebo na podzim/.

Je přitom všem zajímavé i to, že často odcházejí i velmi dobří správcové, kteří mají schopnosti i velké plány na zvelebování statku, kterým se ve Vltavici líbí, ale sotva začali svou práci, musí odejít. Je samozřejmé, že za takové situace, výroba živočišná, rostlinná a

produkce statku vůbec, stále více a více upadají, dochází k nespokojenosti a neklidu mezi zaměstnanci statku, podmínky pracovní, bytové a mnohdy i platové se stále horší a tak počínaje rokem 1953 odcházejí z obce první rodiny zemědělských pracovníků statku a hledají si práci na jiných statkových odděleních, kde se jim zdají poměry klidnější a uspořádanější.

Tak se do dnešního dne vystěhovala z obce asi polovina rumunských reemigrantů. Na jejich místa přišly sice rodiny nové, ale ty nevydržely v obci většinou déle než rok a opět se vystěhovaly. Tedy věčná a stále vzrůstající fluktuace zaměstnanců statku, jak ve vedení, tak z prostých dělníků. Stěhování zde samo není velkým problémem, neb nikdo není v obci vázán nějakým majetkem, či jinými ohledy a za krátkou dobu svého pobytu a za poměrů výše vylíčených mu zde rovněž nemůže nic přirůst k srdci, obec se mu nemůže stát novým a milým domovem a tak snadno jde zkusit štěstí jinač.

Poněvadž však výroba rostlinná se již nemůže plně zvládnout s dosavadními pracovníky, přijíždějí do obce statkům na výpomoc krátkodobé brigády z různých podniků a škol; vždy na týden, 14 dní, od senoseče do sesbírání brambor. Ale ani toto řešení, praktikované po několik let se nezdá vhodné a proto na jaře 1955 přijíždí do Dolní Vltavice skupina mladých chlapců a děvčat, kteří se ve svých domovských závodech přihlásili na roční zemědělskou brigádu do pohraničí. Z původního počtu asi 30 lidí, jsou někteří odesláni zpět domů, část jich přesunuta na Přední Zvonkovou a zbytek zůstal dodnes v Dolní Vltavici.

Mnohým se zemědělská práce zalíbila; pracují ve výrobě rostlinné i živočišné. V současné době pracuje u státního statku 64 lidí, v nichž je zahrnuto i 14 brigádníků z řad mládeže.

Státní lesy

Veškerá lesní půda v katastru zdejší obce byla po válce zestátněna a připadla do správy státním lesům.

Od 1.ledna 1954 jsou zde vytvořena dvě lesní střediska:

- 1) Polesí Plánička, k němuž patří veškeré lesy z této strany řeky
- 2) Ředitelství Vojenských lesů Horní Planá, které obhospodařuje veškeré lesní porosty za řekou, v hraničním pásmu.

V důsledku plánované zátopy se mnohé lesy značně kácují a na jejich místech vznikají velké holoseče. Na tuto práci, celkem dobře placenou, jezdívají k nám lesní dělníci ze Slovenska, poněvadž v obci je lesních dělníků pouze sedm, což zdaleka na práci nestačí.

V některých lesních porostech se vyskytuje v posledních létech lýkožrout / brouček/, ovšem v míře celkem malé a daří se zatím jeho lokalizování. Veškeré vytěžené dřevo se dopravuje nákladními auty na nádraží Hůrka.

Budovy v obci

Bude jistě zajímavé podati přehled stavu budov v obci od roku 1945 do doby dnešní. Současně odkazují opět na plánec obce / u kapitoly Lipenská přehrada/.

Čp. 1	-	fara; dne 5.května 1945 vyhořela, neobnovila se již, dnes bouračka
Čp. 2	-	stará školní budova, později přeměněna na bytové jednotky, nyní je v prvním poschodí upraven kinosál, ostatní místnosti slouží pro přechodné ubytování
Čp. 3	-	rodinný domek, vyhořel 5. května 1945
Čp. 4	-	hospodářská usedlost, rovněž vyhořela 5. května 1945, obě budovy /čp.3 a 4/ byly ještě Němci obnoveny, ale po jejich odsunu již neosídleny, dnes bouračky
Čp. 5	-	domek zbouraný ještě za války a se zemí srovnaný, měla totiž v těchto místech vést nově upravená silnice / mezi čp. 4 a 6 /
Čp. 6	-	koloniální obchod, po válce zrušen, dnes jsou v budově pouze byty

- Čp. 7 - domek malý a stěsnalý, kde bydlela jediná česká rodina Berkovců, po válce se pak vystěhovala do lepšího bytu, dnes bouračka
- Čp. 8 - původně zemědělství, dnes je bytem lesního dělníka
- Čp. 9 - zemědělská usedlost, po válce neosídlena, dnes bouračka
- Čp.10 - obecní kovárna, kterou po válce osídlil český kovář, po jeho odchodu do Bližné v roce 1950 jsou zde pouze byty
- Čp.11 - zemědělství, po válce neosídleno, dnes bouračka
- Čp.12 - zemědělství, neosídleno, bouračka
- Čp.13 - zemědělství, neosídleno, bouračka
- Čp.14 - hostinec, osídlený až do roku 1950, od té doby budova prázdná a zchátralá
- Čp.15 - hostinec a zemědělství, osídleno a zřízeno zde řeznictví na místo zrušeného na čp.33, dodnes je zde hostinec a prodejna masa
- Čp.16 - poštovní úřad a zemědělská usedlost, zemědělství po osídlení provozováno do roku 1948, poštovní úřad byl v provozu do roku 1949 a pak přemístěn na čp.50, dnes je budova značně sešlá
- Čp.17 - malé hospodářství v provozu do roku 1948, dnes prázdné
- Čp.18 - hostinec a konzum, za války byl hostinec zrušen, konzum je stále ještě v provozu, hospodářské objekty / stáje a stodoly/ používají státní statky, v obytných místnostech bydlí zaměstnanci statku
- Čp.19 - malé zemědělství bylo do roku 1946 v provozu, pak neosídleno a zpusťlo
- Čp.20 - větší zemědělství, stáje a stodoly používá státní statek, obytné místnosti jeho zaměstnanci
- Čp.21 - zemědělství, po válce osídleno do roku 1947, pak vše opuštěno, bytové jednotky v levé polovině budovy adaptovány v roce 1955 pro zaměstnance statku
- Čp.22 - bývalá radnice, dnes úřadovna Místního národního výboru, v prvním poschodí budovy zřízena ošetřovna Čsl.červeného kříže s ordinací stanicí lékaře
- Čp.23 - zemědělství, po válce na čas osídleno, dnes hospodářské budovy zničeny a zůstaly jen byty zaměstnanců statku
- Čp.24 - zemědělství, po válce osídleno, pak převzato státním statkem v jehož užívání je podnes, obytné budovy upraveny pro ubytování brigádníků
- Čp.25 - zemědělství, po válce osídleno a pak rovněž převzato státním statkem
- Čp.26 - zemědělství, osídleno a převzato státním statkem
- Čp.27 - zemědělství a pekařství, po válce osídleno a zemědělské objekty pak postoupeny státnímu statku, pekařství zde bylo provozováno až do roku 1949, obytná část budovy nyní obydlena a ve správě MNV
- Čp.28 - zemědělství, osídleno do roku 1948, dnes zcela zchátralé, bouračka
- Čp.29 - zemědělství, vyhořelo 5. května 1945 a od té doby je v rozvalinách
- Čp.30 - hospodářství, osídleno, od roku 1947 bydlí zde pouze lesní hajný, ve správě MNV
- Čp.31 - chalupník, po válce neosídleno a v roce 1952 zbouráno
- Čp.32 - chalupník „na ostrově“, do roku 1946 obydleno původním německým majitelem, za velké povodně v únoru 1946 celá rodina utekla přes hranice do Rakouska, od té doby neobydleno, dnes je v rozvalinách

- Čp.33 - domek se řeznictvím u mostu, při vyhození mostu koncem války byl domek detonací zničen, ale opět znovu postaven, po válce však neosídlen a v roce 1952 zbourán
- Čp.34 - konzum, po válce opět v provozu, později v roce 1949 přemístěn do místnosti bývalého konzumu na čp.18, od té doby prázdný a chátrá
- Čp.35 - obytná budova, která patří k řeznické provozovně na čp.33, po vysídlení přechází pod správu Státních lesů, jejichž zaměstnanci zde občas bydlí
- Čp.36 - zemědělství a krejčovská dílna, zprvu osídlen, pak od roku 1947 v držení vojenského útvaru hraniční stráže, od roku 1954 jsou zde kanceláře Státního statku
- Čp.37 - chalupník, po vysídlení prázdné
- Čp.38 - rodinný domek obecního posla, po vysídlení vždy na čas obydlen přechodně ubytovanými dělníky, od roku 1950 je zde ubytována rodina lesního povozníka, ve správě MNV
- Čp.39 - dříve pekařství, v roce 1945 osídleno a pekařství zde bylo v provozu do roku 1948, dnes obytný domek dělníka státního statku ve slušném stavu
- Čp.40 - rodinný domek, v němž byla umístěna německá mateřská škola, po válce osídleno vždy jen dočasně až docela zchátralo, nyní se provádí generální adaptace celého domku
- Čp.41 - zemědělství, po válce osídleno a pak předáno státnímu statku, dnes bytová jednotka dělníka státního statku v dobrém stavu
- Čp.42 - nová školní budova vystavěna v roce 1888, do roku 1945 zde byla německá Obecná škola, po válce obsazena americkou armádou, pak čsl. armádou, od roku 1947 je zde umístěna česká Obecná škola, od roku 1952 pak navíc Mateřská škola a školní kuchyně
- Čp.43 - samota k Radslavi, malozemědělec, po válce neosídleno, dnes již bouračka
- Čp.44 - samota k Hrušticím, malozemědělství, po válce neosídleno, dnes bouračka
- Čp.45 - chalupník a cestář, neosídleno, bouračka
- Čp.46 - chalupník, po válce osídleno, dnes pro zaměstnance státních statků
- Čp.47 - chalupník, dnes obytná budova zaměstnanců státního statku
- Čp.48 - rodinný domek, po válce neosídlen, dnes již bouračka
- Čp.49 - samota k Hrušticím, neosídleno, dnes bouračka
- Čp.50 - sedlářství, po jeho odsunu prázdné až do roku 1949, kdy sem byl přeložen poštovní úřad z čp. 16 a byt poštmistra, což je zde dodnes, je ve správě MNV
- Čp.51 - rodinný domek, po odsunu Němců zůstal prázdný, dnes bouračka
- Čp.52 - rodinný domek u Radslavi, který se po válce neosídlil, dnes je již rozbourán
- Čp.53 - rodinný domek rodiny Lepschych, kteří zde jako antifašisté zůstali a dodnes ve svém domku bydlí; domek je jediným soukromým nemovitým vlastnictvím v naší obci
- Čp.54 - samota k Hrušticím, po válce neosídlena, dnes již bouračka
- Čp.55 - chalupník a kolář, po válce osídleno, dnes zde bydlí dělník státního statku, v roce 1955 provedena generální oprava domku
- Čp.56 - samota k Radslavi, po válce neosídleno, dnes již bouračka
- Čp.57 - malozemědělství, v roce 1946 osídleno, v roce 1955 provedena adaptace domku, bydlí zde zaměstnanec státního statku s rodinou

- Čp.58 - samota k Hrušticím, po válce neosídlena, dnes již bouračka
 Čp.59 - chalupník, po válce osídleno okresním cestářem, který zde bydlí dodnes
 Čp.60 - hájenka u lesa ke Kovářovu, po vysídlení obydleno do roku 1948, od té doby prázdné a v roce 1954 zbouráno
 Čp.61 - dříve kovář, po válce již neuvedeno do provozu, v budově jsou pouze byty zaměstnanců státního statku
 Čp.62 - rodinný domek, po válce trvale neosídlen, je ve správě MNV a slouží k ubytování přechodných dělníků

Z tohoto stručného přehledu všech domů v Dolní Vltavici je tedy jasně vidět, že více než polovina domů se stala během posledních deseti let bouračkami, které jsou již po léta neobyvatelné a valná jejich část je již v rozvalinách. Tak rychle pracuje hlodavý zub času, zvláště pomáhá-li mu též člověk. Materiál, vhodný alespoň ke spálení se trhá, bourá a odváží. Počátek tohoto pustošení začal po odsunu Němců a pak hlavně od doby, kdy zde bylo vyměřeno zátopové pásmo.

Z budov v zátopové části obce se pravidelně opravují a řádně udržují jen budovy a zařízení veřejná, jako je školní budova, kinosál, kanceláře Státního statku, konsum a hostinec. Značným nákladem se začaly v letošním roce také dávat do pořádku budovy mimo zátopové pásmo v horní části obce, ale jinak vše rok od roku valem hyne a rozpadává se.

První osídlenci z roku 1945 a 1946, z nichž ještě několik dodnes žije v obci, rádi vzpomínají na krásnou, čistou a po všech stránkách upravenou obec, kdy do ní přišli, na krásné a výstavné budovy se zahrádkami pod okny, na upravené náměstíčko se zeleným trávníkem, na zámožnost a bohatství obce.

Z toho všeho jsem sám nepoznal po svém příchodu do obce v roce 1951 již vůbec nic, ale přesto si pamatuji za ty čtyři roky svého působení zde, několik dalších budov, které se staly v této době neobyvatelnými, neb byly zcela rozbourány.

Na všech místech vidíš pozvolný rozpad, bourání a zánik obce, který nezadržitelně pokračuje den ze dne a rok od roku dál a dál...

A hledíš k tomu bezmocně neb víš, že tomu tak být musí, že to je jen samozřejmý osud vesnice v pohraničí, v zátopovém pásmu a rezignovaně si nakonec říkáš: stejně to vše zahladí a srovná jednou voda !!!

Škola v Dolní Vltavici

Česká škola byla v obci otevřena dne 1.října 1945 pro deset dětí prvních českých osídlenců. Poněvadž školní budova čp.42 byla zpočátku obsazena americkou a po ní československou armádou, musela být třída umístěna v 1.poschodí budovy čp.15.

Teprve 2. května 1946 byla vojskem uvolněna část školní budovy a vyučování přeneseno do ní.

Prvním učitelem zdejší jednotřídní obecné školy byl Miroslav Sobotka, který zde působil tři roky. Po něm pak nastoupila Zdeňka Svobodová, která byla po roce vystřídána Antonínem Bulánem. Počet dětí byl ve škole po celá léta velmi nízký, průměrně 10 – 18 dětí. Když nakonec klesl tento počet na sedm, byla škola dnem 30.dubna 1950 uzavřena a sedm dětí z obce muselo docházet do školy v Černé. Inventář školy a její zařízení byly předány rovněž do Obecné školy v Černé. Školní budova byla propůjčena vojenskému útvaru pohraniční stráže Kyselov.

Když pak v roce 1950 začíná do obce nový příliv osídlenců ze Zvonkové a počet dětí v obci stoupne na 13, je zde opět, na žádost rodičů a MNV otevřena Národní škola.

Vyučování je zahájeno 18.prosince 1950 učitelem Karlem Kotlínem z Písku. Ponevadž však vojenský útvar ve škole stále dosud bydlí a nechce ji uvolnit, je zřízena třída školy na statku čp.2 v Kyselově. Sem je také převezena část inventáře a archiv ze školy v Černé.

Mezitím je dále jednáno s vojenským útvarem o uvolnění alespoň části školní budovy, protože dosavadní umístění budovy po všech stránkách nevyhovuje. Výsledkem toho je, že konečně na jaře v roce 1951 uvolní vojenský útvar ve školní budově jednu školní místnost v přízemí a naproti ní tmavou místnost na kabinet. Nic víc ! Záchody, sklepy a půda nejsou dosud škole k dispozici. Děti chodí na záchod do neobydlené hospodářské budovy proti škole, přičemž přebíhají dosti frekventovanou silnicí, uhlí na zimu nemá škola kam uskladnit – prostě poměry dosud stále neudržitelné. Zástupci obce proto dál jednájí s vojenským útvarem a dosáhnou toho, že v listopadu 1951 je celá budova předána školním účelům.

Nastává rozhodný obrat v rozvoji školství v obci: škola do této doby odstrkovaná, ve špatném prostředí, kde se učitel i dětem špatně pracovalo, je opět pánem ve vlastní budově a postupně se stává středem pozornosti v obci.

Po převzetí je školní budova důkladně vyčištěna, jsou zasklena rozbitá okna, na jaře je pak budova vymalována a opravena střecha. V roce 1953 jsou upraveny zahrádky, zřízena ředitelna a byt v 1.poschodí budovy a místnosti vybaveny nábytkem.

Krásný nový nábytek je pořízen do nově zřízené Mateřské školy a školní kuchyně a do obecní knihovny umístěné ve školní budově.

V roce 1954 se maluje budova podruhé, byla natřena všechna okna v budově a zhotoveny nové klíče ke dveřím, přičemž opraveny i zámky. Veškerý náklad na zařízení školy činil od jejího převzetí v roce 1951 přibližně 40 000 Kč nové měny; z toho připadá na zařízení nábytkové pro Mateřskou školu asi 5 tisíc korun, na zařízení knihovny a kulturní místnosti rovněž 5 tisíc a zbývající částka připadá na opravy a údržbu školní budovy během posledních čtyř let.

V důsledku toho všeho je dnes školní budova velmi krásně a účelně vybavena, udržována v dobrém stavu a je jen velkou škodou, že i ona bude jednou zlikvidována a zatopena.

Ve školní budově je v přízemí tělocvična, školní dílna, mateřská škola a školní kuchyně. V prvním poschodí je učebna národní školy, kabinet, ředitelna, byt ředitele školy a kulturní místnost s obecní knihovnou.

Na národní škole vyučuje od 1. září 1951 František Nejedlý z Bohouškovice u Křemže / pisatel této kroniky/.

Národní škola Dolní Vltavice s učitelem Fr. Nejedlým na školním výletě v Českém Krumlově.

Mateřská škola

Na žádost rodičů, kteří pracují na státním statku a nemají často komu svěřit během dne své děti, byla v obci dnem 1. února 1952 otevřena Mateřská škola. Při zahájení bylo do ní zapsáno 18 dětí od dvou do šesti let. Matky při nástupu do práce přivádějí ráno své děti do školy, po skončení práce večer, si pro ně opět přicházejí. O děti ve škole je dobře postaráno, ve školní kuchyni dostávají dopolední přesnídávku, oběd a svačinu. Náklady na stravování jsou hrazeny z rozpočtu obce, část nákladů nesou rodiče, kteří připlácejí podle počtu stravních dnů. Ve školní kuchyni se stravují i děti ze školy národní, jejichž matky nemohou pro své zaměstnání vařit v poledne oběd.

Ve školní kuchyni, otevřené současně s mateřskou školou od 1. února 1952, vaří Marie Baucíková z Pláničky a po ní pak v roce 1954 přichází Anna Kavická z Mokré. Na mateřské škole působí od jejího založení učitelka Zdeňka Stehlíková z Bližné, po ní pak v roce 1953 působí krátký čas Marie Lepschy z Dolní Vltavice čp.53, po ní Růžena Mauricová z Oseku u Prachatic a posléze Věra Lepschy z D. Vltavice čp.53. Správou mateřské školy a školní kuchyně je pověřen ředitel národní školy František Nejedlý. Školnické práce v celé školní budově vykonává Anna Berkovcová z Dolní Vltavice / původně čp.7 /.

Poněvadž pozvolným odsunováním rodin v poslední době, klesá i počet dětí v obci, je mateřská škola počínaje dnem 1. července 1955, přeměněna na zemědělský útulek. V jejím působení a chodu se ovšem nic nemění.

Stejně tak klesá i počet dětí ve škole národní, když k 1. září 1955 je zapsáno do celé školy pouze 8 dětí. Půjde – li to takhle dál, bude opět škola zavřena, a to dříve, než dojde k zátopě. Pro budoucnost se počítá se zřízením nové školy v Bližné, do níž se pak přemístí po likvidaci Dolní Vltavice, celá vltavická škola.

Poštovní úřad

Do českých rukou přechází poštovní úřad v srpnu 1945, kdy zde nastupuje službu poštovník Placer a dva listonošové. Když pak v roce 1946 byla vysídlena a již znovu neosídlena většina vesnic v obvodu zdejšího poštovního úřadu / Kyselov, Mayerbach, Fleissheim, Kozí Stráň/, zůstává na poštovním úřadě pouze jeden vedoucí, který zde dopoledne úřaduje, odpoledne si pak jezdí pro poštu do Černé a pak vykonává roznášku po Bližné, Radslavi a Dolní Vltavici. Tuto práci vykonává od roku 1947 Vojtěch Pártl, který zde byl původně listonošem.

Obchody v obci

Ke konci války byly obchody se smíšeným zbožím na č.p.18. 34, 6 a 14. Prodejny na čp. 6 a 14 byly po válce zavřeny. Obchod na čp. 34 osídlil po válce Josef Vála jako národní správce. Konzum na čp.18 převzalo Spotřební družstvo Šumava se sídlem v Kaplici a prodejna byla dále v provozu. Když pak v roce 1949 byl obchod na čp.34 zlikvidován, přechází do konzumu na čp.18 Josef Vála jako vedoucí prodejny, která je nyní jedinou v obci.

Když je pak Josef Vála nucen odtud odejít, nastoupí zde postupně jako prodavačky místní ženy, a to do roku 1952 B. Šenkyplová, do roku 1953 Rosická, do roku 1954 H. Zdražilová a nakonec M. Minářová.

Za vedoucí Zdražilové je konzum dán do pořádku – vymalován, vyčištěn a provedeny nátěry. Nyní patří tato prodejna vesnickému spotřebnímu družstvu Jednota v Horní Plané, které ji převzalo po svém vytvoření v roce 1953.

Hostinec

Z bývalých hostinců v obci zůstal po válce v provozu pouze na čp.15. V počátku byl v provozní režii hostinského Miroslava Košiny, dnem 1. dubna 1953 ho převzala Jednota v Horní Plané.

V roce 1946 zřídil zde Miroslav Košina řeznictví, které později bylo zrušeno a ponechána pouze prodejna masa, zásobovaná z Českého Krumlova. Dnes je tato prodejna rovněž součástí Jednoty. Hostinec i prodejna masa jsou stále v dobrém a udržovaném stavu, větších oprav však není možno podnikat.

Pekářství

Bývalá německá pekárna na čp. 39 přešla po odsunu německého pekaře do české národní správy a pekli se zde chléb a pečivo až do roku 1947. Pak se začalo péci na druhé pekárně na čp. 27, která byla předtím zavřená. Ale i tato byla v roce 1949 uzavřena a pečivo i chleba se začal dovážet z pekárny v Černé. Dodnes se takto dvakrát týdně dováží do místního konzumu, kde se prodává.

Ostatní živnostníci

Ostatní živnostníci byli po válce, jako Němci, zbaveni práva své živnosti dále provozovat. Jedinou živnost sedlářskou zde provozoval bývalý německý živnostník na čp.50 a to do roku 1947.

Když byl odsunut majitel parní pily v Kyselově čp.2, převzal tuto do národní správy František Fischer, po něm pak volyňský Čech Otík, který vedl provoz pily i hospodářství do roku 1946. Po jeho onemocnění převzal správu pily Liebermann od Mariánských Lázní. Za něho se celý podnik značně zvelebil. Byl zakoupen generátor na výrobu střídavého elektrického proudu 220 V, který dodával proud podniku i v obci. Žel, že krásný rozvoj pily, který znamenal i rozvoj obce, byl vyšším zásahem přerušen: v roce 1949 byla Fondem národní obnovy pila zlikvidována. Její zařízení bylo většinou ponecháno na místě svému osudu, hospodářské objekty a pozemky převzal Národní pozemkový fond a po něm Státní statek, který si zde zařídil své středisko.

Elektrizace v obci

Na tomto podniku je přímo závislá obec při svícení elektrickým proudem. Dokud byla v řádném provozu pila, byl udržován v pořádku i náhon z Mlýnského potoka na turbínu, turbína a celé zařízení, související s dodáváním proudu pro obec.

Když pak pila zanikla, převzal zařízení pro výrobu proudu Státní statek, ale údržba všeho již byla horší. Nejčastěji vadné břehy náhonu propouštěly vodu, takže jí nebylo dostatek pro pohon turbíny a bývaly i jiné závady v rozvodu, provizorně udělaném.

Tím pak často docházelo v obci k přerušením v dodávání proudu, bylo nutno svítit petrolejovými lampami až do doby, než obětaví občané závady odstranili. Pro tyto nepříjemnosti a nákladnou údržbu se snažil MNV dostat již od roku 1950 do obce řádný elektrický proud ze sítě Jihočeských elektráren a bylo naléháno na dokončení rozestavěné elektrické sítě z Radslavi, kterou začali ještě Němci za války zde stavět. Pro budoucí zátopu se však MNV nepodařilo prosadit tuto elektrifikaci obce, ale byla alespoň v roce 1954 přidělena obci větší peněžní částka, k provedení generální opravy dosavadního elektrického zdroje a celého vedení.

Je to ovšem opět řešení provizorní, nedostačující a pro časté poruchy nebo nedostatek vody, je opět občas nutno svítit petrolejkami. Snad to zde do doby zátopy s tím naším světlem nějak vydržíme.

Správa obce.

Řešení a správa obce přechází poprvé do českých rukou v červenci roku 1945. V našich pohraničních obcích přejímají tuto správu od německých starostů nebo tajemníků, t. zv. komisaři. Bývali to ponejvíce svobodní mladíci ve věku kolem 20 let, z nichž mnozí nebývali právě nejschopnější na tyto celkem zodpovědné funkce a šli do pohraničí namnoze za dobrodružstvím.

K obci, kterou spravovali, nemívali většinou nijaký bližší vztah a proto v ní také dlouho nevydrželi. Také v Dolní Vltavici se podobně vystřídali od července do konce roku 1945 tři komisaři a to: Vaverka, Šimera a Babický. S nimi se již zapracovával do obecních věcí řídící učitel zdejší školy Miroslav Sobotka a tento pak sám po odchodu posledního komisaře, tuto funkci převzal a zastával. Správu obce vedl Sobotka půl roku a po něm jí převzal Josef Vála, obchodník na čp.34. Vála pracoval po dobu jednoho roku sám a pak v roce 1947 byla zvolena *1. Místní správní komise*, jejímž předsedou se stal Josef Vála. Dalšími členy MSK byli finančníci Paroubek, Buřita, Čába a Jakl a z řad občanů Miroslav Košina a František Chromík. Možná říci, že tato komise, jmenovaná ze řad občanů, je již prvním, částečně demokratickým orgánem v obci.

V roce 1949 však Josef Vála pokládá funkci předsedy MSK / komisaře/ a na jeho místo je na návrh ostatních členů komise jmenován V. Chaloupka, pekař z čp. 27. Tímto rokem počínaje jsou nadále členové MSK jmenováni Okresním národním výborem v Českém Krumlově, nejsou tedy volenými orgány obce, ale jmenovanými.

Když pak v roce 1950 opouštějí obec všichni příslušníci dosavadní hraniční stráže je jmenována nová komise z řad místních občanů v tomto složení: předseda MSK Raimund Bartoš, domkář a členové: František Bartoš a Miroslav Košina z dosavadní komise a nově jmenovaní pak jsou Josef Vála, Jan Zadražil, lesní hajný a Antonín Bulán, ředitel školy. MSK je poprvé rozdělena na referáty – hospodářský, školský, zemědělský, zásobovací a finanční a každý z členů byl pověřen vedením jednoho z nich. Běžné záležitosti obce a agendu mimo referáty vyřizuje přímo předseda MSK.

Po odchodu předsedy MSK Bartoše a referenta Bulána na jaře roku 1951, dochází k doplnění komise a jsou do ní jmenováni : jako předseda František Augsberger, správce státního statku v Kyselově a jako člen Vojtěch Pártl, vedoucí poštovního úřadu. Rozdělení referátů zůstává nezměněno.

Zánik obce Kyselov

Od 1. ledna 1950 spravuje MSK i politickou obec Kyselov, který dříve spolu s Kozí Strání, tvořil samostatnou obec. Po válce však byly obě vesnice slabě osídleny, na Kozí Strání zůstává pouze jedna rodina rakouské státní příslušnosti a jeden osídlenec, všichni do roku 1948. Od té doby je pak celá vesnice úplně prázdná.

Vesnici Kyselov osídlili čtyři zemědělské rodiny v roce 1946, ale ty po krátké době přesídlí do Dolní Vltavice, takže i vesnice Kyselov je od té doby liduprázdná. Pouze několik samot podél silnice k Dolní Vltavici, které patří k obci Kyselov, jsou osídleny příslušníky pohraniční stráže a zaměstnanci statku.

Od roku 1950 jsou pak z těchto samot a tedy celé vesnice Kyselov, osídleny pouze domy čp.22 a 24. Na jaře 1954 se obě rodiny z těchto domků odstěhovaly, a tak zůstává Kyselov bez trvalého osídlení. Budovy a domky jsou buď již dávno bouráčkami, nebo pomalu chátrají, pozemky obhospodaruje státní statek spolu s vltavickými a tak je pochopitelné, že se Kyselov stává pouhou osadou Dolní Vltavice.

Místní národní výbor

Od 1.ledna 1952 se přeměňuje Místní správní komise na Místní národní výbor. V organizačním složení a práci v řízení obce se nic nemění, jediná významná změna je ta, že MNV již není jmenován, ale svobodně volen všemi občany v obci a po svém zvolení je Okresním národním výborem ve své funkci pouze potvrzován.

Dnem 1.dubna 1952 odchází z obce dosavadní předseda MNV František Augsburg a na veřejné schůzi občanů 21.dubna 1952 je zvolen nový MNV ve složení:

předseda MNV	-	František Nejedlý, ředitel školy
zástupce předsedy MNV	-	Vojtěch Pártl, vedoucí poštovního úřadu
referent zásobovací	-	Vilém Augsten, účetní státního statku
referent zemědělský	-	František Chromík, dělník státního statku
referent hospodářský	-	Miroslav Košina, hostinský
referent kulturní	-	Zdeňka Stehlíková, učitelka mateřské školy
referent bezpečnostní	-	Jan Zdražil, lesní hajný

Rozdělení práce, pravomoci a zodpovědnosti mezi jednotlivé referenty, se zde velmi dobře osvědčuje, každý z referentů zodpovídá za svůj pracovní úsek, jen záležitosti vskutku důležité, jsou projednávány na společných zasedáních pléna MNV.

V roce 1954 byl vydán nový zákon o národních výborech a na jeho základě dochází k novým volbám do MNV.

16.května 1954 je pak při společných volbách tajným hlasováním zvoleno 9 členů národního výboru, kteří si na svém prvním zasedání rozdělí funkce v MNV. Dosavadní referentský systém padá a struktura nového MNV vypadá takto:

předseda MNV	-	František Nejedlý, ředitel školy
tajemník MNV	-	František Valter, účetní státního statku
člen rady MNV	-	Miroslav Košina, hostinský

Tato tříčlenná rada přebírá funkci dosavadních referentů, běžné záležitosti a korespondenci vyřizuje tajemník MNV. Svou práci vykonávají členové rady v době mimo své normální zaměstnání a jsou částečně odměňováni pravidelnou měsíční odměnou. Zbývajících šest členů MNV se nezabývá vyřizováním běžných záležitostí, ale jsou rozděleni do komise kulturní a zemědělské.

V komisi kulturní jsou: Pavel Troják, lesní dělník, jako předseda komise; Zdeněk Tengler, důstojník PS útvaru jako člen a Katka Lukašáková, dělnice státního statku, členka

V komisi zemědělské jsou: Richard Dušek, vedoucí státního statku, jako předseda; Josef Lukašák, kočí st. statku, člen a Růžena Válková, krmička st. statku, členka.

Komise kulturní sleduje v obci záležitosti nejenom kultury, ale i školské, zdravotní, sociální apod. a komise zemědělská záležitosti zemědělské, hospodářské, zásobovací a bezpečnostní. Své poznatky a potřeby občanů sdělují pak jednotliví členové radě MNV, která zasedá na společné poradě pravidelně každý týden, anebo se větší problémy řeší na zasedáních celého MNV, které se koná každý měsíc.

Místnímu národnímu výboru má být pomocníkem v jeho práci Výbor žen, který byl v obci ustaven na jaře 1954 a je sedmičlenný.

Po volbách do MNV byla v červnu 1954 ustavena trestní komise, které předsedá Miroslav Košina, tajemníkem je František Valter a členy Josef Vála a Štefan Sedlák. Tato komise řeší nesrovnalosti v obci a menší případy, poněkud smířčím řízením.

V roce 1948 byl v obci ustaven i místní akční výbor Národní fronty, v němž jsou zástupci všech složek. Předsedou je Miroslav Košina, členy Josef Vála, Vojtěch Pártl a František Chromík. Pole jeho působnosti je však ve zdejší obci velmi malé.

Život politický

Ze čtyř politických stran Národní fronty v naší zemi byly po osídlení Dolní Vltavice ustaveny dvě organizace – Komunistická strana Československa a Národně socialistická strana – obě v roce 1946.

Při volbách do Národního shromáždění dostali komunisté 67 hlasů, národní socialisté 23 hlasů a ostatní strany neměly žádný hlas.

Dne 30. května 1948 probíhaly zde jako všude v celé republice nové volby do Národního shromáždění, při nichž se volila jednotná a pro všechny čtyři strany jednotná kandidátka. Hlasů proti této kandidátce nebylo. Kromě voleb devíti členů do MNV, se volil i zástupce do okresního a krajského národního výboru.

28. listopadu 1954 pak znovu probíhaly v obci volby a byl při nich zvolen navržený kandidát Štefan Figura z Malšína.

Obojí poslední volby probíhaly v obci klidně a důstojně. Volební místností byl avždy školní tělocvična, vhodně k tomu upravená.

Poměry kulturní a zdravotní

Pro kulturní podniky sloužila dobře od roku 1945 dřevěná montovaná stavba, kterou po osvobození postavili příslušníci čsl. armády na prostranství za školou. Dřevěné desky i ostatní části byly tehdy dovezeny z bývalého německého vojenského tábora v Černé. Vojáci tuto budovu pak používali za kuchyň a jídelnu, občané pořádali ve velkém sále taneční zábavy, filmová představení a jiné kulturní podniky. V roce 1948 byla však stavba na příkaz Okresního národního výboru v Českém Krumlově rozebrána a převezena do Domoradic, jako budoucí ubikace pro dělníky. Ztrátu tohoto kulturního střediska – účelně a na vhodném místě postaveného – dodnes ještě pociťujeme.

Náhradou za tento kulturní sál byla upravena třída v 1. poschodí bývalé školy /čp.2/ jako kulturní stánek a zde pak pořádány kulturní podniky i občasné taneční zábavy. Ovšem kromě několika oslav k významným výročím s kulturním programem školy, mládeže neb armády a několika zájezdů kulturních souborů, naše obec zvláště kulturně nežila.

Velkým přínosem v této věci bylo *Putovní kino* československého státního filmu, které začalo na žádost MNV dojíždět do obce na jaře v roce 1953. Pravidelně dvakrát měsíčně promítá dětem odpoledne vhodný film a večer pak dva filmy pro dospělé. Filmy bývají hodnotné a jsou hojně navštěvovány. Průměrný počet účastníků na večerním představení bývá 50 – 80 občanů. Za tím účelem byl kulturní sál v roce 1954 vymalován, zakoupeny do něho nové lavice, takže je pro promítání velmi vhodný.

V roce 1951 začala do obce zajíždět *Pojízdná knihovna* krajského národního výboru v Českých Budějovicích. V posledním roce však jezdí velmi nepravidelně a málo. Knihy z ní si vypůjčovaly hlavně školní děti, mládež a několik dospělých občanů. Mívala průměrně i s dětmi kolem 30 čtenářů.

Veřejná obecní knihovna se začala zařizovat na náklad obce v roce 1945. Dnes má asi 500 svazků, mimo příruční knihovnu zemědělskou. Do roku 1952 bývala umístěna v budově MNV, nyní je ve škole, kde byla v roce 1953 a 1954 místnost pro ni vybavena novým nábytkem / knihovničky, stolky, židle, klubovky a křesílka/, takže prostorná místnost knihovny je zároveň čítárnou a společenskou místností. Obecní knihovnu a veškerou kulturní činnost v obci řídí ředitel školy a učitelka mateřské školy.

Ve zdravotní péči bylo významnou událostí otevření *ošetřovny čsl.červeného kříže* v roce 1951, kterou na svůj náklad zařídil statek Kyselov v 1.poschodí budovy MNV. Čsl.červený kříž pak přidělil do obce ošetřovatelku, která měla správu ošetřovny, poskytovala první pomoc a sledovala vůbec život v obci po stránce zdravotní, t. j. hygienu bydlení, zdravotní stav novorozeňat a dětí vůbec, pomoc matkám a podobně. Když pak byla ani ne po roce Čsl. červeným křížem odvelena pryč z obce a státní statek přestal mít zájem o udržování ošetřovny a doplňování léčivy pro poskytování první pomoci, převzal dozor a správu ošetřovny MNV.

Léčiva jsou od roku 1952 doplňována z prostředků MNV, Státního statku a Čsl.červeného kříže a potřebným poskytují první pomoc samaritáni: Hilda Zadražilová, manželka hajného, Zdeňka Stehlíková, učitelka a František Nejedlý, ředitel školy.

Na podzim v roce 1952 se podařilo místnímu národnímu výboru získat pro Dolní Vltavici *ordinační lékařské středisko*. Do obce začal zajíždět pravidelně každý týden obvodní lékař z Horní Plané a po dvě hodiny vždy ordinoval na ošetřovně a obcházel případné nemocné. Jeho lékařská činnost se ovšem pro nedokonalé vybavení ošetřovny mohla omezit pouze na prohlídky a předepisování léků po vyšetření, s těžšími a akutními případy bylo samozřejmě nadále nutné jet do Horní Plané nebo do Hůrky. Přesto našim občanům velmi pomáhaly tyto ordinační dny a lékař před příjezdem do vsi byl často netrpělivě očekáván.

Od roku 1954 byly pro velké pracovní zatížení lékařovo, ordinační dny zkráceny na polovinu a lékař dojíždí do obce každé první a třetí úterý v měsíci – samozřejmě kromě vážných a akutních případů, k nimž je volán.

Aby bylo zajištěno v kteroukoliv denní a hlavně noční dobu spojení se světem, přihlásil MNV svůj telefon k trvalému spojení, takže je od roku 1953 možno přivolat do obce v nutných případech lékařskou pomoc i v době noční, stejně tak jako sanitní vůz pro přepravu do nemocnice. I když se tím částečně zvýšil udržovací telefonní poplatek, má toto trvalé spojení velký význam pro naši – jinak velmi odlehlou – obec a velmi často se osvědčuje v případě rychlého převozu matek k porodu do nemocnice.

Je jen zajímavé, že dodnes tak málo obcí chápe velký význam trvalého telefonického spojení pro obec po stránce zdravotní i bezpečnostní.

Činnost hasičská - požáry

Po osídlení obce novými občany uvedl do chodu hasičský sbor Josef Vála, který byl do roku 1951 jeho velitelem. O tuto práci měl zájem, takže byl jeho zásluhou sbor hasičů dobře vycvičen, vyzbrojen a schopen kdykoliv zasáhnout proti požáru. Po jeho rezignaci na tuto funkci, celá činnost hasičská viditelně upadá. Noví funkcionáři i velitel nemají již potřebného zájmu, lidé v těchto funkcích se mění, výcvik se neprovádí. V červnu 1953 si dokonce zapůjčí motorovou stříkačku vojenská jednotka a poškodí ji tak, že není schopna opravy. teprve po dlouhém vyjednávání je obci dodána na jaře 1955 stříkačka nová. Činnost hasičská je znovu oživena a do výcviku je zapojena hlavně mládež.

V posledním desetiletí byly poměrně časté požáry v obci. V létě 1949 došlo při uskladňování sena výfukem na půdu v čp.22 k požáru, při němž shořely stodoly a stáje nejen na čp.22, ale i na sousedních čp.21 a 23.

Dne 23.ledna 1954 došlo k požáru v bytě ředitele školy ve školní budově a to pravděpodobně od zcela nevyhaslých kamen. Poněvadž byl byt po sobotu a neděli prázdný a uzavřený, oheň se dusil a byl zjištěn až téměř po dvou dnech. Bylo veliké štěstí, že nový vzduch neměl přístup do místnosti, jejíž okna a dveře dobře přiléhaly, takže požár se lokalizoval jen v jedné místnosti, kde vše mohlo jen doutnat. Místnost však byla požárem

zničena téměř úplně: vnitřní zařízení a nábytek vzaly požárem úplně za své. Během roku však byla místnost opět uvedena do původního stavu, nově vybavena a opět schopna obývání.

V srpnu 1954 vznikl / z dosud neznámé příčiny/ požár v budově čp.2 v Kyselově, který zničil velkou část hospodářských budov, včetně zcela vyhořelého bytu novomanželů. Zničená část se již neopravila, takže velké stáje v budově začaly tak chátrat, že dobytek musel být přesunut do jiných stájí ve vesnici. Budova čp.2 tak zůstává od té doby téměř prázdná, kromě jedné stáje krav, která zde zbyla dosud ve slušném a zchovalém stavu.

P o č a s í a p ř í r o d n í ž í v l ý.

V této kapitole bych chtěl zachytit pouze několik významných výkyvů v počasí v posledním desetiletí, tedy nikoliv podrobný popis.

V únoru 1946 trvalo asi po pět dní deštivé počasí a napršelo tolik vody, že v řece se zvýšila hladina asi 4 metry nad normální stav. Bylo to ještě o 15 cm výše než za poslední velké povodně v roce 1920. Řeka vystoupá ze svých břehů zatopila domy podél, z nichž se obyvatelé museli vystěhovat. Konzum u řeky na čp.34 musel být narychlo vystěhován v noci přivolanou vojenskou jednotkou. I veškerý dobytek ze stájí na statku čp.2 v Kyselově, musel být převeden před blížící se povodní, do vsi Kyselova.

Za této povodně byl stržen i nový most přes řeku ve Vltavici, ač byl teprve před devíti měsíci postavený. Nápor a síla vody ho prudce rozrazila na dvě poloviny, levá polovina byla pak silou vody vržena k levému břehu, kde uvázla, kdežto pravá polovina strženého mostu byla vodou unášena dál, až narazila na zeď domu čp.32 / na ostrově/, kde se při přírazu opět rozrazila na dvě části a zůstala viset na místě. V tomto malém domku dosud bydleli jeho původní majitelé, Němci. Ti večer před blížící se povodní dali krávy, teleti i praseta důkladně nažrat a sami se pak s nejdůležitějšími svými věcmi, jistě namáhavě, dostali přes rozvodněnou řeku a utekli přes hranice do Rakouska. Když pak po opadnutí největšího náporu vody vnikl oddíl čsl. vojska do domku, našel ho prázdný, jen dobytek stál ve stáji po kolena ve vodě a měl důkladně založeno krmivo a jiné nebezpečí mu nehrozilo. Tak celý domek i zvířata v něm zátopy šťastně přežily – uprostřed rozbouřených živlů.

Tento zvýšený stav vody pak trval asi tři dny, po deštivém počasí pak hned napadlo spousty sněhu, že nade vsí sahal mnohde navátý sníh až k telefonním drátům.

Zimy v letech pozdějších pak bývaly mírné s malým množstvím sněhu. V místech mimo závěje sahal sníh v průměru do výše jednoho metru.

Rok 1947 byl zvláště suchý a teplý. Ještě v prvních dnech prosincových se zde popásal dobytek a pracovalo se na poli. Poměrně suché byly i roky následující – 1948, 1949 a 1950. Obilí bylo dost a ve zdejším vlhkém kraji nemusela být ani bída o píci.

Naopak chladná a deštivá období byla v letech 1954 a 1955. Zvláště v červenci v obou letech téměř neustále pršelo, čímž se žně oddálily tak, že ještě koncem září 1954, bylo zde u osady Kyselov venku žito. Také sena nebylo možno v obou letech usušit a velké povodně a rozlitá Vltava, zničila v okolí svého řečiště mnoho sena a pokud bylo již pokoseno, odnesla je pryč. Stav vody byl v červenci 1954 asi tři metry nad normál. Jiných větších povodní v posledních letech nebylo, kromě pravidelných a obvyklých vystoupení vody z normálního řečiště ,pokaždé na jaře za tání sněhu. stav vody tehdy býval nejvýše dva metry nad normál.

Největší mrazy v posledních letech byly vždy v měsíci lednu a pohybují se ponejvíce kolem – 25°C. Pravá zima s největším množstvím sněhu a závějemi, začíná pravidelně rok, co rok, počátkem února. Do té doby bývá sněhu velmi málo. Silná vrstva sněhu začíná pak valem tát koncem března.

Celkově je možno říci, že podnebí je zde dosti drsné a příroda, k člověku často nelítostná, vychovává lidi tvrdé, pevné, nebojácné a zdatné.

HISTORIE OBCE

ČERNÁ V POŠUMAVÍ

osada – MOKRÁ

František Záhora 2018

MOKRÁ

/ z údajů Okresního archivu/

V Mokré byl prvním předsedou Místní správní komise /MSK/ rolník Jiří Šulc do roku 1947, po něm následoval Štefan Stančík. Od 27. dubna 1949 je předsedou MSK Jaroslav Mareš.

Na schůzi občanů je 2. prosince 1949 ustaven nový MNV, jehož předsedou se stal Milan Cílek, místopředsedou Pavel Horňáček.

K obci Mokrá patřily osady Hubenov, Slavkovice a dvůr Faschinghof.

Hospodářská plocha obce k 20. 6. 1945

Plocha celkem	-	761,87 ha
Orná půda	-	228,73
Louky trvalé dvou a vícesečné	-	225,78
Louky trvalé jednosečné	-	82,04
Pastviny	-	56,07
Lesní půda	-	147,07
Zastavěné plochy	-	4,75
Ostatní plochy neplodné	-	17,43 ha

Rok 1946 byl především ve znamení odsunu německých obyvatel z obce Mokrá. Odsun byl prováděn po etapách a podle níže uvedených dat byl odsunut tento počet obyvatel / přesný jmenovitý seznam je uložen v archivu kroniky obce Černá v Pošumaví – pozn. kronik. / :

27. května	-	41	občanů německé národnosti
2. července	-	12	„
3. července	-	81	„
26. července	-	40	„
13. srpna	-	45	„
30. srpna	-	32	„
20. září	-	56	„
26. října	-	63	„

Okresní osidlovací komise vždy ve svém oběžníku oznámila Místní správní komisi, kolik osob bude v určený den připraveno k transportu. Všechny osoby určené k odsunu musí vyhovovatí platným nařízením, do odsunu však nesmí být zařazovány tyto osoby, včetně rodinných příslušníků:

- 1/ smíšená manželství
- 2/ Němci českého původu
- 3/ antifašisté s platnou legitimací
- 4/ němečtí specialisté s platnou legitimací
- 5/ osoby nemocné, těhotné ženy, přestarlé a neschopné chůze

Přídělová listina – katastrální území Mokrá

Text: *Plně slib budovatelského programu Gottwaldovy vlády ze dne 8. července 1946, vydává Národní pozemkový fond při Ministerstvu zemědělství, k dokončení velkého osidlovacího díla tuto přídělovou listinu, podle níž se uskutečňuje převod vlastnictví zemědělského majetku novým přidělcům, kteří nabyli tohoto vlastnictví dnem převzetí půdy do držby na podkladě dekretů o vlastnictví, jim vydaných.*

Poř.č.	vkład	Jméno přidělce	označení přidělu	ha
1	174	Morongová Anna	usedlost Slavkovice čp. 35	asi 2,50
2	175	Kadlec Pavel a Marie	usedlost Slavkovice čp. 2	asi 14,50
3	185	Kutlákova Marie	usedlost Mokrá čp. 36	asi 8,00
4	176	Koiš Jan a Julie	usedlost Slavkovice čp. 6	asi 6,50
5	177	Skořepa Alexandr a Olga	usedlost Slavkovice čp. 26	asi 14,50
6	198	Daniš Jan a Matylda	usedlosti Mokrá čp.31, 37	asi 10,50
7	199	Stančík Štefan a Kateřina	usedlost Mokrá čp. 7	asi 13,50
8	200	Tesařová Marie + Kantor Vojtěch	usedlost Mokrá čp. 11	asi 17,50
9	201	Cílek Milan a Jiřina	usedlost Mokrá čp. 21	asi 15,50
10	202	Československý stát Ministerstvo techniky Praha	příděl pod poř.č. 34	asi 13,00
11	203	Československé státní statky nár. podnik Praha	usedlost Mokrá čp. 8	asi 35,50
12	204	Kapečka Jan a Marie	usedlost Slavkovice čp. 2	asi 20,50
13	205	Hladůvková Božena	usedlost Mokrá čp. 23	asi 4,00
14	173	Čurda Josef a Olga	usedlost Slavkovice čp. 5	asi 20,00
15	174	Dostál Alexandr a Olga	dům Mokrá čp. 35	asi 1,00
16	175	Makoš Václav a Marie	usedlost Mokrá čp. 2	asi 11,00
17	176	Vaničková Alžběta	usedlost Mokrá čp. 6	asi 5,00
18	177	Vodňanský Václav a Anastázie	usedlost Mokrá čp. 26	asi 18,00
19	178	Habart Josef a Anna	usedlost Mokrá čp. 33	asi 6,00
20	179	Hladůvka Jan	usedlost Mokrá čp. 24	asi 5,00
21	180	Kavický Martin a Pavlína	usedlost Mokrá čp. 14	asi 10,00
22	181	Šembera Ludvík a Božena	usedlost Mokrá čp. 22	asi 4,00
23	182	Sedláček Viktor a Emilie	usedlost Mokrá čp. 4	asi 16,00
24	183	obec Mokrá	příděl pod poř.č. 32	asi 15,00

Osídlování obce – dvouletý plán

MSK Mokrá sestavila a dne 28. října 1946 poslala na Okresní národní výbor tento plán osídlení obce:

- 1/ úplně osídlit celou obec včetně okolních samot, v osadě Hubenov zřídit pastviny, hlavně pro ovce; v osadě Slavkovice zřídit chov dobytka, část zalesnit a ve vhodných usedlostech zřídit drůbežárny
- 2/ v obci Mokrá přestavět vodovod a vodu zavést do všech usedlostí; do usedlostí, které nejsou níže položeny a kam voda neteče, zařídit ruční nebo elektrické pumpy
- 3/ provést úplnou elektrifikaci obce; zavést elektrický proud do čp. 14, 35,10, 21, 23, 24,26, 40 a do zbývajících samot;
- 4/ vyrozumět Bářský výzkumný ústav, zda by nebyla možná obnova tuhových dolů a dům čp.5, který je schwarzenberským majetkem, ponechat pro osazenstvo dolů;

5/ vysázet křoviny, nejlépe lísku, po pravé straně silnice od čp.8 v délce asi 200 m a zabezpečit tak sjízdnost silnice v zimě, kdy tento úsek bývá zavát až do výše 8 m a je tak přerušena veškerá doprava z Českého Krumlova na Horní Planou a Frymburk;

6/ zřídit sušárnu hub a bylin a využít tak přírodního bohatství našich okolních lesů;

7/ na méně plodných pozemcích vysázet ovocné aleje.

Tento dvouletý plán osídlení obce byl projednán se všemi osídlenci dne 14. října v hostinci u Mayerů.

Rok 1947

Harmonogram odvozu mléka

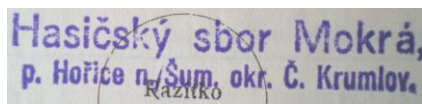
Podle nařízení ONV Český Krumlov, jsou všichni zemědělci mající koňské potahy, povinni střídavě dopravovat mléko, z Mokré do Horní Plané. Jedná se o zimní období, dokud nebude silnice sjízdná pro auto. Konve s mlékem budou cestou přebírat i od p. Haise z nádraží Černá – Hůrka.

Podle usnesení MSK jsou to tito osídlenci ve dnech 8 – 14. ledna

K. Helebrantová, čp. 1; J. Mareš, čp. 2; J. Šulc, čp. 3/4; A. Liskovský, čp. 7; M. Tesařová, čp. 11; F. Žigrai, čp. 15/16; V. Donát, čp. 8;

Podepsán předseda MSK – F. Žigrai

Ustavení hasičského sboru.

19.ledna se konala ustavující schůze všech osídlenců v hostinci u „Šembery“ za účelem ustavení hasičského sboru v Mokré.

Seznam členů hasičského sboru zvolených na této schůzi:

Daniš Jan, Mokrý čp. 37 – velitel

Konarík František, č. 33 – Kadlec Pavel, č. 2 – Koiš Jan, č. 6 – Motyčák Jan č. 27 – Žigrai František, č. 15/16 – Donát Viliam, č. 8 – Kavický Martin, č. 14 – Cílek Milan, č. 22 – Danišová Matylda, č. 37 – Cílková Jiřina, č. 22 – Horňáček Pavel, č. 3/4 – Kantor Vojtěch, č. 11 – Stančík Štefan, č. 7 – Šuba Josef, č. 18 – Šuba Juraj, č. 18 – Kutlák Štefan, č. 36 – Vyleťelová Hedvika, č. 25.

Praxe veterináře.

8.března t.r. došel Místní správní komisi v Mokré přípis z MNV Horní Planá, že se tam usídlil zvěrolékař MVDr. Tibor Citroni, který bude vykonávat veterinární praxi v celém obvodu, t. zn. i v Mokré.

Obchod v Mokré.

MSK na základě žádostí veškerého obyvatelstva, požádala ONV v lednu o otevření obchodu v obci, kde je 80 obyvatel. Obchod smíšeným zbožím by byl na čp. 10 – Gustav Stančík.

V prosinci 1946 požádal Štefan Stančík o vydání živnostenského listu k provozování obchodu smíšeným zbožím na čp. 10. ONV však jeho žádosti, v přípisu zaslaném v březnu, nevyhověl s odůvodněním, že se jedná o živnost vázanou na průkaz způsobilosti, který žadateli chybí a ani nemůže být vydán jeho synovi, který vykazuje pouze tříletou učební dobu a nemá předepsanou dobu alespoň dvouletého zaměstnání.

Honební výbor

Honební společenstvo v Mokré zvolilo na valném shromáždění dne 23. března honebního starostu a tříčlenný honební výbor ve složení:

- honební starosta - Václav Helebrant, rolník, Mokrá čp. 1
- členové honebního výboru - J. Mareš, rolník, Mokrá čp. 18
- Jaroslav Baštýř, rolník, Mokrá čp. 24
- K. Stropka, rolník, Slavkovice čp. 3

ONV Český Krumlov schválil zvolené 15. dubna s tím, že bez souhlasu všech členů honebního společenstva, nemůže honební výbor činit žádná opatření ohledně pronájmu honitby.

Osídlování obce.

MSK v Mokré sděluje v prosinci Osídlovací komisi při ONV Český Krumlov, že pro osídlení je možno dáti k dispozici usedlosti čp. 28, 38 a 39, dále statek Faschinghof. V osadě Hubenov jsou k dispozici čtyři usedlosti a dvě usedlosti v osadě Slavkovice.

Samozásobení mlýnskými výrobky.

Pro samozásobení mlýnskými výrobky se v listopadu v obci přihlásili tito zemědělci: Mareš Jaroslav, Mokrá čp. 18 - Helebrantová Krystína, Mokrá čp. 1 – Puchel Stanislav, Slavkovice čp. 4 – Donát Viliam, Mokrá č.p.8 – Tesar František, Mokrá čp. 11 a Habart Josef, Mokrá čp. 33.

Na své schůzi si zvolili jako mlýn, kam budou k semletí dovážet své výrobky – Čertův mlýn, Stanislav Honsa, Hořice n/ Šumavě.

Tomuto mlýnárni byly dále přiděleny obce Cipín, Slavkov, Světlík, Muckov, Mýto, Šebanov, Hořice n/Š., Plánička, Skláře, Černá na Šumavě, Bližná a Dolní Vltavice.

Počty zemědělských usedlostí v obci

Podle sdělení MSK Okresnímu národnímu výboru v Českém Krumlově v prosinci 1947 jsou v Mokré tyto usedlosti podle velikosti:

- do 1 ha - čp.35
- od 2 do 5 ha - čp. 6, 22, 25, 27 a 40
- od 5 do 10 ha - čp. 24, 30, 33 a 36
- od 10 do 15 ha - čp. 1, 2, 7, 8, 12, 14, 15, 18, 37 a Slavkovice čp. 4
- od 15 do 20 ha - čp. 3, 9, 11, 21, 26 a Slavkovice čp. 3 a 6
- od 20 do 25 ha - Slavkovice čp. 5

Rok 1948

Seznam osob v obci k 16. lednu 1948 / dle voličských seznamů/

Jméno a příjmení	datum narození	bydliště	zaměstnání
Helebrantová Kristýna	1900	Mokrá čp. 1	rolnice
Handschoová Marie	1868	"	v domácnosti
Helebrantová Dagmar	1922	"	"
Helebrant Václav	1893	"	škpt.v.v.
Mareš Václav	1897	Mokrá čp. 18	rolník
Marešová Milada	1901	"	v domácnosti
Marešová Milada	1927	"	"
Liskovský Andrej	1925	Mokrá čp. 7	rolník
Donát Viliam	1912	Mokrá čp. 8	rolník
Donátová Marie	1911	"	v domácnosti
Donát Jakub	1877	"	"
Donátová Klára	1879	"	"
Stančík Štefan	1894	Mokrá čp. 10	rolník
Stančíková Kateřina	1896	"	"

Tesař František	1890	Mokrá čp. 11	rolník
Tesařová Albína	1891	"	v domácnosti
Tesařová Marie	1922	"	"
Tesař František	1926	Mokrá čp. 11	kovář
Kantor Vojtěch	1906	"	rolník
Horňáková Josefa	1911	Mokrá čp. 12	v domácnosti
Horňák Michael	1909	"	rolník
Kavický Martin		Mokrá čp. 14	"
Kavická Pavla		"	v domácnosti
Žigrai František	1912	Mokrá čp. 15/16	rolník
Bohonická Anna	1923	"	v domácnosti
Bohonická Kateřina	1927	"	"
Šembera Ludvík	1905	Mokrá čp. 22	rolník
Šemberová Božena	1921	"	v domácnosti
Hladůvka Jan	1906	Mokrá čp. 24	rolník
Hladůvková Božena	1926	"	v domácnosti
Vyletělová Hedvika	1907	Mokrá čp. 33	rolnice
Daniš Jan	1911	Mokrá čp. 37	rolník
Danišová Matylda	1915	"	v domácnosti
Baštýř Jaroslav	1911	Mokrá čp. 40	cestář
Baštýřová Marie	1912	"	v domácnosti
Stropek Karel	1924	Mokrá čp. 22	rolník
Stropková Terezie	1889	"	v domácnosti
Dostál Alexandr	1885	Mokrá čp. 32	rolník
Dostálová Olga	1896	"	v domácnosti
Čurda Josef	1899	Mokrá čp. 5	rolník
Čurdová Olga	1901	"	v domácnosti
Čurdová Milentina	1928	"	"
Čurda Vladimír	1929	"	rolník
Čurdová Marie	1870	"	v domácnosti
Čurdová Marie	1902	Mokrá čp. 6	rolnice
Korbela Miroslav	1912	"	rolník
Horňáček Pavel	1914	Mokrá čp. 9	"
Horňáčková Hedvika	1917	"	v domácnosti
Horňáčková Irena	1928	"	"
Hůlková Zděna	1922	Mokrá čp. 19	učitelka
Chládek Václav	1907	Mokrá čp. 30	rolník
Chládková Fedoska	1914	"	v domácnosti
Abelová Marie	1892	Mokrá čp. 14	"
Vodňanský Jaroslav	1919	Mokrá čp. 26	rolník
Vodňanský Vladimír	1917	"	"
Vodňanská Anastázie	1891	"	v domácnosti
Tesařová Albína	1927	Mokrá čp. 11	v domácnosti
Zdeněk Josef	1879	Mokrá čp. 27	rolník
Zdeňková Marie	1880	"	v domácnosti
Vondena Josef	1923	Mokrá čp. 15	rolník
Cílek Josef	1893	Mokrá čp. 21	penzista
Cílková Marie	1897	"	v domácnosti
Cílek Milan	1925	"	rolník

Tento seznam je bohužel neúplný! V záznamech je uvedeno, že celkový počet voličů v obci Mokrá i s přílehlou osadou Slavkovice činí 82 osob, ale podle seznamů je jich pouze 63, část chybí. Stejně tak nelze zjistit, které osoby bydlí ve Slavkovicích a které v Mokré.

Seznam zemědělců v obci Mokrá k 1. září 1948

Č. popisné	Jméno a příjmení zemědělce	Počet osob	obdělává ha půdy
1	Helebrant Václav	4	14,30
2	Makoš Václav	4	11,20
3	Sedláček Viktor	5	16,30
6	Vaníčková Alžběta	4	4,90
7	Stančík Štěpán	3	13,50
8	Donát Vilém	8	12,80
9	Hornáček Pavel	5	18,50
11	Tesařová Marie	7	19,00
12	Horňák Michal	5	13,50
14	Žigrai František	2	11,30
15	Kavický Martin	8	9,20
18	Mareš Jaroslav	3	18,00
22	Šembera Ludvík	2	3,70
24	Hladůvka Jan	6	5,00
25	Vyletěllová Hedvika	2	2,20
26	Zdeněk Josef	2	4,30
27	Skořepa Alexandr	2	17,20
28	Koňarik František	3	11,40
30	Chládek Václav	7	6,80
33	Habart Josef	2	6,00
35	Dostál Alexandr	2	1,00
36	Sedláčková Růžena	2	5,60
37	Daniš Jan	5	10,00
40	Baštýř Jaroslav	6	3,70
	S L A V K O V I C E		
2	Kapečka Jan	8	19,50
3	Stropek Karel	3	17,80
4	Puchel Stanislav	3	14,80
5	Čurda Josef	9	19,80
6	Čurdová Marie	3	19,00
	H U B E N O V		
	Podsklan Petr	4	
	Korytár Jan	2	
	Šuba Juraj	3	
	Kadlec Pavel	9	
	Kutlák Pavel	7	

Seznam všech dětí v obci k 1. říjnu 1948

Jméno a příjmení	rok narození	bydliště
Baštýř Jaroslav	1940	Mokrá čp.40
Baštýř Jiří	1942	"
Baštýřová Zdeňka	1943	"

Baštýř Pavel	1945	"
Čurda Vladimír	1929	Slavkovice čp. 5
Čurda Josef	1931	"
Čurdová Olga	1935	"
Čurdová Zina	1937	"
Čurdová Raja	1940	"
Čurdová Olga	1941	Slavkovice čp. 6
Danišová Marie	1936	Mokrá čp. 31
Vondenová Eailie	1932	"
Donát Jan	1941	Mokrá čp.8
Donát Ladislav	1942	"
Donátová Marie	1946	"
Hladůvka Josef	1942	Mokrá čp. 24
Hladůvková Pavla	1937	"
Hladůvka František	1940	"
Hladůvková Františka	1934	"
Horňáčková Jarmila	1938	Mokrá čp. 9
Horňáček Ladislav	1939	"
Horňáčková Helena	1945	"
Horňáková Helena	1932	Mokrá čp. 12
Horňáková Anna	1937	"
Horňák Ludevít	1939	"
Balandinová Alexandra	1945	Mokrá čp. 5
Chládek Vladimír	1938	Mokrá čp. 30
Chládek Mikuláš	1940	"
Chládková Naďa	1943	"
Chládková Olla	1946	"
Kapečka Jan	1929	Slavkovice čp. 2
Kapečková Elena	1931	"
Kapečková Marie	1933	"
Kapečka Pavel	1939	"
Kapečka Koloman	1944	"
Kapečka Antonín	1947	"
Kavický Jan	1937	Mokrá čp. 14
Kavická Anna	1938	"
Kavický Ivan	1941	"
Kavický Emil	1947	"
Koňarik Ondřej	1947	Mokrá čp. 28
Makoš Evžen	1929	Mokrá čp. 2
Makošová Eliška	1941	"
Podsklan Vincenc	1941	Hubenov čp. 3
Podsklanová Julie	1936	"
Sedláček Václav	1941	Mokrá čp. 3
Sedláček Viktor	1937	"
Panuška Sláva	1930	Mokrá čp. 36
Stančík Milan	1930	Mokrá čp. 7

Schnurpfeil Pavel	1930	Mokrá čp. 5
Tesařová Marie	1945	Mokrá čp. 11
Víchetová Jiřina	1936	Mokrá čp. 6
Vyletěl Ivan	1944	Mokrá čp. 25
Kindermann Jan	1939	Mokrá čp. 5
Kindermannová Anna	1936	"
Vondra Jan	1943	"
Šubová Alžběta	1938	Hubenov čp. 5
Šubová Anna	1937	"
Kadlec Josef	1940	Hubenov čp. 9
Kadlec Vincenc	1942	"
Šubová Marie	1933	Slavkovice čp. 7
Šubová Anna	1935	"
Šubová Julie	1939	"
Šuba Martin	1945	"
Kutlák Štěpán	1932	Hubenov čp. 8
Kutláková Marie	1934	"
Kutlák Petr	1938	"
Vondenová Stanislava	1942	Mokrá čp. 31
Vondenová Štefanie	1946	"

Povolení domácí porážky.

K porážce prasete musel každý tehdy splnit potřebná kritéria a příslušná komise mu podle toho porážku povolila. Jak takový zápis vypadal, svědčí doklad ze 17. prosince 1948:

Za přítomnosti členů vyživovací komise Jaroslava Baštýře a Kristýny Helebrantové a předsedy Místního akčního výboru Ludvíka Šembery, bylo projednáno povolení domácí porážky Viktoru Sedláčkovi, rolníkovi v Mokré čp. 3.

Viktor Sedláček uvádí: dodal jsem 150 kg pšenice, jelikož jsem neměl zaseté žádné žito, vyměnil jsem 200 kg pšenice za žito, zasel jsem 200 kg pšenice. Pro letošní sklizeň jsem měl zasetou většinou ruskou jarku, avšak nesklidil jsem ani to, co jsem zasel, takže jsem nemohl víc dodat. Dodal jsem 900 kg ječmene a ještě dodám 300 kg krmného obilí.

Brambor jsem dodal 2 000 kg a na jaře ještě dle možnosti dodám.

Dodal jsem 6 070 l mléka od pěti krav. Vajec jsem dodal 200 ks od pěti slepic.

Kontingent hovězího a vepřového je zajištěn v chlévě, což stvrzuji vlastnoručním podpisem.

Rok 1949

Jmenování nové Místní správní komise.

Rada ONV v Českém Krumlově jmenovala dne 27. dubna t. r. novou Místní správní komisi v obci Mokrá, neboť byla až dosud neúplná.

Složení komise:	Jaroslav Mareš	-	Mokrá čp.18	předseda
	Karel Tržil	-	Mokrá čp. 3	člen
	Vilém Donát	-	Mokrá čp. 8	člen
	Josef Zdeněk	-	Mokrá čp. 27	člen
	N. Baštýřová	-	Mokrá	člen

Lesní družstvo zemědělců – osídlenců obce Mokrá

Zemědělci – osídlenci v obci založili Lesní družstvo, jehož majetek byl k 24. květnu celkem 96, 89 ha v katastrálních územích Mokrá, Muckov a Mýto. Roční příspěvek Lesnímu společenstvu v Českém Krumlově byl vyměřen na 4 855 Kčs.

Členy Lesního družstva v Mokrém byli: Jiří Šulc – Ludvík Šembera – Kristýna Helebrantová – Václav Makoš – Alžběta Vaníčková – Andrej Lískovský – Vilém Donát – Štefan Stančík – Marie Tesařová – Michal Horňák – Martin Kavický – František Žigrai – Jaroslav Mareš – Milan Cílek – Jan Hladůvka – Hedvika Vyleťelová – Martin Hemr – Josef Zdeněk – Viktor Sedláček – Jaroslav Baštýř – Jan Daniš – Josef Habart – Alexandr Dostál – Růžena Sedláčková.

Lesní družstvo, které obdrželo přiděl lesní půdy v katastrálním území Mokrá, se svým dopisem, z 16. září 1949, tohoto přidělu vzdalo a lesní nemovitosti byly převzaty do správy MSK Mokrá. O dalším osudu tohoto přidělu rozhodne Ministerstvo zemědělství.

Oběžník z 8.července 1949.

Na příkaz ONV v Českém Krumlově svolává Místní správní komise v Mokrém, plenární schůzi všeho obyvatelstva na 11. červenec od 20 hodin do sálu hostince p. Šembery. Účast všech obyvatel je nutná, dostaví se předseda ONV Jan Vach.

Program schůze: - zprávy referentů MSK - provádění 5 LP - plnění předepsaných dodávek - příprava pro hladké a včasné provedení žní - závěr referenta ONV – hlášení obyvatelstva o vyhnutí brambor v letošním roce - projednání osevního plánu na rok 1949/ 50 - stanovení kontingentu vepřového a hovězího dobytka - ustanovení obecního hajného - požární hlídky v době žní - zakončení.

Počet obyvatel a domů k 1. 7. 1949

Jméno a příjmení	počet obyv.	z toho nad 20 let	počet domů	počet bytů	obyt.mís tností celkem
Koiš Jan	2	1	1	1	2
Stančík Štefan	3	2	1	1	2
Donát Viliam	9	6	1	2	4
Horňáček Pavel	5	3	1	1	2
Helebrant Václav	3	3	1	1	3
Habart Josef	2	2	1	1	1
Vyleťelová Hedvika	6	4	1	1	3
Zdeněk Josef	2	2	1	1	1
Koňarik František	3	2	1	1	1
Kadlec Pavel	6	5	1	1	1
Mareš Jaroslav	3	3	1	1	3
Žigrai František	2	2	1	1	1
Tesařová Marie	6	4	1	1	2
Horňák Michael	4	2	1	1	2
Kavický Martin	8	3	1	1	2
Morongová Anna	3	1	1	1	2
Cílek Josef	2	2	1	1	2

Chládek Václav	8	3	1	1	1
Kutláková	4	1	1	1	2
Daniš Jan	5	2	1	1	2
Šembera Ludvík	2	2	1	1	2
Skořepa Alexandr	2	2	1	1	2
Baštýř Jaroslav	7	2	1	1	2
Hladůvka Jan	5	2	1	1	2
Kapečka Jan	10	4	1		2
Stropek Karel	4	2	1		2
Čurdová Marie	3	2	1		2
Čurda Josef	8	4	1		2
Puchel Stanislav	3	2	1		1
Šuba Josef	6	2			2
Podsklan Petr	4	2			
Šuba Juraj	5	2			
Bayerová	4	3			
Vondena Josef	4	2			

Žádost o zřízení autobusové linky.

MSK zaslala 24. září Okresnímu národnímu výboru Český Krumlov žádost o zřízení každodenní autobusové linky na trati Dolní Vltavice – Český Krumlov a to následovně:
odjezd z D. Vltavice v 6.30 hodin do Č. Krumlova
odjezd zpět z Č. Krumlova v 13.00 hodin
v neděli odjezd z D. Vltavice v 15.00 hodin
odjezd zpět z Č. Krumlova v neděli ve 22.30 hodin

Žádost byla zdůvodněna tím, že vlakové spojení nevyhovuje, jelikož pro vyřízení úředních i soukromých záležitostí v Českém Krumlově se spotřebuje mnoho času cestami na dráhu a zpět, čekáním na vlak a tak běžná cesta vyžaduje pro osobu 14 i více hodin. Ztráty času jsou při dnešním nedostatku pracovních sil na venkově neúnosné a státnímu hospodářství velmi škodlivé. Zavedení nedělní odpolední linky by umožnilo účastnit se v Č. Krumlově mnoha kulturních podniků, což za stávajících podmínek není možné.

Bylo zdůrazněno, že žádost není pro pohodlí, ale jako naprosto nezbytná z hlediska národohospodářského a kulturního.

S pozdravem Pětiletce zdar doufají podepsaní žadatelé v kladné vyřízení.

Úřední záznam

Dne 13. října 1949 v 15 hodin dostavil se do obce Mokrý instruktor ONV s. Nepožitek, aby překontroloval provedení rozpisu operativního plánu v zemědělství na rok 1950. Poněvadž podle fonogramu byla schůze svolána na 12 hodin a instruktor se dostavil později /zdržel se v obci Skláře/, nezastihl již předsedu výživovací komise ani předsedu JZD. Jelikož předseda MSK s. Mareš je těžce nemocen, zastupoval ho jeho zástupce s. Tržil Karel. Rozpis dosud proveden nebyl, protože podle sdělení s. Tržila nebyl do dnešního dne přesně znám rozsah zemědělské pudy jednotlivých zemědělských závodů. Soudruh Nepožitek sdělil s. Tržilovi zásady rozpisu a soudruh Tržil jako místopředseda MSK se zavazuje za MSK, že podle

pokynů daných soudruhem Nepožitekem bude rozpis plánu proveden správně a spravedlivě za součinnosti předsedy místní vyživovací komise, lidového agronoma, předsedy KSČ, předsedy JSČZ a předsedy JZD a bude nejpozději v sobotu, t. j. 15. 10 do 15 hodin, odevzdán na zemědělském oddělení ONV.

Vznik Místního národního výboru/MNV/

Rada Okresního národního výboru v Českém Krumlově schválila na své schůzi dne 2. prosince 1949 návrh Místního akčního výboru Národní fronty v Mokré na ustavení MNV v obci.

MNV byl ustanoven v tomto složení:

předseda MNV	-	Milan Cílek
místopředseda MNV	-	Pavel Horňáček
členové rady MNV	-	Karel Stropek a Karel Tržil
členové pléna	-	Jaroslav Mareš, Jan Daniš, Anna Vondenová, Vilém Donát, Jan Kapečka, Vojtěch Kantor, Pavel Kadlov a Ludvík Šembera.

Dosavadní MSK se vznikem MNV ruší a všichni její členové se zprošťují funkcí.

Rok 1950

Řešení případu pokut osídlencům v obci.

Dne 6. června 1950 byly na schůzi Rady MNV hodnoceny pokuty osídlencům v obci, které udělil Okresní národní výbor za neplnění dodávek. Rada MNV Mokrá se k jednotlivým případům vyjádřila takto:

- 1/ Josef Čurda, Slavkovice čp. 5 - obdržel výměr na pokutu ve výši 15.000 Kčs.
Vyjádření: nesplnění dodávek bylo zaviněno tím, že jeho hospodářství postihla obrna vepřů a měl špatné dojnice. Je volyňský reemigrant, má osmičlennou rodinu a tak se doporučuje snížit výměr na 3 000 Kčs a povolit mu splátky.
- 2/ Kristýna Helebrantová, Mokrá čp. 1 - výměr na pokutu ve výši 12 000 Kčs.
Vyjádření: doporučujeme výměr úplně zrušit z důvodů toho, že jmenovaná utrpěla škodu následkem obrny, liška zahubila 42 nosnic. Naproti tomu bylo předáno 5 q hovězího masa a 250 l mléka jako náhrada za ostatní nesplněné produkty. Jmenovaná a její manžel jsou agilními členy JZD.
- 3/ Michal Horňák, Mokrá čp. 12 - výměr na pokutu ve výši 10 000 Kčs.
Vyjádření: doporučuje se zrušení ze stejných důvodů / obrna vepřového dobytka/. Je to Slovák a podával si žádost o snížení výměry půdy, je členem JZD a má čtyřčlennou rodinu.
- 4/ Marie Čurdová, Slavkovice čp. 6 - výměr na pokutu ve výši 10 000 Kčs.
Vyjádření: všichni členové vyjádřili názor, že tento výměr je činěn zbytečně, neboť jmenovaná stejně nemá z čeho zaplatit. Je sama a nemůže hospodářství řádně obdělávat.
- 5/ Karel Stropek, Slavkovice čp. 3 - výměr na pokutu ve výši 2 000 Kčs
Vyjádření: plně uznáváme rozhodnutí ONV a doporučuje, aby byl tento obnos na něm požadován, neb jako člen JZD nezapojoval se do společné práce a nyní jezdí s traktorem u Státní strojní stanice, hospodářství pronajal a toto dává do prodeje jinému reemigrantovi.

Oběžník.

Místní národní výbor v Mokrém vyzývá místní obyvatele k pracovní povinnosti, která se bude konat dne 8. června 1950. Tato pracovní povinnost je prováděna jako hledací služba mandelinky bramborové z nařízení ONV telegramem ze dne 5. června 1950.

MNV žádá, aby se dostavili všichni obyvatelé naší obce, t. j. z každého popisného čísla jeden občan a všechny děti. Rovněž žádáme rodiče dítek, aby je o této hledací službě vyrozuměli. Kdo se nezúčastní této hledací služby bude považován za sabotéra a narušovatele 5 PLP. Sraz hledací služby je v 9 hodin u MNV v Mokrém.

Večer svolává MNV, JZD, JSČZ a Sbor dobrovolných hasičů v Mokrém plenární schůzi, která se koná v hostinci u Šemberů ve 21 hodin večer. Jelikož se jedná o velmi důležité věci, žádám občanstvo, by se dostavili včas a v hojném počtu.

7. června 1950 - předseda MNV : Milan Cílek

Kontrola obecních lesů MNV Mokrá.

Dne 5. října byla provedena kontrola obecních lesů MNV Mokrá za přítomnosti zástupce lesní správy Lesního společenstva v Českém Krumlově J. Bláhy a lesního obvodního hajného V. Straky, přičemž byly zjištěny tyto závady:

- byla zjištěna menší kůrovcová ohniska v různých věkových třídách, jedná se pravděpodobně asi o třetí nálet, který se nejvíce nachází na jihozápadních stranách. Je třeba učiniti urychlený zákrok ke zpracování napadených ohnisek od nadřízených úřadů, neboť podle vyjádření předsedy MNV nemají v tuto dobu vůbec pracovní sílu, která by mohla býti uvolněna na zpracování nalétnutých ohnisek. MNV má závazek ke splnění dodávek brambor, které musí do 20. října t. r. odevzdati a současně musí do konce tohoto měsíce ukončiti veškeré podzimní polní práce.

Dále bylo zjištěno, že veškerá vyrobená těžba v r. 1950 nachází se ještě v lesích, tak i březová kulatina, která je sice prokřesána, ale není vyvezena a podléhá zkáze. Z předepsané těžby 1950 zbývá dodělati 120 plm kulatiny, 10 plm tyčí a ca 30 plm vlákniny. Po upozornění předsedy MNV, že tato těžba musí být zpracována do konce října, tento odpovídá, že v obci Mokrá, kde je JZD III. typu a veškeré pracovní síly jsou 12 mužů, z toho 6 celodenně námezdně zaměstnaných, zbývá na práce pouze 13 lidí, čili i JZD má nedostatek pracovních sil a tak není možno do konce měsíce tuto těžbu splnit. Předseda MNV se však zavazuje, že až budou splněny všechny podzimní práce, t. j. asi do 15. listopadu, pak spolu se všemi zdejšími občany předepsanou těžbu 1950 dokončí.

Zápis ze slavnostní schůze

Dne 5. října 1950 se v družstevním hostinci na Mokrém konala slavnostní schůze ke Dni Československé lidové armády. Schůzi zahájil ve 20 hod. předseda MNV s. Cílek přivítáním přítomných a především hosta – poručíka čsl. armády (*jméno chybí*).

Na úvod byla všemi přítomnými spolu se žáky Národní školy zazpívána československá hymna, po ní vysvětlil krátce předseda MNV význam svátku a předal slovo s. poručíkovi, který o tomto podal širší referát.

Po skončení referátu přednesli žáci národní školy básně a s. řídící učitel přečetl krátký úryvek ze Světa sovětů na téma Věrné přátelství / jedná se o vyprávění sovětských důstojníků o čsl. armádním sboru a jeho vojácích/.

Za KSČ podal zdravici a krátký referát s. Horňáček / stejně tak i za JZD/, za JSČZ s. Helebrant a za SČSP s. Kavický. Pak následovala živá diskuse k jednotlivým referátům. Po ní provedl závěr předseda MNV a schůzi ukončil ve 23.30 hod. poděkováním a zazpíváním Písně práce.

R o k 1 9 5 1

Zpráva o stavu knihovny a kroniky obce.

Dne 6. února 1951 provedl kontrolu okresní knihovnický inspektor František Narovec a konstatoval: knihovna je ve stavu naprosto nevyhovujícím ani těm nejnütnějším potřebám lidové knihovny. Všechny knihy je nutno zapsat do řádného přírůstkového seznamu, na rubu orazítkovat, všechny knihy obalit, na hřbety nadepsat spisovatele a názvy knih a další potřebné údaje. Dále je nutno knihy srovnat do regálů nebo skříní abecedně podle spisovatelů a knihy nevázané odeslat do vazby a to co nejvíce v rámci finančních možností MNV.

Pro způsob výpůjček používejte čtenářských lístků a hlavně je nutno ustanovit řádného knihovníka. Veškeré pokyny jsem dal předsedovi MNV s. Cílkovi.

Pokud se týká kroniky bylo zjištěno, že vůbec není a kronikář rovněž ne. Je nutno okamžitě opatřit knihu obecní kroniky, ustanovit kronikáře a vyslat ho na kronikářský kurz do Českého Krumlova, začátkem března.

Zprávu o plnění veškerých úkolů poslat do 20. února 1951.

*26. února oznámil MNV Mokrý, že do kurzu kronikářů vysílá řídicího učitele v Mokrém,
Františka Nejedlého.*

HISTORIE OBCE

ČERNÁ V POŠUMAVÍ

osady – MUCKOV + PLÁNIČKA

František Záhora 2019

HISTORIE po roce 1945

obec Muckov

Bohužel, ohledně správy a vedení obce se v okresním archivu nenašly žádné záznamy. K dispozici je pouze několik údajů:

V Muckově nemáme doloženo ani správní zastoupení, pouze je známo, že v čele MSK byl Josef Lang a po něm Rudolf Mahr.

K Muckovu patřily osady Emry – Bednáře, Kramolín, Hostínova Lhota, Vyžbohy, Jámy a zřejmě do r. 1950 i Plánička.

Obyvatelstvo v roce 1939 = 188

v roce 1950 = 75

v roce 2006 = 32

nejvíce obyvatel bylo v roce 1900 = 203

HISTORIE po roce 1945

obec Plánička

Bohužel, ke správě a vedení obce od roku 1945 nejsou v okresním archivu žádné záznamy.

K dispozici je pouze několik údajů:

Obec Plánička – určitě byla zřízena i MSK, kdo jí však předsedal není známo. V roce 1952 je uváděn jako předseda MNV Pavel Surmín, od roku 1954 spravuje Pláničku MNV v Černé.

Obyvatelstvo v roce 1939 = 214

v roce 1950 = 71

v roce 2006 = 16

nejvíce obyvatel bylo v roce 1930 = 230